

WYTYCZNE ATEX (WYDANIE DRUGIE)

WYTYCZNE ZASTOSOWANIA DYREKTYWY RADY 94/9/EC Z DNIA 23 MARCA
1994 ODNOŚNIE PRZYBLIŻENIA PRAW KRAJÓW CZŁONKOWSKICH
DOTYCZĄCYCH URZĄDZEŃ I SYSTEMÓW STOSOWANYCH W POTENCJALNIE
WYBUCHOWYM OTOCZENIU.

Wrzesień 2004

1. Wytyczne znajdują zastosowanie jako instrukcje dla wszystkich stron bezpośrednio lub pośrednio związanych dyrektywą 94/9/EC, popularnie zwaną dyrektywą produktów ATEX („Atmospheres Explosibles”). Uwaga czytelnika jest kierowana na fakt, iż instrukcja ta została stworzona tylko jako ułatwienie w zastosowaniu dyrektywy 94/9/EC i jest to formalnie wiążący tekst dyrektywy. Dokument ten nie jest formalnie wiążącą interpretacją dyrektywy. Jednakże jest on referencją zapewniającą prawidłowe zastosowanie dyrektywy przez wszystkie objęte nią strony. Wytyczne mają zapewnić wolny przepływ produktów¹ w Unii Europejskiej² poprzez uzgodnienie tych objaśnień i wyjaśnień osiągnięte w drodze konsensusu pomiędzy ekspertami rządowymi krajów członkowskich oraz pozostałych związanych stron. Przypuszcza się, że Istnienie tych zharmonizowanych interpretacji zminimalizuje ilość zastosowań klauzul gwarancyjnych, przynajmniej tych, które wynikają z rozbieżnych interpretacji.
  2. Te wytyczne zostały przygotowane przez kompetentne służby Głównego Zarządu Przedsięwzięcia Komisji Europejskiej przy współpracy z grupą ekspertów rządowych Krajów Członkowskich, przedstawicieli przemysłu europejskiego, europejskich instytutów certyfikujących oraz organizacji zajmujących się zadaniami technicznymi związanymi z interwencją przy procedurach oceny zgodności.
  3. Wytyczne są dostępne publicznie, lecz nie są one wiążące w rozumieniu aktów prawnych zaadaptowanych przez Wspólnotę. Prawnie wiążące klauzule są te, które transponują dyrektywę 94/9/EC. Komisja Europejska wykorzystuje tą instrukcję do zwiększenia dostępu publicznego do informacji dotyczących jej inicjatyw oraz polityki ogólnej. Naszym celem jest dostarczanie tych informacji dokładnie i terminowo. Jeżeli zostaniemy poinformowani o błędach, będziemy się starali je poprawić. Jednakże Komisja nie ponosi odpowiedzialności za informacje zamieszczone w niniejszej instrukcji.
- Informacja ta jest:
- tylko ogólnej natury i jej zadaniem nie jest przedstawianie szczególnych przypadków żadnych jednostek indywidualnych lub prawnych;
  - nie zawsze musi być wyczerpująca, kompletna, dokładna i aktualna;
  - czasami odnosi się do informacji z zewnątrz, nad którymi służby Komisji nie mają kontroli i za które Komisja nie ponosi odpowiedzialności;
  - nie stanowią porady zawodowej ani prawnej).
4. Wszystkie odniesienia do znakowania CE oraz deklaracji zgodności CE odpowiadające niniejszej instrukcji odnoszą się tylko do dyrektywy 94/9/EC. Aby umieścić produkty podlegające dyrektywie 94/9/EC na rynku terytorium UE należy przestrzegać wszystkie pozostałe odpowiednie przepisy

---

¹ Dla celów tej instrukcji termin „produkt” oznacza urządzenia, systemy zabezpieczające, urządzenia, komponenty oraz ich kombinację zgodnie z ich definicją w dyrektywie 94/9/EC.

² Zgodnie z umową odnoszącą się do Obszaru Unii Europejskiej (EEA) (Decyzja Rady i Komisji 94/1/EC z dnia 13 grudnia 1993 (Dz.U. UE nr L 1 z dnia 3 stycznia 1994, p. 1) należy uwzględnić terytoria Liechtenstein, Islandii i Norwegii dla wprowadzenia Dyrektywy 94/9/EC, w takim samym stopniu, jak na terytorium Wspólnoty. Jeżeli ten termin, terytorium Wspólnoty, jest stosowany w niniejszej instrukcji, to samo odnosi się do terytorium EEA.

SPIS TREŚCI

1. WPROWADZENIE	5
1.1 Uwagi ogólne.....	5
1.2 Okres przejściowy.....	5
2. CEL DYREKTYWY ATEX 94/9/EC.....	8
3. POJĘCIA OGÓLNE	8
3.1 Umieszczanie produktów ATEX na rynku.....	9
3.2 Oddawanie produktów ATEX do użytkowania.....	9
3.3 Producent.....	10
3.4 Produkcja produktów ATEX dla własnego użytku.....	10
3.5 Autoryzowany przedstawiciel.....	10
3.6 Inne osoby odpowiedzialne za umieszczanie na rynku.....	11
3.7 Urządzenia	11
3.7.1 Zespoły.....	11
3.7.1.1 Zespoły, które są kompletnie określoną konfiguracją części.....	12
3.7.1.2 Zespoły o różnej konfiguracji.....	12
3.7.2 Instalacje.....	12
3.7.3 Urządzenia elektryczne.....	12
3.8 Funkcja autonomiczna	15
3.9 Systemy zabezpieczające.....	15
3.10 Składniki	15
4. W JAKICH PRZYPADKACH MA ZASTOSOWANIE DYREKTYWA 94/EC?.....	16
4.1 Analiza ATEX.....	16
4.1.1 Czy specyficzna atmosfera wybuchowa jest objęta dyrektywą 94/9/EC?.....	16
4.1.2 Jakiego rodzaju produktów są objęte dyrektywą 94/9/EC?.....	16
4.2 Definiowanie Grupy i Kategorii Urządzeń.....	19
4.2.1 Grupa I	20
4.2.2 Grupa II.....	20
4.2.3 Poziomy zabezpieczeń dla różnych Kategorii Urządzeń.....	21
4.3 Ocena Ryzyka dla Produktów.....	22
4.4 Klasyfikacja.....	23
5. URZĄDZENIA WYŁĄCZONE Z DYREKTYWY 94/9/EC	23
6. ZASTOSOWANIE DYREKTYWY 94/9/EC OPRÓCZ INNYCH, KTÓRE MOGĄ MIEĆ ZASTOSOWANIE	24
7. ZASTOSOWANIE DYREKTYWY 94/9/EC DLA UŻYWANYCH, NAPRAWIANYCH LUB MODYFIKOWANYCH PRODUKTÓW ORAZ DLA CZĘŚCI ZAMIENNYCH	25
8. PROCEDURY OCENY ZGODNOŚCI.....	27
8.1 Produkty zgodne z dyrektywą 94/9/EC.....	27
8.2 Zapewnienie jakości i weryfikacja fazy produkcji.....	29
8.3 Wyjątkowe derogacje Procedur Oceny Zgodności.....	29
9. NOMINACJA JEDNOSTEK NOTYFIKOWANYCH	30

10. DOKUMENTY ZGODNOŚCI.....	31
10.1 Dokumenty wystawiane przez producenta.....	31
10.1.1 Deklaracja zgodności UE.....	31
10.1.2 Pisemne świadectwo ³ Zgodności Komponentów.....	31
10.1.3 Dokumenty towarzyszące produktowi.....	31
10.2 Dokumenty wystawiane przez Jednostkę Notyfikowaną.....	31
11. OZNACZANIE URZĄDZEŃ	32
11.1 Oznaczenie CE.....	32
11.2 Oznaczenia uzupełniające.....	33
11.2.1 Oznaczenia specjalne.....	33
11.2.2 Oznaczenia dodatkowe.....	34
11.2.3 Oznaczenie małych produktów.....	34
11.3 Przykłady oznaczania.....	34
12. KLAUZULA I PROCEDURA GWARANCYJNA.....	36
13. ZHARMONIZOWANE NORMY EUROPEJSKIE.....	37
13.1 Normy publikowane w Oficjalnych Dziennikach.....	37
13.2 Program standaryzacji.....	38

Załącznik 1: Tekst dyrektywy 94/9/EC

Załącznik 2: Zakres dyrektywy transponowania miar krajowych 94/9/EC

Załącznik 3.1: Lista kompetentnych władz znanych Komisji

Załącznik 3.2: Centralne punkty kontaktowe odpowiedzialne za realizację dyrektywy 94/9/EC w Krajach Członkowskich oraz EEA

Załącznik 4: Lista Jednostek Notyfikowanych

Załącznik 5: Lista Norm Zharmonizowanych

Załącznik 6: Pytania i odpowiedzi dotyczące zastosowań dyrektywy 94/9/EC zawierającej Istotne Wymagania Odnośnie Bezpieczeństwa i Higieny

Załącznik 7: Przydatne adresy

Uwaga: Informacje zawarte w załącznikach od 3 do 10 były aktualne we wrześniu 2004.

³ patrz errata angielskiej wersji językowej dyrektywy 94/9/EC (Dz.U. L 21.26.1.2000)

1. WPROWADZENIE

1.1. Uwagi ogólne

Celem niniejszych wytycznych jest objaśnienie pewnych kwestii i procedur odwołujących się do dyrektywy 94/9/EC⁴ dotyczących urządzeń i systemów zabezpieczających, które mają być wykorzystywane w potencjalnie wybuchowej atmosferze. Wytyczne powinny być wykorzystywane w połączeniu z dyrektywą oraz z „Instrukcją wprowadzania dyrektyw na bazie Nowego Podejścia i Globalnego Podejścia (Niebieska Instrukcja)” Komisji Europejskiej.

Wytyczne te nie są kierowane wyłącznie do kompetentnych władz Krajów Członkowskich, lecz również do związanych głównych operatorów ekonomicznych, takich jak producenci, ich związków handlowych, jednostek zajmujących się przygotowywaniem norm oraz jednostek zajmujących się procedurami oceny zgodności.

Pierwszą i najważniejszą rzeczą jest fakt, iż dokument ten musi zapewniać, gdy jest prawidłowo stosowany, aby dyrektywy prowadziły do usuwania przeszkód i trudności związanych z wolnym obrotem (wolnym przepływem) towarów w obszarze Unii Europejskiej (patrz przypis 2), które dowolna ze związanych grup może uważać za mające związek z potencjalnym występowaniem wybuchowej atmosfery. Należy zauważyć, że oświadczenia zawarte w niniejszych wytycznych odnoszą się tylko do zastosowań dyrektywy 94/9/EC, jeżeli nie wskazano inaczej. Wszystkie związane strony powinny być świadome innych wymagań, które mogą również znaleźć zastosowanie (patrz rozdział 6).

Dyrektywa 94/9/EC jest dyrektywą „Nowego Podejścia” wyznaczającą Istotne Wymagania Odnośnie Bezpieczeństwa i Higieny i czyniącą je normami, przede wszystkim europejskimi normami zharmonizowanymi, w celu przedstawienia technicznego wykładnika odpowiednich wymagań technicznych zawartych w dyrektywie.

Dyrektywa 94/9/EC jest dyrektywą całkowicie zharmonizowaną, tzn. jej postanowienia zastępują obecne rozbieżne krajowe i europejskie przepisy obejmujące ten sam przedmiot obecnie objęty dyrektywą 94/9/EC.

Dyrektywa 94/9/EC została przetransponowana do prawa krajowego w dniu 1 września 1995. Jej postanowienia mają zastosowanie (tylko na bazie dobrowolnej) od 1 marca 1996 roku.

Ponieważ w dniu 1 lipca 2003 roku wszystkie inne związane przepisy krajowe zostały zniesione a dyrektywa 94/9/EC została przetransponowana do legislacji krajowej Krajów Członkowskich, jest ona jedynym instrumentem prawnym mającym zastosowanie.

1.2. Okres przejściowy

Rada zaadaptowała dyrektywę 94/9/EC pozwalając na okres przejściowy trwający do 30 czerwca 2003 roku.

W ciągu tego okresu przejściowego do dnia 30 czerwca 2003, producent ma wybór umieszczania na rynku i oddawania do użytkowania:

- i. produktów wyprodukowanych zgodnie z dyrektywą 94/9/EC, przy czym gwarantowany jest wolny przepływ produktów zgodnie z dyrektywą, lub
- ii. produktów wyprodukowanych zgodnie z krajowymi przepisami mającymi zastosowanie na danym terytorium w dniu adaptacji tej dyrektywy (tzn. 23 marca 1994), przy czym gwarantowany jest wolny przepływ produktów zgodnie z Artykułem 28 Traktatu UE, aczkolwiek podlega derogacją opisanym w Artykule 30;
- iii. urządzeń elektrycznych wykorzystywanych w potencjalnie wybuchowej atmosferze posiadających pewne typy zabezpieczeń zgodnie ze „Starym Podejściem” dyrektywy Rady 79/196/EC⁵ (poprawionej przez dyrektywy Komisji 84/47/EEC⁶, 88/571/EEC⁷, 94/26/EC⁸ oraz 97/53/EC⁹); lub,

---

⁴ Dz.U. L 100, 19.4.1994

⁵ Dz.U. Nr L 43, 20.2.1979

⁶ Dz.U. Nr L 31, 2.2.1984

⁷ Dz.U. Nr L 311, 17.1.1988

⁸ Dz.U. Nr L 157, 24.6.1994

⁹ Dz.U. Nr L 257, 20.9.1997

- iv. urządzeń elektrycznych do zastosowań w potencjalnie wybuchowej atmosferze w kopalniach, gdzie istnieje niebezpieczeństwo wybuchu ognia, wyprodukowanych zgodnie ze „Starym Podejściem” dyrektywy Rady 82/130/EEC¹⁰ (poprawionej przez dyrektywy Komisji 88/35/EEC¹¹, 91/269/EC¹², 94/44/EC¹³ oraz 98/65/EC¹⁴).

Podczas okresu przejściowego wybór jednej z alternatyw wymienionych powyżej leżał w gestii producenta, jednakże zgodność z dyrektywą 94/9/EC umożliwiała wolny przepływ produktów w UE. Dyrektywa 94/9/EC ma zastosowanie dla produktów, które są produkowane zarówno wewnątrz, jak i poza UE.

„Strukturalna” dyrektywa dotycząca wybuchowej atmosfery 76/117/EEC wprowadza procedury, które mogą zostać zaadaptowane przez producenta w odniesieniu do urządzeń elektrycznych przeznaczonych do zastosowań w potencjalnie wybuchowej atmosferze. Strukturalna dyrektywa została uzupełniona „specyficznymi dyrektywami” mającymi bezpośrednie odniesienie do Europejskich Norm Zharmonizowanych. Pierwszą ze „specyficznych dyrektyw” była dyrektywa 79/196/EEC (patrz punkt iii. powyżej).

W roku 1982 zaadaptowana została kolejna dyrektywa (82/130/EEC) związana z urządzeniami elektrycznymi przeznaczonymi do zastosowań pod ziemią w kopalniach zagrożonym wybuchem ognia. Jest ona ogólnie znana jako dyrektywa „Gazowych Kopalń”. Dyrektywa ta ma również zastosowanie dla urządzeń wykorzystywanych w instalacjach naziemnych tego typu kopalń (patrz punkt iv. powyżej).

Zarówno pierwsza specyficzna dyrektywa, jak i dyrektywa Kopalń Gazowych podlegają wielu innym dyrektywom na zasadzie poprawek oraz Adaptacji do Rozwoju Technicznego (ATPs), co pozwala producentom stosować najnowsze wydanie Norm Zharmonizowanych wymienionych w tych kolejnych dyrektywach¹⁵. Jednakże wydane już certyfikaty zgodności pozostają ważne (jeżeli ich ważność nie wygasa wcześniej) łącznie do 30 czerwca 2003, po której to dacie dyrektywa 94/9/EC stanie się obowiązkowa¹⁶.

Normy Zharmonizowane, które w swoim przeznaczeniu mają umożliwić założenie zgodności z dyrektywą 94/9/EC muszą być udostępnione w najkrótszym możliwym czasie. W przypadku braku Norm Zharmonizowanych producenci muszą zastosować odpowiednie rozwiązania w celu zapewnienia zgodności z Istotnymi Wymaganiami Odnośnie Bezpieczeństwa i Higieny (EHSRs).

Po 30 czerwca 2003, wszystkie produkty umieszczane na rynku lub oddawane do użytkowania muszą być zgodne z dyrektywą 94/9/EC oraz ze starymi dyrektywami dotyczącymi wybuchowej atmosfery oraz z przepisami krajowymi UE. Dyrektywa 94/9/EC ma zastosowanie dla wszystkich produktów w zakresie starych dyrektyw i dodatkowo obejmuje produkty nie elektryczne oraz produkty stosowane w otoczeniu zapyłonym, gdzie może występować ryzyko eksplozji. Dyrektywa 94/9/EC odnosi się do produktów wprowadzonych na rynek w UE, niezależnie czy zostały one wyprodukowane w Unii, czy też poza nią.

---

¹⁰ Dz.U. Nr L 59, 2.3.1982

¹¹ Dz.U. Nr L 20, 26.1.1988

¹² Dz.U. Nr L 134, 29.5.1991

¹³ Dz.U. Nr L 248, 23.9.1994

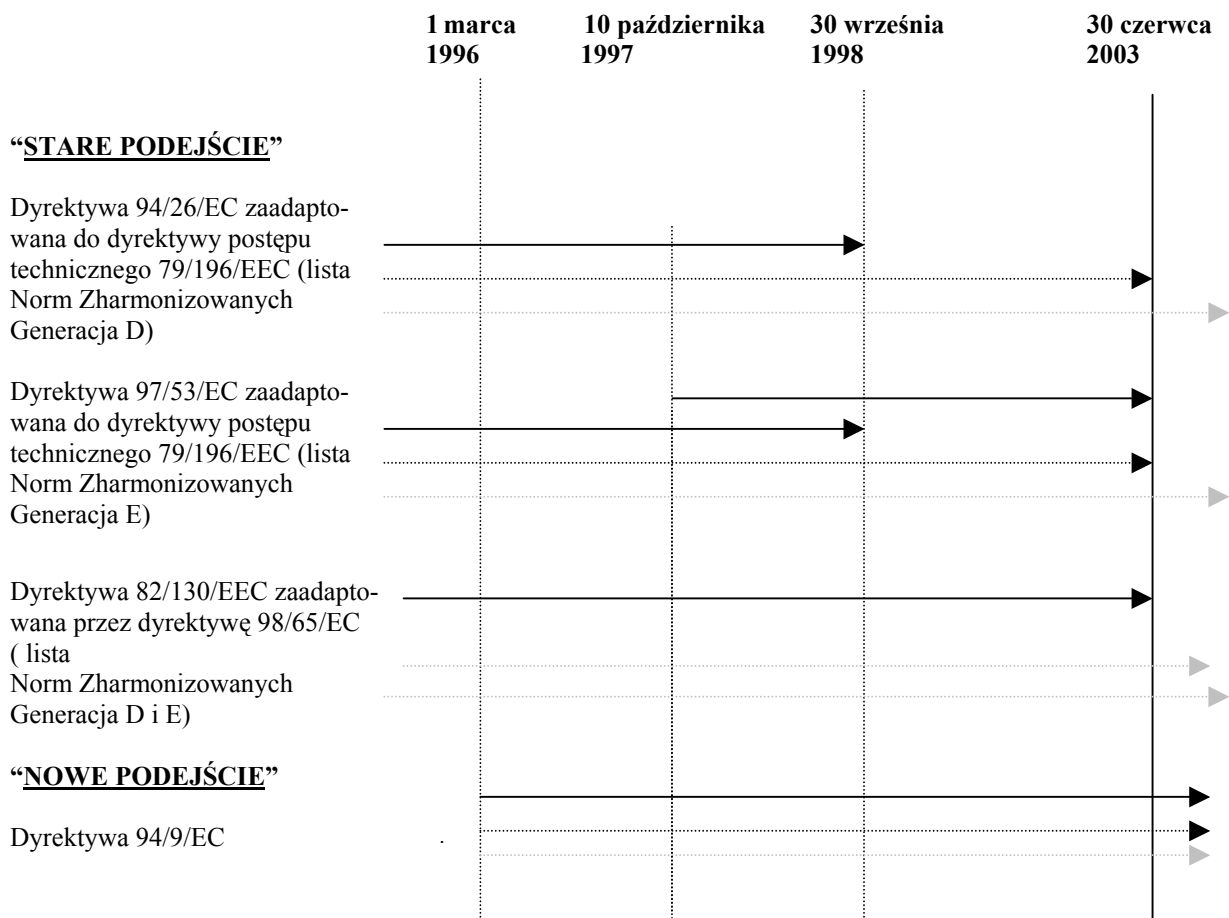
¹⁴ Dz.U. Nr L 257, 19.9.1998

¹⁵ Należy być świadomym, że gdy lista zostanie zastąpiona, poprzednie edycje nie będą dostępne (po okresie przejściowym) jako opcja w celu umożliwienia atestacji zgodności z odpowiednią starą dyrektywą wybuchowej atmosfery. Wyjątkiem jest tutaj przepis w załączniku B dyrektywy 82/130/EEC, który tworzy poprawki do standardów europejskich.

¹⁶ Dla informacji, najnowsza ATP dla 79/196/EEC została opisana w dyrektywie 97/53/EC z dnia 11 września 1997.

Przedstawia ona drugie wydanie serii norm EN 50014 oraz generację „E” Certyfikatów Zgodności. Dyrektywa 82/130/EEC została zastąpiona dyrektywą 98/65/EC.

STARE PODEJŚCIE I NOWE PODEJŚCIE KLAUZULE DLA OKRESU PRZEJŚCIOWEGO

UWAGA:

- ▶ Certyfikacja
- .....▶ Umieszczanie na rynku i / lub oddawane do użytkowania
- .....▶ Części zamienne (patrz rozdział 7 wytycznych) jeżeli nie są one urządzeniami, komponentami lub systemami zabezpieczającymi zgodnie z dyrektywą 94/9/EC

2. CEL DYREKTYWY ATEX 94/9/EC

Celem dyrektywy 94/9/EC jest zapewnienie wolnego przepływu produktów, do których ma ona zastosowanie na terytorium UE. Zatem dyrektywa, bazując na Artykule 95 Traktatu UE pozwala ustalić zgodność zharmonizowanych wymagań i procedur.

Dyrektywa mówi, że w celu zniesienia barier handlowych poprzez Nowe Podejście, co przewiduje Rezolucja Rady z dnia 7 maja 1985¹⁷, muszą zostać zdefiniowane istotne wymagania dotyczące bezpieczeństwa oraz innych istotnych cech, dzięki którym zapewniany jest wysoki poziom bezpieczeństwa. **Istotne Wymagania Odnośnie Bezpieczeństwa i Higieny (EHSRs)** zostały wymienione w dyrektywie 94/9/EC w Załączniku II.

Od dnia 1 lipca 2003 produkty mogą być wprowadzane na rynek na terytorium UE, przemieszczane w dowolny sposób oraz eksploatowane zgodnie ze swoją konstrukcją i przeznaczeniem w przeznaczonym środowisku jedynie wówczas, gdy są one zgodne z dyrektywą 94/9/EC (oraz innymi odpowiednimi przepisami).

Należy również zaznaczyć, że dyrektywa 94/9/EC dostarcza pierwszy raz Istotne Wymagania Odnośnie Bezpieczeństwa i Higieny dla urządzeń nie elektrycznych przeznaczonych do użytkowania w potencjalnie wybuchowej atmosferze oraz dla urządzeń przeznaczonych do użytkowania w środowisku, które jest potencjalnie niebezpieczne ze względu na ryzyko występowania zapylenia oraz dla systemów zabezpieczających i urządzeń, które są przeznaczone do użytkowania poza obszarami wybuchowymi, wymaganymi do lub wspierającymi bezpieczne działanie urządzeń lub systemów zabezpieczających z uwzględnieniem ryzyka wybuchu. Jest to rozszerzenie zakresu w porównaniu z istniejącymi przepisami krajowymi.

Wymagania dotyczące zgodności z postanowieniami dyrektywy 94/9/EC będą rozwijane w kolejnych rozdziałach.

3. POJĘCIA OGÓLNE¹⁸

Dla celów niniejszej instrukcji termin „produkt” oznacza urządzenia, systemy zabezpieczające, przyrządy, podzespoły i ich kombinacje.

Należy podkreślić, że dyrektywa 94/9/EC określa zobowiązania dla osoby, która umieszcza produkty na rynku oraz / lub oddaje je do użytkowania, niezależnie czy jest to producent, jego autoryzowany przedstawiciel, importer, czy też jakakolwiek inna osoba odpowiedzialna. Dyrektywa nie reguluje użycia urządzenia w potencjalnie wybuchowej atmosferze. Nie mniej jednak, użycie urządzenia w potencjalnie wybuchowej atmosferze jest regulowane dyrektywą 89/655/EEC. W skrócie, dyrektywa ta określa, że produkt może być użytkowany tylko wówczas, gdy jest zgodny z odpowiednimi dyrektywami (Artykuł 95 dyrektywy), które są stosowane jako odpowiednie dla produktu w momencie umieszczania go na rynku lub oddawania do użytkowania.

Ponadto, jej zamiarem jest regulacja użytkowania produktów w wybuchowej atmosferze poprzez „Dyrektywę Rady przy minimalnych wymaganiach dla poprawy bezpieczeństwa oraz ochrony zdrowia pracowników potencjalnie zagrożonych w wybuchowej atmosferze”, która stanie się indywidualną dyrektywą w rozumieniu Artykułu 16 dyrektywy 89/391/EEC bazując na Artykule 139 Traktatu EC¹⁹.

Ogólnie rzecz biorąc, użytkowanie takich produktów w potencjalnie wybuchowej atmosferze musi być monitorowane jako część czynności nadzorowania wykonywanej przez kompetentne władze w Krajach Członkowskich.

---

¹⁷ Dz.U.Nr C 136, 4.6.1985 p. 1

¹⁸ Dla definicji ogólnych patrz też „Instrukcja wprowadzania Dyrektyw na bazie Nowego Podejścia i Globalnego Podejścia” („Niebieska Instrukcja”). Pozostałe definicje specyficzne dla dyrektywy 94/9/EC zostały zawarte w rozdziale 4 niniejszej instrukcji.

¹⁹ Patrz poprawiona propozycja dyrektywy Rady dla minimalnych wymagań prowadzących do poprawy bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracowników potencjalnie zagrożonych w wybuchowej atmosferze.
Dz.U. Nr C 184, 17.7.1997

3.1. Umieszczanie produktów ATEX na rynku

Oznacza to pierwsze udostępnienie, za zapłatą lub nieodpłatnie, produktów, na rynkach UE, dla celów dystrybucji oraz / lub ich użytkowania w UE.

Komentarze:

Koncept umieszczenia na rynku określa moment, w którym produkt pierwszy raz przechodzi od stopnia produkcji na rynek UE lub też od stopnia importu z kraju nie będącego członkiem UE do dystrybucji i /lub użytkowania w UE. Ponieważ koncept umieszczania na rynku odnosi się tylko do pierwszego momentu, w którym produkty zostały udostępnione w UE dla celów dystrybucji i / lub użytkowania w UE, dyrektywa ATEX 94/9/EC obejmuje tylko *nowe* produkty ATEX wyprodukowane na obszarze UE oraz *nowe lub używane* produkty ATEX importowane z krajów nie będących członkami UE.

Klauzule i zobowiązania dyrektywy dotyczące umieszczania na rynku mają zastosowanie po 30 czerwca 2003 dla każdego produktu z osobna i są niezależne od daty i miejsca produkcji. Producent ponosi odpowiedzialność za to, aby każdy jego produkt był zgodny, jeżeli podlega on zakresowi dyrektywy.

„Udostępnienie” oznacza przeniesienie produktu, to znaczy albo przeniesienie własności, albo fizyczne przekazanie produktu przez producenta, jego autoryzowanego przedstawiciela na obszarze UE lub przez importera osobie odpowiedzialnej za dystrybucję tych produktów na rynku UE lub też przekazanie produktu do konsumenta końcowego, pośrednika handlowego lub użytkownika w transakcji handlowej, za zapłatą lub nieodpłatnie, niezależnie od instrumentów prawnych, na których bazuje przekazanie (sprzedaż, pożyczka, wynajem, leasing, podarunek lub inny dowolny typ handlowego instrumentu prawnego). Produkt ATEX musi być zgodny z dyrektywą w momencie przekazania.

Jeżeli producent, jego autoryzowany przedstawiciel na terenie UE lub importer oferują produkty objęte niniejszą dyrektywą w katalogu, nie uważa się to za umieszczenie produktu na rynku do momentu, w którym towary te nie zostały pierwszy raz udostępnione. W związku z tym produkty oferowane w katalogu nie muszą być w pełni zgodne z postanowieniami dyrektywy 94/9/EC, lecz fakt ten musi być wyraźnie zaznaczony w katalogu.

Umieszczenie produktu na rynku nie dotyczy:

- przekazania produktów od dostawcy do autoryzowanego przedstawiciela mającego siedzibę na terenie UE, który jest odpowiedzialny w imieniu producenta za zapewnienie zgodności z dyrektywą;
- importów na teren UE dla celów ponownego re-eksportu, tzn. na zasadzie przetworzenia
- wytworzenia produktów na terenie UE dla celów eksportu do kraju nie będącego członkiem UE;
- wystawienia produktów na targach i wystawach²⁰. Mogą one nie odpowiadać w pełni postanowieniom dyrektywy 94/9/EC, lecz fakt ten musi być wyraźnie wskazany obok wystawianego produktu.

Osoba umieszczająca produkt na rynku UE, niezależnie od tego, czy jest to producent, jego autoryzowany przedstawiciel lub, jeżeli żaden z nich nie został wyznaczony na terenie UE, importer lub jakakolwiek inna osoba odpowiedzialna, musi posiadać deklarację zgodności do dyspozycji kompetentnych władz UE. Dokumentacja techniczna musi również być udostępniana na żądanie uprawnionych władz w rozsądnym czasie (patrz Załączniki III, VI, VIII). Dokumenty te powinny być przechowywane przez tą osobę do dyspozycji kompetentnych władz przez okres dziesięciu lat od daty produkcji ostatniej sztuki. Odnosi się to do produktów wyprodukowanych w UE oraz do produktów importowanych z krajów nie będących członkami UE.

3.2. Oddawanie produktów ATEX do użytkowania

Oznacza to pierwsze użycie produktów objętych dyrektywą 94/9/EC na terytorium UE, przez użytkownika końcowego.

Komentarze:

Produkty objęte dyrektywą 94/9/EC są oddawane do użytkowania, gdy zostaną użyte pierwszy raz.

---

²⁰ Patrz Artykuł 2.3 Dyrektywy

Jednakże produkt, który jest gotowy do użytkowania zaraz po jego umieszczeniu na rynku i który nie musi być montowany lub instalowany i w przypadku którego warunki dystrybucji (przechowywanie, transport, itp.) nie mają wpływu na cechy użytkowe produktu, może być uważany za oddany do użytkowania zaraz po jego umieszczeniu na rynku, jeżeli niemożliwe jest określenie jego pierwszego użycia.

3.3. Producent

Jest to osoba odpowiedzialna za projekt oraz konstrukcję produktu objętego dyrektywą 94/9/EC z zamiarem umieszczenia go na rynku UE w swoim imieniu.

Ktokolwiek w istotny sposób modyfikuje produkt, w rezultacie czego otrzymujemy produkt „jak nowy”²¹, z zamiarem umieszczenia go na rynku, również staje się producentem.

Komentarze:

Producent ponosi odpowiedzialność za:

- przeprowadzenie analizy prowadzącej do określenia, czy produkt podlega dyrektywie 94/9/EC i które wymagania mają zastosowanie (co wyjaśniono dalej w rozdziale 4);
- projekt i konstrukcję produktu zgodnie z Istotnymi Wymaganiami Odnośnie Bezpieczeństwa i Higieny określonymi w dyrektywie;
- przestrzeganie procedur oceny zgodności produktu z Istotnymi Wymaganiami Odnośnie Bezpieczeństwa i Higieny określonymi w dyrektywie (patrz Artykuł 8).

Producent ponosi jedyną i ostateczną odpowiedzialność za zgodność swoich produktów z odpowiednimi dyrektywami. Musi on rozumieć, że zarówno dla projektu, jak i konstrukcji produktu istnieje konieczność zadeklarowania takiej zgodności w odniesieniu do wszystkich stosowanych warunków i wymagań odpowiednich dyrektyw.

Producent może zlecać podwykonawstwo pewnych operacji, np. projekt produktu lub produkcję, pod warunkiem, że będzie on posiadał całkowitą kontrolę oraz odpowiedzialność za produkt jako całość. Może on wykorzystać już wykonane pozycje lub podzespoły, oznakowane znakiem CE lub nie oznakowane, do produkcji produktu nie tracąc swojego statutu producenta.

Artykuły 8 i 10 oraz związane z nimi załączniki do dyrektywy 94/9/EC definiują zobowiązania producenta dotyczące oceny zgodności, oznakowania CE, deklaracji zgodności CE, pisemnych atestów zgodności (jeżeli mają zastosowanie) oraz ustalają, że producent powinien przechowywać deklarację zgodności CE wraz z dokumentacją techniczną do dyspozycji kompetentnych władz przez okres dziesięciu lat od daty produkcji ostatniego produktu.

3.4. Produkcja produktów ATEX dla własnego użytku

Ktokolwiek oddaje do użytkowania produkty objęte dyrektywą, które to produkty zostały wyprodukowane dla własnego użytku, jest określany jako producent. Jest on zobowiązany do zgodności z dyrektywą w odniesieniu do oddania produktów do użytkowania.

3.5. Autoryzowany przedstawiciel

Jest to osoba lub osoby wyraźnie wyznaczone przez producenta w formie pisemnego upoważnienia do działania w jego imieniu pod względem pewnych zobowiązań producenta na obszarze UE. Obszar, w którym autoryzowany przedstawiciel może reprezentować zobowiązania wiążące dla producenta jest ograniczony przez odpowiednie Artykuły dyrektywy i jest określony przez udzielony mu mandat.

Dla przykładu. Może zostać on wyznaczony do wykonania badań na terytorium UE, podpisania deklaracji zgodności CE, oznaczenia znakiem CE oraz przechowywania deklaracji zgodności CE oraz dokumentacji technicznej na obszarze UE do dyspozycji kompetentnych władz.

System oceny jakości autoryzowanego przedstawiciela / osoby odpowiedzialnej nie będzie przedmiotem oceny przeprowadzanej przez Jednostkę notyfikowaną, lecz będzie nim system oceny jakości faktycznego producenta. Nie miałyby sensu ocena systemu oceny jakości osoby, która nie produkuje produktu, a jest jedynie agentem handlowym.

---

²¹ Patrz rozdział 6 niniejszej instrukcji

Komentarze:

Artykuły 8 i 10 wraz z załącznikami 3 - 9 dyrektywy 94/9/EC definiują zobowiązania autoryzowanego przedstawiciela wyznaczonego na terytorium UE dotyczące oceny zgodności, oznakowania CE, deklaracji zgodności CE, pisemnych atestów zgodności (jeżeli mają zastosowanie) oraz ustalają, że producent powinien przechowywać deklarację zgodności CE wraz z dokumentacją techniczną do dyspozycji kompetentnych władz przez okres dziesięciu lat od daty produkcji ostatniego produktu.

3.6. Inne osoby odpowiedzialne za umieszczanie na rynku

Jeżeli na terenie UE nie ustanowiono ani producenta, ani autoryzowanego przedstawiciela, jakakolwiek inna osoba przebywająca na stałe na terytorium UE umieszczająca produkt na rynku UE posiada zobowiązania wynikające z zakresu tej dyrektywy. Jedynym zobowiązaniem jest przechowywanie niezbędnej dokumentacji do dyspozycji kompetentnych władz przez okres dziesięciu lat po wyprodukowaniu ostatniego produktu. W swoim charakterze „osoby odpowiedzialnej za umieszczenie na rynku” osoby te nie są upoważnione do przyjmowania innych zobowiązań, które są zarezerwowane jedynie dla producenta lub jego autoryzowanego przedstawiciela (np. podpisywanie deklaracji zgodności EC).

3.7. Urządzenia²²

Urządzenia²³, zgodnie z ich definicją w dyrektywie 94/9/EC oznaczają maszyny, aparaturę, urządzenia stałe lub przenośne, elementy sterowania oraz ich instrumenty, jak również systemy detekcji i zabezpieczenia, które – oddzielnie lub razem, są przeznaczone do generowania, przesyłu, magazynowania, pomiaru, kontroli i konwersji energii lub obróbki materiałów, które mogą spowodować eksplozję poprzez swoje potencjalne źródło zapłonu.

Zgodnie z dyskusjami w Komisji oraz w instytutach standaryzacji należy zauważyć, że jedynie bezpieczne urządzenia są objęte zakresem dyrektywy.

3.7.1. Zespoły

Z terminu „łącznie” w powyższej definicji wynika, że zespół, utworzony z połączenia dwóch lub większej ilości elementów wraz z komponentami, jeżeli są one niezbędne, powinien być uważany jako produkt podlegający zakresowi dyrektywy 94/9/EC (patrz przypis 1), pod warunkiem, że zespół ten został umieszczony na rynku lub oddany do użytkowania przez odpowiedzialną osobę (która wówczas będzie producentem zespołu) jako pojedyncza jednostka funkcjonalna.

Takie podzespoły mogą nie być gotowe do użytkowania i mogą wymagać prawidłowej instalacji. Instrukcje (Załącznik II, 1.0.6) musi wziąć to pod uwagę w taki sposób, aby zapewnić zgodność z dyrektywą 94/9/EC bez jakiegokolwiek dodatkowej oceny zgodności pod warunkiem, że instalator działał dokładnie według instrukcji obsługi.

W przypadku zespołu składającego się z różnych elementów urządzenia zgodnie z definicją dyrektywy 94/9/EC, które były poprzednio umieszczone na rynku przez różnych producentów, te pozycje urządzeń muszą być zgodne z dyrektywą, łącznie z faktem, że muszą podlegać odpowiedniej ocenie zgodności, oznaczeniu CE itd. Producent zespołu może zakładać zgodność tych elementów urządzenia i może ograniczyć swoją własną ocenę ryzyka zespołu do zapłonu i innych niebezpieczeństw związanych (zgodnie z definicją w Załączniku II), które mogą stać się istotne z powodu końcowej kombinacji. Jeżeli zidentyfikowane zostaną dodatkowe niebezpieczeństwa, niezbędna będzie dodatkowa ocena zgodności zespołu uwzględniająca te dodatkowe niebezpieczeństwa. W podobny sposób, montażysta może zakładać zgodność komponentów, które posiadają certyfikat wystawiony przez ich producenta, deklarujący taką zgodność (Artykuł 8.3, patrz też rozdział 10).

Nie mniej jednak, jeżeli producent podzespołu zintegruje części bez oznakowania CE w zespół, (ponieważ są to części wyprodukowane przez niego samego lub części te otrzymuje od poddostawców z zamiarem ich późniejszego przerobienia) lub też komponenty nie posiadają wyżej wymienionego certyfikatu, wówczas nie powinien on zakładać zgodności tych części oraz jego ocena zgodności zespołu musi obejmować te części zgodnie z wymaganiami.

²² Stało się oczywiste, że pewne wersje językowe. Dyrektyw ATEX interpretuje niektóre definicje na różne sposoby. Dostarczane informacje mają w swoim założeniu informować zainteresowane strony w EEA o zwyczajnym podejściu uzgodnionym przez Kraje Członkowskie.

²³ Artykuł 1.3 (a) Dyrektywy

Podzespoły mogą być umieszczane na rynku na różne sposoby:

3.7.1.1 Zespoły, które są kompletnie określoną konfiguracją części

W tym przypadku producent zdefiniował już jedną lub większą ilość niezbędnych kombinacji części i umieścił je na rynku jako pojedynczą funkcjonalną jednostkę / pojedyncze funkcjonalne jednostki.

Przykładem może być tutaj oprzyrządowanie składające się z czujnika, przekaźnika, diody Zenera i zasilania, jeżeli dostarcza je ten sam producent.

Opisane wyżej części są składane przez tą samą osobę (producenta zespołu) i umieszczane na rynku jako pojedyncza funkcjonalna jednostka. Osoba ta przyjmuje odpowiedzialność za zgodność integralnego zespołu z dyrektywą.

Deklaracja zgodności EU oraz instrukcje użytkowania muszą odnosić się do zespołu jako całości. Musi być oczywiste (np. poprzez załączenie listy wszystkich części oraz / lub listy danych związanych z bezpieczeństwem) która (e) kombinacja (e) tworzy (a) zespoły. Producent przyjmuje odpowiedzialność za zgodność z dyrektywą i musi w związku z tym, zgodnie z załącznikiem II 1.0.6, dostarczyć wyraźne instrukcje dla zespołu/instalacji/obsługi/konserwacji itd. w instrukcji obsługi.

3.7.1.2 Zespoły o różnej konfiguracji

W tym przypadku producent zdefiniował pełny zakres różnych części, które tworzą „układ modułarny”. Albo on, albo użytkownik / instalator wybiera i łączy części w zespół, który będzie wykonywał określone zadania.

Przykładem może być układ modułarny ognioodpornej przelączadni przelączadników i sterowania, składającej się z załączadników o różnej wielkości, przelączadników, zacisków, przerywaczy obwodu itp.

Chociaż w tym przypadku części niekoniecznie będą składane w całość przez producenta zespołu i umieszczane na rynku jako pojedyncza funkcjonalna jednostka, producent jest odpowiedzialny za zgodność zespołu dopóty, dopóki części są wybierane ze zdefiniowanego zakresu oraz łączone zgodnie z ich instrukcjami.

Deklaracja Zgodności UE oraz instrukcje użytkowania muszą odnosić się do „układu modułarnego” jako całości. Musi być jasne, które części pochodzą z układu modułarnego i w jaki sposób mają one być wybierane aby utworzyły zgodny zespół. W związku z tym, producent zgodnie z Załącznikiem II 1.0.6 musi dostarczyć jasnych instrukcji odnośnie wyboru części oraz ich zespołów / instalacji / działania / konserwacji w instrukcji obsługi.

Ocena zgodności takich układów modułarnych może być wykonana poprzez ocenę przynajmniej tych możliwych i przydatnych konfiguracji, które są najbardziej niekorzystne z punktu widzenia ryzyka (najgorsze przypadki). Jeżeli konfiguracje te są oceniane pod względem zgodności z Istotnymi Wymaganiami Odnosnie Bezpieczeństwa i Higieny dyrektywy 94/9/EC, wówczas producent może zakładać zgodność wszystkich pozostałych konfiguracji. Jeżeli później do „układu modułarnego” będą dodawane inne części, wówczas może oczywiście okazać się konieczna identyfikacja oraz ponowna ocena najgorszych przypadków.

Tabela na stronie 15 przedstawia w formie streszczenia widok różnych sytuacji dotyczących zespołów.

3.7.2. Instalacje

Powszechną sytuacją jest, że elementy urządzenia, które zostało certyfikowane są umieszczane na rynku niezależnie przez jednego lub kilku producentów, a nie są umieszczane na rynku przez pojedynczą osobę prawną jako pojedyncza funkcjonalna jednostka (zgodnie z opisem w 3.7.1). Łączenie takiego sprzętu i instalacja w lokalu użytkownika nie jest uważana jako produkcja i nie ma to wpływu na urządzenie; rezultatem takiej operacji jest instalacja i jest ona poza obszarem dyrektywy 94/9/EC. Instalator musi zapewnić, że początkowo zgodne elementy pozostaną wciąż zgodne, jeżeli zostaną one oddane do użytkowania. Z tego powodu musi on postępować dokładnie według wszystkich instrukcji instalacji producentów. Dyrektywa nie reguluje procesu instalacji. Instalacja takiego sprzętu podlega generalnie wymogom prawnym Krajów Członkowskich. Przykładem może być tutaj oprzyrządowanie składające się z czujnika, przekaźnika, diody Zenera oraz zasilania, jeżeli są one dostarczane przez różnych producentów i instalowane na odpowiedzialność użytkownika.

3.7.3. Urządzenia elektryczne

Dyrektywa 97/9/EC nie definiuje „Urządzeń Elektrycznych”. Nie mniej jednak, ponieważ takie urządzenia są przedmiotem własnej procedury oceny zgodności, może być przydatnym przedstawienie definicji, która została zaakceptowana przez większość Krajów Członkowskich. Brzmi ona następująco:

Urządzenie Elektryczne: Urządzenie zdefiniowane w rozdziale 3.7 zawierające elementy elektryczne, wykorzystywane do generowania, przesyłu, magazynowania, pomiaru, kontroli i konwersji energii elektrycznej, do sterowania działaniem innych urządzeń w sposób elektryczny do lub obróbki materiałów, przy bezpośrednim zastosowaniu energii elektrycznej. Należy zauważyć, że końcowy produkt złożony przy wykorzystaniu elementów zarówno mechanicznych, jak i elektrycznych, może nie wymagać oceny jako urządzenie elektryczne pod warunkiem, że kombinacja nie stanowi dodatkowego ryzyka (dalsze szczegóły zostały opisane w rozdziale 3.7.1).

Przykłady: Pompa (nie elektryczna) jest oceniana poprzez odpowiednie procedury oceny zgodności i jest następnie podłączana do silnika elektrycznego (urządzenie elektryczne), który również został oceniony. Dopóki połączone urządzenie nie powoduje dodatkowych zagrożeń, dopóty nie jest konieczne przeprowadzenie kolejnej oceny części elektrycznej.

Jeżeli ta sama pompa i silnik elektryczny nie przeszły przez odpowiednie procedury oceny zgodności i są ze sobą połączone, wówczas otrzymany przez połączenie produkt jest uważany jako urządzenie elektryczne i ocena zgodności musi uważać go za takie urządzenie.

Tabela 1: Podsumowanie wymagań dla zespołów

SYTUACJA: 1. części: Zespół składa się z:	Urządzeń, układów zabezpieczających, osprzętu (Art.1.2.), wszystkie posiadają znak CE, a komponenty posiadają pisemne atesty (Art. 8.3) (<u>części ze stwierdzoną zgodnością</u>).		Urządzeń, układów zabezpieczających, osprzętu (Art.1.2.), łącznie z nie oznakowanymi CE, a komponenty <u>nie</u> posiadają pisemnych atestów (Art. 8.3) (<u>części bez stwierdzonej zgodności</u>)	
2. Konfiguracja: Zespół jest umieszczany na rynku jako	Precyzyjnie zdefiniowana (e) konfiguracja (cje)	„Układ modułarny“ części, specjalnie wybranych i skonfigurowanych w celu pełnienia określonej funkcji, może przez użytkownika / instalatora.	Precyzyjnie zdefiniowana (e) konfiguracja (cje)	„Układ modułarny“ części, specjalnie wybranych i skonfigurowanych w celu pełnienia określonej funkcji, może przez użytkownika / instalatora.
3. RESULTAT: Producent może zakładać zgodność dla	Wszystkich części	Wszystkich części	Tylko dla części ze stwierdzoną zgodnością	Tylko dla części ze stwierdzoną zgodnością
4. Ocena zgodności	Ocena zgodności musi obejmować całą konfigurację dotyczącą wszystkich zagrożeń, które mogą pojawić się na skutek współdziałania połączonych części, odnośnie zamierzonego użycia.	Ocena zgodności musi obejmować przynajmniej te z możliwych i przydatnych konfiguracji, które są uważane za najbardziej niekorzystne pod względem wszystkich zagrożeń, które mogą pojawić się na skutek współdziałania połączonych części, odnośnie zamierzonego użycia.	Ocena zgodności musi obejmować: <ul style="list-style-type: none"> wszystkie części bez stwierdzonej zgodności odnośnie wszystkich zagrożeń, oraz wszystkie konfiguracje dotyczące wszystkich zagrożeń, które mogą pojawić się na skutek współdziałania połączonych części, oba te punkty odnośnie zamierzonego użycia. 	Ocena zgodności musi obejmować: <ul style="list-style-type: none"> wszystkie części bez stwierdzonej zgodności, które stanowią część „układu modułarnego”, pod względem wszystkich zagrożeń, oraz przynajmniej te możliwe i przydatne konfiguracje, które są oceniane jako najbardziej niekorzystne pod względem wszystkich zagrożeń mogących wynikać ze współdziałania połączonych części, oba te punkty odnośnie zamierzonego użycia.
5. Informacje, które powinny być dostarczone a) w deklaracji zgodności UE b) w instrukcjach instalacji i użytkowania	a) Identyfikacja wszystkich części, które tworzą zespół; b) instrukcje instalacji i użytkowania, które w sposób wystarczający mogą zapewnić, że uzyskany zespół jest zgodny z wszystkimi Wymaganiami Odnośnie Bezpieczeństwa i Higieny dyrektywy 94/9/EC.	a) Identyfikacja wszystkich części, które tworzą „układ modułarny” b) instrukcje wyboru i części łączonych w celu spełnienia żądanego celu oraz instrukcje instalacji i użytkowania, które w sposób wystarczający mogą zapewnić, że uzyskany zespół jest zgodny z wszystkimi Wymaganiami Odnośnie Bezpieczeństwa i Higieny dyrektywy 94/9/EC.	a) Identyfikacja wszystkich części, które tworzą zespół; b) instrukcje instalacji i użytkowania, które w sposób wystarczający mogą zapewnić, że uzyskany zespół jest zgodny z wszystkimi Wymaganiami Odnośnie Bezpieczeństwa i Higieny dyrektywy 94/9/EC.	a) Identyfikacja wszystkich części, które tworzą „układ modułarny” b) instrukcje wyboru i części łączonych w celu spełnienia żądanego celu oraz instrukcje instalacji i użytkowania, które w sposób wystarczający mogą zapewnić, że uzyskany zespół jest zgodny z wszystkimi Wymaganiami Odnośnie Bezpieczeństwa i Higieny dyrektywy 94/9/EC.

3.8. Funkcja autonomiczna

Produkt jest uważany za posiadający funkcję autonomiczną wówczas, gdy może w bezpieczny sposób dostarczać, lub przyczynić się do dostarczenia jednej lub więcej zamierzonych funkcji opisanych w Artykule 1.2 lub w Artykule 1.3.a) lub b), bez konieczności dodawania jakichkolwiek innych części. Nie wyklucza to konieczności przestrzegania szczególnych instrukcji instalacji i użytkowania.

Niektóre rodzaje produktów, w zależności od zakresu oceny zgodności podjętej przed umieszczeniem ich na rynku oraz / lub oddaniem ich do eksploatacji, mogą być uważane jako posiadające lub nie posiadające funkcji autonomicznej.

3.9. Systemy zabezpieczające

Systemy zabezpieczające²⁴ oznaczają jednostki projektowe, inne niż komponenty, których funkcją jest natychmiastowe zatrzymanie wybuchu w początkowym stadium oraz / lub ograniczyć efektywny zakres płomieni wybuchu oraz ciśnienia wybuchu.

Przykładami autonomicznych systemów zabezpieczających są:

- bariery ogniowe
- systemy odciążenia wybuchu (np. wykorzystujące płytki bezpiecznikowe, panele wentylacyjne, drzwi antywybuchowe, itd.)
- bariery gaśnicze.

3.10. Komponenty

Komponent²⁵ oznacza dowolny element istotny dla bezpiecznego działania urządzenia i systemów zabezpieczających, lecz nie posiadający funkcji autonomicznej.

Komponenty przeznaczone do włączenia ich w urządzenia lub systemy zabezpieczające, które posiadają atesty zgodności wraz z charakterystykami i opisem, w jaki sposób mają być one włączone do produktu (patrz Artykuł 8(3)), są uważane za zgodne ze stosowanymi postanowieniami dyrektywy 94/9/EC. Komponenty Ex zdefiniowane w normie europejskiej EN 50014 są komponentami również w rozumieniu dyrektywy ATEX 94/9/EC. **Komponenty nie muszą posiadać zamieszczonego znaku CE**, chyba że wymagają tego inne dyrektywy (np. dyrektywa EMC 89/336/EEC).

Przykłady:

- zaciski;
- zespoły przycisków;
- przekaźniki;
- puste obudowy ogniotrwałe;
- balasty lamp fluorescencyjnych;
- mierniki (np. ruchome cewki);
- zamknięte przekaźniki i styki, z zaciskami oraz / lub druty kontaktowe.

---

²⁴ Artykuł 1.3(b) Dyrektywy

²⁵ Artykuł 1.3(c) Dyrektywy

4. W JAKICH PRZYPADKACH MA ZASTOSOWANIE DYREKTYWA 94/9/EC?

Producent, jego autoryzowany przedstawiciel, lub osoba, która pierwsza umieszcza produkt na rynku UE lub oddaje produkt do użytkowania na rynku UE musi zdecydować, czy będzie on objęty dyrektywą 94/9/EC i – jeżeli tak – zastosować jej postanowienia. Producent (w najszerszym rozumieniu dyrektywy) musi wykonać analizę ATEX na bazie dyrektywy 94/9/EC.

4.1. Analiza ATEX

4.1.1. Czy specyficzna atmosfera wybuchowa jest objęta dyrektywą 94/9/EC?

Dyrektywa 94/9/EC jest dyrektywą będącą następstwem „Nowego Podejścia” i w związku z tym jej celem jest umożliwienie wolnego przepływu towarów na obszarze Wspólnoty. Jest to osiągnięte przez harmonizację prawnych wymogów bezpieczeństwa. Jej celem jest również wyeliminowanie lub co najmniej zminimalizowanie ryzyka wynikającego z zastosowania pewnych produktów **w lub w odniesieniu do** potencjalnie wybuchowej atmosfery. Oznacza to, że prawdopodobieństwo wystąpienia wybuchowej atmosfery nie może być rozpatrywane tylko jednokrotnie i ze statystycznego punktu widzenia, lecz należy również brać pod uwagę wszystkie warunki pracy, które mogą wynikać z przebiegu procesu.

Wybuchowa atmosfera dla celów dyrektywy 94/9/EC jest definiowana jako połączenie

- i) **substancji palnych** w formie gazów, oparów, mgły lub pyłów;
- ii) **powietrza**;
- iii) **w warunkach atmosferycznych**²⁶;
- iv) w których, po zapaleniu, zapłon rozprzestrzeni się na całą, nie zapaloną mieszankę (należy podkreślić, że w obecności pyłów nie zawsze kompletna ilość pyłu jest konsumowana przez zapłon).

Atmosfera, która może być wybuchowa z powodu lokalnych oraz / lub innych użytkowych warunków, nazywana jest **potencjalnie wybuchową atmosferą**. Jest to tylko ten rodzaj potencjalnie wybuchowej atmosfery, dla której produkty podlegające dyrektywie 94/9/EC zostały zaprojektowane (patrz też rozdział 4.3 „Ocena ryzyka”).

Należy koniecznie podkreślić, że produkty nie objęte dyrektywą 94/9/EC²⁷ które są przeznaczone do użytkowania w atmosferze lub w odniesieniu do atmosfery, która może być potencjalnie wybuchowa, lub jeden lub kilka **zdefiniowanych elementów i) do iv) powyżej nie występuje**.

4.1.2. Jakie rodzaje produktów są objęte dyrektywą 94/9/EC?

Aby produkt był objęty dyrektywą, musi to być:

- a) **urządzenie**, zgodnie z definicją w Artykule 1.3.(a); lub
- b) **system zabezpieczający**, zgodnie z definicją w Artykule 1.3.(b); lub
- c) **komponent**, zgodnie z definicją w Artykule 1.3.(c); lub
- d) **przyrząd zabezpieczający, sterujący lub regulujący**, zgodnie z definicją w Artykule 1.2.

a) **Urządzenie**

Uważa się, że urządzenie jest objęte dyrektywą tylko wówczas, gdy jest ono przeznaczone (w całości lub w części) do użytkowania w potencjalnie wybuchowej atmosferze; fakt, iż potencjalnie wybuchowa atmosfera może znajdować się wewnątrz urządzenia jest nieistotny, jednak z następującymi możliwymi wyjątkami:

²⁶ Dyrektywa 94/9/EC nie definiuje warunków atmosferycznych. Jednakże, zakres temperatury otoczenia od -20°C do 60°C oraz zakres ciśnienia pomiędzy 0.8 bar i 1.1 bar mogą być odpowiednie jako podstawa do projektowania i zamierzonego użycia produktów. Nie wyklucza to faktu, że produkty mogą być swoiście zaprojektowane i ocenione do użytkowania poza tymi warunkami. Należy podkreślić, że produkty elektryczne są normalnie projektowane i testowane dla ich użytkowania w temperaturze otoczenia od -20°C do 40°C zgodnie z normą EN 50014. Produkty zaprojektowane do użytku poza tym zakresem będą wymagały dodatkowego oznakowania oraz przeprowadzenia dodatkowych badań.

²⁷ Przykładami takiej atmosfery mogą być: mieszanki które są wybuchowe bez powietrza (np. H₂ zmieszany z Cl₂), mieszanki substancji palnych z innymi tlenkami, niż warunki powietrza, ciśnienia oraz / lub temperatury poza zakresem atmosferycznym, itd.

Jeżeli produkt zawierający potencjalnie wybuchową atmosferę, na przykład naczynie, sam zawiera urządzenie z funkcją autonomiczną zgodnie z definicją w dyrektywie, wówczas urządzenie w efekcie znajduje się w potencjalnie wybuchowej atmosferze, chociaż zawiera się ona tylko w naczyniu – podlega dyrektywie.

Jeżeli urządzenie zawierające potencjalnie wybuchową atmosferę może, z powodu swojej konstrukcji, działania, itd. wytwarzać potencjalnie wybuchową atmosferę, która całkowicie lub częściowo go otacza, wówczas takie urządzenie znajduje się w rezultacie w potencjalnie wybuchowej atmosferze i w związku z tym podlega dyrektywie.

Innym definiującym elementem urządzenia w rozumieniu dyrektywy jest fakt, czy posiada ono własne źródło zapłonu.

Potencjalnymi źródłami zapłonu mogą być: iskry elektryczne, łuki, wyładowania elektrostatyczne, fale elektromagnetyczne, promieniowanie jonizujące, gorące powierzchnie, płomienie i gorące gazy, mechanicznie wytwarzane iskry, promieniowanie optyczne, chemiczna inicjacja płomieni²⁸, kompresja.

W niektórych przypadkach produkt może tylko zawierać potencjalnie wybuchową atmosferę, która jest celowo zapalana. Oczywiście intencją nie jest objęcie ich dyrektywą 94/9/EC, jeżeli nie zidentyfikowano innych zagrożeń podlegających pod tą dyrektywę.

Można określić, że urządzenie posiada własne źródło zapłonu wówczas, gdy podczas użytkowania zgodnie z przeznaczeniem (łącznie z nieprawidłowym działaniem itp. do zakresu w zależności od własnej kategorii – patrz załącznik I dyrektywy) w wybuchowej atmosferze jest ono zdolne do zapalenia wybuchowej atmosfery, jeżeli nie zostały podjęte specyficzne działania zabezpieczające. A zatem urządzenie musi zapewniać wymagany poziom zabezpieczenia.

Aby zapewnić ten żądany poziom zabezpieczenia, można stosować różne techniki, np.: wbudowane zabezpieczenia, hermetyzację, zwiększone środki bezpieczeństwa, itp.²⁹

Te rozważania prowadzą do poniższego zestawienia:

Tabela 2: Gdzie znajduje zastosowanie dyrektywa 94/9/EC?

Sytuacja	Analiza			Rezultat
	Urządzenie z własnym potencjalnym źródłem zapłonu	Urządzenie użytkowane w lub w odniesieniu do potencjalnie wybuchowej atmosfery	Urządzenie, w którym zgodnie z funkcją obecna jest wewnętrzna wybuchowa atmosfera	Urządzenie objęte dyrektywą 94/9/EC
A	TAK	TAK	TAK	TAK
B	NIE	TAK	TAK	NIE ^{a)b)}
C	TAK	NIE	TAK	NIE ^{a)b)}
D	TAK	TAK	NIE	TAK
E	NIE	NIE	TAK	NIE ^{a)b)}
F	TAK	NIE	NIE	NIE ^{b)}
G	NIE	TAK	NIE	NIE ^{b)}
H	NIE	NIE	NIE	NIE ^{b)}

a) lecz TAK dla produktów znajdujących się w wewnętrznej potencjalnie wybuchowej atmosferze. Ponadto należy podkreślić, że urządzenie jako całość musi być w stanie funkcjonować zgodnie z parametrami określonymi przez producenta i zapewniać wymagany poziom ochrony zgodnie z Załącznikiem II, pozycja 1.0.1 (zasady zintegrowanego bezpieczeństwa wybuchu)

b) lecz TAK dla urządzeń zgodnie z Artykułem 1.2 dyrektywy, patrz poniżej.

b) System zabezpieczający

²⁸ Należy wziąć po uwagę specyficzne wyłączenie w Artykule 1 (4) dyrektywy 94/9/EC urządzeń, gdzie zagrożenie wybuchu wynika wyłącznie z obecności substancji wybuchowych lub niestabilnych substancji chemicznych.

²⁹ Więcej przykładów zostało opisanych na liście norm w Załączniku 6

Oczywistym jest fakt, że ze względu na swoją pierwotną funkcję system zabezpieczający zawsze, przynajmniej częściowo, będzie instalowany i wykorzystywany w potencjalnie wybuchowej atmosferze.

Ponieważ funkcja systemu zabezpieczającego jest wyeliminowanie lub redukcja niebezpiecznego efektu eksplozji (funkcja bezpieczeństwa), podlega on dyrektywie bez względu na fakt, czy posiada on własne potencjalne źródło zapłonu, czy też nie. W pierwszym przypadku system będzie musiał być również zgodny z Istotnymi Wymaganiami Odnosnie Bezpieczeństwa i Higieny.

Zgodnie z Artykułem 1.3(b) systemy zabezpieczające są umieszczane na rynku oddzielnie do użytkowania jako systemy autonomiczne³⁰. W konsekwencji ich zgodność z odpowiednimi Istotnymi Wymaganiami Odnosnie Bezpieczeństwa i Higieny Załącznika II powinna być oceniona zgodnie z Artykułem 8(2) i powinny one być oznakowane zgodnie z Artykułem 10(2).

Oczywiście „systemy zabezpieczające” mogą również być umieszczane na rynku jako integralna część urządzenia. Technicznie rzecz biorąc, pozostają one wówczas „systemami zabezpieczającymi” z e względu na swoją funkcję, jednak nie są one określane jako systemy zabezpieczające w rozumieniu dyrektywy pod względem oceny zgodności oraz oznakowania. W takich przypadkach ich zgodność jest oceniana w trakcie oceny zgodności urządzenia, z którym zostały one zintegrowane, przy użyciu procedur przewidzianych w Artykule 8 zgodnie z Grupą i Kategorią tego urządzenia. Nie są one oddzielnie znakowane.

Należy jednak zauważyć, że określone Istotne Wymaganie Odnosnie Bezpieczeństwa i Higieny załącznika II.3 mają również zastosowanie dla zintegrowanych ‘systemów zabezpieczających’.

c) Komponenty

Dwa definiujące elementy dla komponentów w Artykule 1.3.(c)

- są istotne dla bezpiecznego działania urządzenia i systemów zabezpieczających (w przeciwnym wypadku nie musiałyby one podlegać dyrektywie); lecz,
- nie posiadają autonomicznej funkcji (patrz 3.8) (w przeciwnym wypadku należałoby je traktować jako urządzenia, systemy zabezpieczające lub przyrządy, zgodnie z Artykułem 1.2).

Ta definicja obejmuje szeroki zakres części powszechnie używanych w przemyśle inżynierskim, takich jak mierniki, hamulce, zbiorniki, elementy grzejne, zasuw, wózki, przeciwwagi, cewki, zworki, elementy połączeniowe, dźwignie, klamry, pokręta, itp.

Na przykład, pasy napędowe, łożyska, diody Zenera itp. nie są zazwyczaj umieszczane na rynku z wyraźnym zamiarem włączenia ich do urządzeń, systemów zabezpieczających lub sprzętu określonego w Artykule 1.2, lecz dla ogólnych celów inżynierskich.. Ich zgodność (tzn. ich przydatność do zamierzonego celu odnośnie bezpieczeństwa produktu, z którym zostały one zintegrowane) musi zostać oceniona podczas oceny zgodności integralnego produktu.

Jeżeli komponenty mają być umieszczone na rynku z wyraźnym zamiarem ich włączenia do urządzeń, systemów zabezpieczających lub sprzętu określonego w Artykule 1.2 (jak np. przeciwwybuchowy blok zacisków, załączniki przeciwwybuchowe itp.), powinny one być oddzielnie ocenione zgodnie z Artykułem 8.3 i zaopatrzone w pisemny atest zgodności, jak opisano w Artykule 8.3. W przeciwnym wypadku Kraje Członkowskie mogą zabronić, ograniczyć lub wstrzymać ich umieszczenie na rynku (Artykuł 4.2) i nie mogą domniamać ich zgodności (Artykuł 5.1).

d) Przyrządy zabezpieczające, sterujące lub regulujące, zdefiniowane w Artykule 1.2.

Dwa główne punkty artykułu 1.2 określają:

- i) że **przyrządy zabezpieczające, sterujące i regulujące**, jeżeli przyczyniają się one lub są wymagane do bezpiecznego działania urządzenia lub systemów zabezpieczających pod względem zagrożenia wybuchem, podlegają **dyrektywie**;
- ii) że przyrządy są przykryte **nawet wówczas**, gdy znajdują się one **poza potencjalnie wybuchową atmosferą**.

Dla takich przyrządów, istotne wymagania mogą mieć zastosowanie w takim stopniu, w jakim są one niezbędne dla **bezpiecznego i niezawodnego** funkcjonowania i działania tych przyrządów pod względem zagrożenia wybuchem (ZAŁĄCZNIK II, Obserwacja wstępna B)

³⁰ Patrz errata dla angielskiej wersji językowej dyrektywy 94/9/EC (Dz.U. L 21, 26.1.2000).

Definicja w i) prowadzi do następujących konsekwencji:

1. Przyrządy inne, niż przyrządy zabezpieczające, sterujące lub regulujące nie są przykryte. (Nie mniej jednak, jakiegokolwiek urządzenie, przyczyniające się lub wymagane do bezpiecznego funkcjonowania, może być uważane za przyrządy zabezpieczające);
2. **Wszystkie przyrządy**, łącznie z przyrządami zabezpieczającymi, sterującymi lub regulującymi, **nie przyczyniające się ani nie wymagane** do bezpiecznego funkcjonowania **pod względem zagrożenia wybuchem nie są przykryte**;
3. **Nawet przyrządy zabezpieczające, sterujące i regulujące** przyczyniające się lub wymagane do bezpiecznego funkcjonowania, **lecz w odniesieniu do innych zagrożeń, niż zagrożenie wybuchem, nie są przykryte**;

Przykłady przyrządów podlegających pod Artykuł 2.1.:

- zasilanie elektryczne zasilające wbudowany bezpieczny (Ex i) system pomiarowy wykorzystywany do monitorowania parametrów procesu;
- pompa, układ regulacji ciśnienia, układ magazynowania, itp. zapewniające odpowiednie ciśnienie i przepływ dla zasilania uaktywnianego hydraulicznie systemu zabezpieczającego (w odniesieniu do niebezpieczeństwa wybuchu);
- urządzenia zabezpieczające przed przeciążeniem silników elektrycznych o typie zabezpieczenia Eex e 'Zwiększonego bezpieczeństwa';
- jednostki sterowania w bezpiecznym obszarze, do systemu monitorowania otoczenia, składających się z wykrywaczy gazu umieszczonych w potencjalnie wybuchowym obszarze, w celu zapewnienia działań wykonawczych, jeżeli zostaną wykryte niebezpieczne poziomy gazu;
- jednostki sterowania dla czujników temperatury, ciśnienia, przepływu, itp., umieszczone w bezpiecznym obszarze, do dostarczania informacji wykorzystywanych przez sterowanie urządzeń elektrycznych, wykorzystywanych do produkcji lub działań serwisowych w potencjalnie wybuchowym obszarze.

Przykłady przyrządów nie podlegających pod Artykuł 1.2:

- stacje przełączników, sterowniki numeryczne itp. nie związane z żadną funkcją bezpieczeństwa (w odniesieniu do ryzyka wybuchu); z powodu 2) opisanego powyżej;

Pozycja ii) określa, że przyrządy, zgodnie z powyższymi definicjami, podlegają dyrektywie, nawet jeżeli znajdują się poza potencjalnie wybuchową atmosferą.

Dla bezpieczeństwa i ze względów ekonomicznych w większości przypadków preferuje się zainstalowanie takich przyrządów w obszarach, które nie są ryzykowne. Jednakże czasami może być konieczne umieszczenie tych przyrządów w potencjalnie niebezpiecznej atmosferze. W takich przypadkach, chociaż dyrektywa nie mówi tego wyraźnie, przyrządy te mogą być oznaczane jako urządzenia.

Można zidentyfikować dwie sytuacje:

- Gdy przyrząd posiada własne potencjalne źródło zapłonu, wówczas, oprócz wymagań wynikających z Artykułu 1.2, będą miały zastosowanie wymagania dla sprzętu;
- Jeżeli przyrząd nie posiada własnego potencjalnego źródła zapłonu, wówczas przyrząd ten nie będzie uważany za urządzenie, lecz oczywiście wciąż będą miały zastosowanie wymagania wynikające z Artykułu 1.2.

4.2. Definiowanie Grupy i Kategorii urządzeń

W celu określenia odpowiedniej procedury oceny zgodności, producent musi najpierw podjąć decyzję bazując na zamierzonym użyciu, do jakiej Grupy i Kategorii należy produkt. Dla celów dyrektywy, urządzenia, łącznie z przyrządami i komponentami, zostały podzielone na dwie Grupy. Przyrządy muszą zostać ocenione zgodnie z kategorią urządzeń lub systemów zabezpieczających, dla których są one wymagane lub przydatne.

Grupa I obejmuje urządzenia przeznaczone do użytkowania w podziemnych częściach kopalń oraz w instalacjach naziemnych takich kopalń, które mogą być narażone na wybuch czadu oraz / lub łatwopalny pył.

Grupa II obejmuje urządzenia przeznaczone do użytkowania w innych miejscach, które mogą być zagrożone przez wybuchową atmosferę.

Te grupy zostały z kolei podzielone na Kategorie przedstawione poniżej. Sposób, w jaki ustalono podział na kategorię pokazuje jeden z głównych wyróżników Grupy I i II. Dla Grupy I, podział na kategorie zależy (oprócz innych czynników) od tego, czy produkt ma być odłączony od energii w przypadku wystąpienia wybuchowej atmosfery. Dla Grupy II, podział na kategorie zależy od tego (patrz rozdział 4.4), czy produkt ma być zgodnie ze swoim przeznaczeniem użytkowany w wybuchowej atmosferze i czy potencjalnie wybuchowa atmosfera jest zawsze obecna, lub czy będzie ona występować przez długi czy krótki okres czasu.

Przyrządy muszą zostać ocenione zgodnie z kategorią urządzeń lub systemu zabezpieczającego, dla których są one wymagane lub przydatne.

4.2.1. Grupa I

Kategoria M 1

Produkty tej kategorii muszą pozostać funkcjonalne ze względów bezpieczeństwa podczas w razie wystąpienia wybuchowej atmosfery i charakteryzują się zintegrowanymi stopniami zabezpieczenia przeciwwybuchowego działającymi w taki sposób, że:

- w przypadku awarii jednego ze zintegrowanych stopni, co najmniej drugi stopień zabezpieczenia gwarantuje odpowiedni poziom bezpieczeństwa; lub,
- w przypadku wystąpienia dwóch awarii niezależnie od siebie, gwarantowany jest odpowiedni poziom bezpieczeństwa.³¹

Kategoria M2

Produkty te muszą zostać odłączone od energii w razie wystąpienia wybuchowej atmosfery.

Nie można dokładnie przewidzieć wystąpienia wybuchowej atmosfery podczas pracy urządzeń kategorii M2, w związku z czym urządzenie może nie zostać natychmiast odłączone od energii. Dlatego też konieczne jest zastosowanie stopni zabezpieczających, które będą zapewniały wysoki poziom bezpieczeństwa. Środki zabezpieczające odnoszące się do produktu tej kategorii zapewniają dostateczny poziom bezpieczeństwa podczas normalnego działania nawet wówczas, gdy pojawią się poważniejsze warunki pracy, począwszy od trudnych i zmieniających się warunków otoczenia.³²

4.2.2. Grupa II

Kategoria I obejmuje produkty, które zostały zaprojektowane w taki sposób, aby mogły zachować swoje parametry pracy określone przez producenta i zapewnić bardzo wysoki poziom zabezpieczenia dla zamierzonego wykorzystania w obszarach, w których jest wysokie prawdopodobieństwo wystąpienia i ciągłego utrzymywania się przez długi okres czasu lub często wybuchowej atmosfery spowodowanej przez mieszanki powietrza i gazów, oparów, mgieł lub mieszanki powietrza i pyłu (patrz rozdział 4.4).

Urządzenia tej Kategorii charakteryzują się zintegrowanymi stopniami zabezpieczenia przeciwwybuchowego działającymi w taki sposób, że:

- w przypadku awarii jednego ze zintegrowanych stopni, co najmniej drugi stopień zabezpieczenia gwarantuje odpowiedni poziom bezpieczeństwa; lub,
- w przypadku wystąpienia dwóch awarii niezależnie od siebie, gwarantowany jest odpowiedni poziom bezpieczeństwa³³.

Kategoria 2 obejmuje produkty, które zostały zaprojektowane w taki sposób, aby mogły zachować swoje parametry pracy określone przez producenta i bazujące na wysokim stopniu zabezpieczenia dla zamierzonego użytkowania, w obszarach w których jest duże prawdopodobieństwo wystąpienia wybuchowej atmosfery spowodowanej przez mieszanki powietrza i gazów, oparów, mgieł lub mieszanki powietrza i pyłów (patrz rozdział 4.4).

Zabezpieczenie przed wybuchem w odniesieniu do tej Kategorii musi funkcjonować w taki sposób, aby zapewnić odpowiedni poziom bezpieczeństwa nawet w przypadku urządzeń nieprawidłowo działających lub w niebezpiecznych warunkach pracy, które normalnie należałoby wziąć pod uwagę³⁴.

³¹ Produkty podlegające pod tą Kategorię muszą również być zgodne z dodatkowymi wymaganiami określonymi w Załączniku II, paragraf 2.0.1 dyrektywy 94/9/EC.

³² Produkty podlegające pod tą Kategorię muszą również być zgodne z dodatkowymi wymaganiami określonymi w Załączniku II, paragraf 2.0.2 dyrektywy 94/9/EC.

³³ Produkty podlegające pod tą Kategorię muszą również być zgodne z dodatkowymi wymaganiami określonymi w Załączniku II, paragraf 2.1 dyrektywy 94/9/EC.

³⁴ Produkty podlegające pod tą Kategorię muszą również być zgodne z dodatkowymi wymaganiami określonymi w Załączniku II, paragraf 2.2 dyrektywy 94/9/EC.

Kategoria 3 obejmuje produkty, które zostały zaprojektowane w taki sposób, aby mogły zachować swoje parametry pracy określone przez producenta i bazujące na normalnym stopniu zabezpieczenia dla zamierzonego użytkownika, biorąc pod uwagę obszary, w których prawdopodobieństwo wystąpienia wybuchowej atmosfery spowodowanej przez mieszanki powietrza i gazów, oparów, mgieł lub mieszanki powietrza i pyłów jest **mniej prawdopodobne** i jeżeli występuje, występuje bardzo rzadko i tylko na krótki czas.

Projektowanie produktów tej kategorii musi zapewniać odpowiedni poziom bezpieczeństwa podczas normalnej pracy.³⁵

4.2.3. Poziomy zabezpieczeń dla różnych Kategorii Urządzeń

Różne kategorie urządzeń muszą być zdolne do działania zgodnie z parametrami określonymi przez producenta do pewnego poziomu zabezpieczenia.

Tabela 3: Poziomy Zabezpieczeń

POZIOM ZABEZPIECZENIA	KATEGORIA		WYKONANIE ZABEZPIECZENIA	WARUNKI DZIAŁANIA *
	GRUPA I	GRUPA II		
Bardzo wysoki	M 1		Dwa niezależne stopnie zabezpieczenia lub bezpieczne nawet wówczas, gdy dwie awarie wystąpią niezależnie na każdym z nich	Urządzenie pozostaje podłączone do energii i będzie działać, gdy wystąpi wybuchowa atmosfera
Bardzo wysoki		1	Dwa niezależne stopnie zabezpieczenia lub bezpieczne nawet wówczas, gdy dwie awarie wystąpią niezależnie na każdym z nich	Urządzenie pozostaje podłączone do energii i będzie działać w Strefach 0,1,2 (G) oraz/lub 20, 21, 22 (D)
Wysoki	M 2		Odpowiednie dla normalnej pracy oraz surowych warunków pracy ³⁶	Urządzenie zostaje odłączone do energii gdy wystąpi wybuchowa atmosfera
Wysoki		2	Odpowiednie dla normalnej pracy i często występujących zakłóceń lub urządzeń, w przypadku których awarie są normalnie brane pod uwagę	Urządzenie pozostaje podłączone do energii i będzie działać w Strefach 1, 2 (G) oraz/lub 21, 22 (D)
Wysoki		3	Odpowiednie dla normalnej pracy	Urządzenie pozostaje podłączone do energii i będzie działać w Strefach 2 (G) oraz/lub 22 (D)

*Uwaga: Patrz też dyrektywa 1999/92/EC odnośnie minimalnych wymagań dotyczących poprawy bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracowników pracujących w potencjalnie wybuchowych atmosferach³⁷. Urządzenia w różnych kategoriach muszą również odpowiadać z odpowiednimi istotnymi i uzupełniającymi wymaganiami sprecyzowanymi w Załączniku II dyrektywy (Istotne Wymagania Odnośnie Bezpieczeństwa i Higieny).

³⁵ Produkty podlegające pod tą Kategorię muszą również być zgodne z dodatkowymi wymaganiami określonymi w Załączniku II, paragraf 2.3 dyrektywy 94/9/EC.

³⁶ Chociaż sformułowanie wymagań dla urządzeń kategorii M2 i 2 jest różne, w odpowiednich załącznikach do dyrektywy 94/9/EC, obie te kategorie są rozpatrywane w EN 50014 i równolegle w określonych normach. Koncepty zabezpieczenia technicznego dla kategorii M2 i 2G (gaz), urządzeń elektrycznych zgodnie z EN 50014 są identyczne. Wymagania dla kategorii 2D (pyły) muszą być rozpatrywane oddzielnie.

³⁷ Dz.U. L23, 28.1.2000

4.3. Ocena Ryzyka dla Produktów

Generalnie można powiedzieć, że zgodność z Istotnymi Wymaganiami Odnośnie Bezpieczeństwa i Higieny dyrektywy 94/9/EC jest nakazująca w celu zapewnienia odporności na wybuch urządzeń i systemów zabezpieczających. Wymagania zostały stworzone w taki sposób, aby uwzględnić występujące lub potencjalne zagrożenia wynikające z projektu lub z konstrukcji. Jednakże, podążając za filozofią dyrektywy ATEX 94/9/EC pojęcie zamierzonego użycia jest również znacznej wagi. Dlatego też istotne jest, aby producent dostarczył kompletnej informacji.

Aby spełnić wymagania dyrektywy 94/9/EC absolutnie konieczna jest realizacja procesu oceny zagrożenia. Zgodnie z załącznikiem II, 1.0.1, producenci są zobligowani do zaprojektowania urządzeń i systemów zabezpieczających z punktu widzenia zintegrowanego bezpieczeństwa przeciwwybuchowego. Zintegrowane bezpieczeństwo przeciwwybuchowe ma na celu zapobieganie tworzeniu się atmosfery wybuchowej jak również źródeł zapłonu, oraz – jeżeli wybuch mimo wszystko by nastąpił, zatrzymać go natychmiast oraz / lub ograniczyć jego skutki. W związku z tym, producent musi przedsięwziąć środki w odniesieniu do ryzyka wybuchu. Ponadto, zgodnie z wymaganiami określonymi w załączniku II 1.0.2 dyrektywy, urządzenia i systemy zabezpieczające muszą zostać zaprojektowane i wyprodukowane po należytej analizie możliwych awarii ich funkcjonowania w celu wykluczenia niebezpiecznych sytuacji w możliwie największym stopniu.

Pamiętając o zobowiązaniach wynikających z odpowiednich wymagań dyrektywy 94/9/EC, metodologia oceny zagrożenia powinna nie tylko zajmować się aspektami projektowania i konstrukcji, lecz również powinna dostarczać wspólnego formatu lub języka pomiędzy projektantami i użytkownikami.

Metody i / lub techniki, które można zastosować

Jest wiele możliwych metod i/lub technik oceny zagrożenia, szczególnie dotyczących identyfikacji zagrożeń. Dobra technika identyfikacji posiada następujące atrybuty:

- jest systematyczna, to znaczy prowadzi zainteresowane strony w taki sposób, że wszystkie części systemu, wszystkie fazy użytkowania i wszystkie przewidywane zagrożenia są rozpatrywane;
- wykorzystuje burzę mózgów.

Stosując więcej, niż jedną technikę, można zminimalizować prawdopodobieństwo przeoczenia jakiegoś zagrożenia. Nie mniej jednak, dodatkowy czas zaangażowany do wykorzystania więcej niż jednej techniki musi zostać zrównoważony w stosunku do zwiększonej pewności wyników. Główne sprzężenie zwrotne ze stopnia identyfikacji zagrożeń jest ponumerowanym zestawieniem niebezpiecznych wydarzeń, które mogą wynikać z produktów przekazanych jako wkład do stopnia oceny ryzyka.

Metodologia oceny zagrożenia powinna obejmować profile ryzyka zawierające przypadkowe parametry, które mogą być przewidziane. Aspekty te stają się obiektem oceny zagrożenia jako „serie kroków logicznych, które w systematyczny sposób mogą umożliwić zbadanie zagrożeń związanych z produktami”.

Zasadniczo ocena zagrożenia obejmuje cztery kroki³⁸:

- Identyfikacja zagrożenia:** Systematyczna procedura wyszukiwania wszystkich zagrożeń, które są związane z produktami. Po rozpoznaniu zagrożenia można zmienić projekt w sposób umożliwiający jego minimalizację, niezależnie od oceny stopnia zagrożenia. Jeżeli zagrożenie nie zostało rozpoznane, nie może ono być zaadresowane w projekcie.
- Oszacowanie zagrożenia:** Określenie Prawdopodobieństwa występowania zidentyfikowanych zagrożeń oraz poziomów ich drastyczności (patrz też EN 1050).
- Ocena zagrożenia:** Porównanie ryzyka oszacowanego za pomocą kryteriów w celu zadecydowania, czy ryzyko jest akceptowalne, lub czy projekt produktu musi zostać zmodyfikowany w celu redukcji ryzyka.
- Analiza opcji redukcji zagrożenia:** Końcowy krok oceny zagrożenia jest procesem identyfikacji, wyboru i modyfikacji zmian projektowych, które mogą zredukować ogólne zagrożenie płynące od produktów. Chociaż zagrożenia mogą zawsze zostać zredukowane, rzadko kiedy istnieje ich redukcja do zera, za wyjątkiem wyeliminowania ich aktywności.

Opcje, które adresują niebezpieczne zdarzenia, które w największym stopniu przyczyniają się do ogólnego ryzyka, posiadają największy potencjał redukcji ryzyka. Efektywność w redukcji ryzyka zawsze rozpoczyna się zmianami w koncepcji projektowania, tzn. do uzyskania właściwego bezpiecznego projektu.

³⁸ Więcej informacji dotyczących oceny ryzyka zawiera EN 1127-1-1997: Atmosfery wybuchowe – Zapobieganie i ochrona przed wybuchami – Część 1: Podstawowy koncept i metodologia

4.4. Klasyfikacja

Klasyfikacja urządzeń Grupy I ma zastosowanie do urządzeń umieszczonych w podziemnych częściach kopalń oraz w instalacjach naziemnych takich kopalń, które mogą być narażone na wybuch czadu oraz / lub łatwopalny pył. Klasyfikacja Grupy II ma zastosowanie dla sprzętu, który jest przeznaczony do użytkowania w innych miejscach zagrożonych występowaniem wybuchowej atmosfery (przemysł). Producenci produktów, które są przeznaczone do użytkowania w potencjalnie wybuchowej atmosferze muszą przekazać wszystkie szczegóły odnośnie grup i kategorii (patrz rozdział 4.2) aby podjąć decyzję, w jakich strefach ich produkt może być używany, nie mogą oni jednak przewidzieć, które strefy będą występowały. Klasyfikacja niebezpiecznych obszarów według stref jest zadaniem użytkownika, którego działalność w zakładzie obejmuje lub tworzy takie zagrożenia.

Dyrektywa 1999/92/EC określająca minimalne wymagania odnośnie poprawy bezpieczeństwa oraz ochrony zdrowia pracowników pracujących w potencjalnie wybuchowej atmosferze definiuje różne strefy dla gazów, oparów i pyłów.

5. URZĄDZENIA WYŁĄCZONE Z DYREKTYWY 94/9/EC

Wyłączenia te bazują na Artykule 1.4, zamieszczonym w dyrektywie 94/9/EC:

- urządzenia medyczne przeznaczone do użytkowania w środowisku medycznym;
- urządzenia i systemy zabezpieczające, gdzie zagrożenie wybuchem wynika tylko z obecności substancji wybuchowych lub niestabilnych substancji chemicznych;
- urządzenia przeznaczone do użytkowania w środowisku domowym i nie komercyjnym, w którym wybuchowa atmosfera może pojawiać się tylko sporadycznie, jedynie jako rezultat przypadkowego wycieku gazu opałowego;
- urządzenia ochrony osobistej objęte dyrektywą 89/686/EEC³⁹. Są przypadki, gdzie urządzenia ochrony osobistej posiadające własne źródło zapłonu są przeznaczone do użytkowania w potencjalnie wybuchowej atmosferze. Ten typ urządzeń ochrony osobistej powinien odpowiadać procedurom opisanym w dyrektywie 94/9/EC w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa przeciwybuchowego (patrz też rozdział 6);
- statki morskie i jednostki pływające wraz z urządzeniami znajdującymi się na pokładzie takich statków lub jednostek, ponieważ są one objęte Konwencją IMO. Nie mniej jednak, jednostki pływające wraz z urządzeniami na pokładzie oraz jednostki i statki, które nie są przeznaczone do pływania po morzach (tzn. poniżej 500 ton, nie przeznaczone do żeglugi pełnomorskiej, lecz do nawigacji wewnętrznej na rzekach, kanałach, jeziorach), znajdują się w zakresie dyrektywy 94/9/EC.
- środki transportu, tzn. pojazdy oraz ich przyczepy przeznaczone tylko do transportowania pasażerów w powietrzu, na drodze, po szynach lub na wodzie, jak również środki transportu przeznaczone do transportowania towarów w powietrzu, po drogach publicznych lub siecią kolejową, lub też po wodzie. **Pojazdy przeznaczone do użytkowania w potencjalnie wybuchowej atmosferze nie mogą być wyłączone;**
- urządzenia objęte Artykułem 296 (1)(b) Traktatu UE, tzn. zaprojektowane i wyprodukowane specjalnie do użytkowania przez siły zbrojne. Urządzenia o podwójnym zastosowaniu nie są wyłączone.

---

³⁹ Dz.U. Nr L 399, 30.12.1989 zmodyfikowana przez Dyrektywę 93/95/EEC, Dz.U. Nr L 276, 9.11.1993 oraz Dyrektywę 93/68/EEC Dz.U. Nr L 220, 30.8.1993

6. ZASTOSOWANIE DYREKTYWY 94/9/EC OPRÓCZ INNYCH, KTÓRE MOGĄ MIEĆ ZASTOSOWANIE

W zasadzie, jeżeli produkt jest objęty innymi dyrektywami w tym samym czasie, wszystkie dyrektywy muszą być stosowane równolegle, aby zagwarantować spełnienie specjalnych wymagań każdej dyrektywy.

W przypadku, dyrektywy 94/9/EC oraz dyrektywy związanej ze Zgodnością Elektromagnetyczną 89/336/EEC (EMC), musi zostać zastosowana dyrektywa 94/9/EC w celu spełnienia wymagań bezpieczeństwa dotyczących „wybuchowej atmosfery”. Dyrektywa EMC musi również być stosowana aby zapewnić, że produkt nie będzie produkował zakłóceń elektromagnetycznych oraz że jego normalna praca nie będzie przerywana takimi zakłóceniami. Istnieje kilka zastosowań, gdzie „normalny” poziom odporności elektromagnetycznej zapewniany przez dyrektywę 89/336/EEC może nie być wystarczający do zapewnienia odpowiedniego poziomu zabezpieczenia prawidłowej pracy w rozumieniu Dyrektywy 94/9/EC. W tym przypadku producent jest zobowiązany do określenia odporności elektromagnetycznej uzyskanej przez jego produkt zgodnie z Aneks II 1.2.7. dyrektywy 94/9/EC. Na przykład, systemy zabezpieczające, w przypadku których zbieranie i transmisja danych może mieć bezpośredni wpływ na bezpieczeństwo wybuchu.

Produkty przeznaczone do użytku w potencjalnie wybuchowej atmosferze są kategorycznie wyłączone z zakresu **dyrektywy Niskich Napięć 73/23/EEC (LDV)**. Wszystkie „obiekty istotne dla Niskich Napięć” muszą być objęte dyrektywą 94/9/EC (patrz Załącznik II 1.2.7). Normy opublikowane w Dzienniku Ustaw Wspólnoty Europejskiej w odniesieniu do dyrektywy 73/23/ECC mogą być wymienione w deklaracji zgodności jako spełniające wymagania 1.2.7 Załącznika II dyrektywy 94/9/EC. Z zakresu LDV nie są wyłączone urządzenia zabezpieczające, sterujące i regulujące wymienione w artykule 1(2) dyrektywy 94/9/EC, które są przeznaczone do zastosowania poza potencjalnie wybuchową atmosferą, lecz które wymagają lub są istotne dla bezpiecznego funkcjonowania urządzeń i systemów zabezpieczających. W takich przypadkach zastosowanie mają obie dyrektywy.

Związek pomiędzy dyrektywą 94/9/EC oraz **dyrektywą Maszyn 98/37/EC** jest różny. Dyrektywa 94/9/EC, która jest specyficzną dyrektywą w rozumieniu Artykułu 1(4) dyrektywy Maszyn, zawiera bardzo specyficzne i dokładne wymagania odnośnie unikania zagrożeń mogących powstać na skutek obecności potencjalnie wybuchowej atmosfery, podczas gdy sama dyrektywa Maszyn zawiera tylko bardzo ogólne wymagania dotyczące wybuchu (Załącznik I, 1.5.7 dyrektywy Maszyn). Pod względem zabezpieczenia przeciw eksplozji w potencjalnie wybuchowej atmosferze, dyrektywa 94/9/EC jest nadrzędna i powinna znaleźć zastosowanie. Dla innych istotnych zagrożeń dotyczących maszyn, wymagania dyrektywy Maszyn powinny również być stosowane.

Aby uniknąć możliwego nakładania się z dyrektywą Rady 94/55/EC odnośnie transportowania towarów niebezpiecznych transportem drogowym, większość środków transportu zostało wyłączonych z zakresu dyrektywy 94/9/EC (Art. 1 (4)). Generalnie, pojazdy te wciąż objęte dyrektywą 94/9/EC nie opuszczają terenu użytkownika. Typowymi przykładami są środki transportu na szynach używane w kopalniach zawierających gaz, wózki widłowe oraz inne urządzenia mobilne, w przypadku których wewnętrzny silnik spalinowy, układ hamulcowy i obwody elektryczne mogą być potencjalnymi źródłami zapłonu.

Istnieje możliwość równoległego zastosowania obu tych dyrektyw. Na przykład, gdy producent projektuje i konstruuje środki transportu przeznaczone do przewożenia towarów niebezpiecznych (w tym przypadku palnych) oraz w obszarach, gdzie może występować wybuchowa atmosfera.

Urządzenia podlegające **Dyrektywie Urządzeń Ochrony Osobistej (PPE) 89/686/EEC** jest swoście wyłączony z dyrektywy 94/9/EC. Nie mniej jednak, produkcja PPE do użytkowania w atmosferze wybuchowej jest objęta Istotnymi Wymaganiami Odnośnie Bezpieczeństwa i Higieny 2.6 w Załączniku II dyrektywy PPE. Urządzenia Ochrony Osobistej przeznaczone do użytkowania w atmosferze wybuchowej muszą być zaprojektowane i wyprodukowane w taki sposób, aby nie mogły być one źródłem elektrycznych, elektrostatycznych lub indukowanych przez uderzenie łuków lub iskier, które mogłyby zapalić mieszanek wybuchową. Istotne Wymaganie Odnośnie Bezpieczeństwa i Higieny w dyrektywie 94/9/EC będą jedynym sposobem zademonstrowania zgodności.

Oprócz wyżej wymienionych dyrektyw należy zaznaczyć, że związek dyrektywy ATEX 94/9/EC z **dyrektywą Produktów Konstrukcyjnych (CPD) 89/106/EEC**. Podczas prac standaryzacyjnych dla obu dyrektyw zidentyfikowano, że (na kilku obszarach) zakresy dla obu dyrektyw mogą się na siebie nakładać. Zidentyfikowane obszary są to obszary, gdzie:

- systemy zabezpieczenia przeciwybuchowego oraz systemy tłumienia ognia używają tych samych mediów;
- oba obszary używają tego samego sprzętu do systemów dystrybucji, takich jak rury, zawieszki rur, dysze, itp.

Ogólnie rzecz biorąc, można powiedzieć, że w przypadku wątpliwości dyrektywa Produktów Konstrukcyjnych ma zastosowanie wówczas, gdy sporny obiekt jest na stałe przymocowany do budynku i staje się wówczas częścią tego budynku, lub jeżeli może on sam być określany jako budynek (np. silos). W takich przypadkach dyrektywa CPD oraz ATEX 94/9/EC są stosowane równolegle. Zgodność z Istotnymi Wymaganiami Odnosnie Bezpieczeństwa i Higieny dyrektywy 94/9/EC generalnie przedstawia zgodność z Istotnymi Wymaganiami Odnosnie Bezpieczeństwa i Higieny dyrektywy CPD odnośnie zagrożenia wybuchem.

W takim kontekście należy zauważyć, że Jednostka Notyfikowana jest upoważniona do pokrywania aspektów związanych z dwiema lub większą ilością dyrektyw tylko wówczas, gdy Jednostka jest notyfikowana w zakresie wszystkich tych dyrektyw w odpowiednim zakresie.

7. ZASTOSOWANIE DYREKTYWY 94/9/EC DLA UŻYWANYCH, NAPRAWIANYCH LUB MODYFIKOWANYCH PRODUKTÓW ORAZ DLA CZĘŚCI ZAMIENNYCH⁴⁰

Jako ogólną zasadę należy przyjąć, że producenci powinni rozważyć, czy produkt zostanie umieszczony na rynku UE lub oddany do użytkowania pierwszy raz, lub czy zostały dokonane takie modyfikacje, że ich zamiarem lub wynikiem jest umieszczenie produktu na rynku i należy uważać go jako nowy produkt. Jeżeli odpowiedź na którekolwiek z tych pytań brzmi tak, wówczas w pełni obowiązuje dyrektywa 94/9/EC. We wszystkich innych przypadkach dyrektywa 94/9/EC nie ma bezpośredniego zastosowania⁴¹ a odpowiedzialna osoba musi zapewnić, że inne odpowiednie przepisy krajowe lub UE są uważane za odpowiednie.

W tym kontekście należy przedstawić dwa punkty:

- W kolejnych paragrafach wytyczne te odnoszą się tylko do produktów, dla których potencjalnie ma zastosowanie dyrektywa 94/9/EC. Produkty nie podlegające dyrektywie 94/9/EC są zatem wyłączone z tych rozważań.
- Zastosowanie dyrektywy 94/9/EC do produktów „jak nowych” nie ma negatywnego wpływu na legislację własności intelektualnej.⁴²

Definicje

Produkt używany i produkty z drugiej ręki: produkt, który został umieszczony na rynku UE przed wejściem w życie dyrektywy 94/9/EC (patrz rozdział 1.2) i oddany do użytkowania na terytorium UE. Ten produkt był zgodny ze stosowaną wówczas legislacją: krajową lub UE, w zależności od daty⁴³. **Dyrektywa ATEX 94/9/EC nie ma tutaj zastosowania.**

Produkty używane, które były na rynku UE i były na tym rynku użytkowane przed datą wejścia w życie dyrektywy 94/9/EC nie są nią objęte. Produkty te zostały umieszczone na rynku i użytkowane zgodnie z przepisami, które wówczas obowiązywały. Krążą one w UE na podstawie Artykułów 28/30 Traktatu Wspólnoty Europejskiej, jeżeli nie zostały one zmodyfikowane w taki sposób, że stały się produktem „jak nowy”.

⁴⁰ Zastosowanie dyrektywy ATEX do „urządzeń jak nowych” nie ma negatywnego wpływu na legislację własności intelektualnej. Patrz Dyrektywa 89/104/EEC w odniesieniu do znaków oraz decyzji Sądu Europejskiego z dnia 11 lipca 1996, C427/93, 429/93, 436/93 Bristol Meyer Squibb.

⁴¹ Urządzenia, do których dyrektywa 94/9/EC nie ma bezpośredniego zastosowania, mogą wciąż być związane z tą dyrektywą z powodu Artykułu 9.2 oraz Załącznika II, część B dyrektywy 1999/92/EC.

Artykuł 9.2. mówi:

Urządzenia robocze do użytkowania w miejscach, w których może wystąpić wybuchowa atmosfera, które zostały udostępnione pierwszy raz po 30 czerwca 2003 powinny być zgodne z minimalnymi wymaganiami ustalonymi w Załączniku II, Części A i B.

Załącznik II, Część B mówi:

„Jeżeli dokument zabezpieczenia przeciwwybuchowego bazujący na ocenie zagrożenia nie mówi inaczej, urządzenia i systemy zabezpieczające dla wszystkich miejsc, w których może wystąpić wybuchowa atmosfera muszą zostać wybrane na bazie kategorii ustalonych w Dyrektywie 94/9/EC.

W szczególności we wskazanych strefach należy stosować następujące kategorie urządzeń, pod warunkiem, że są one odpowiednie dla gazów, oparów lub mgieł i / lub pyłów:

- w strefie 0 lub w strefie 20, urządzenia kategorii 1,
- w strefie 1 lub w strefie 21, urządzenia kategorii 1 lub 2,
- w strefie 2 lub w strefie 22, urządzenia kategorii 1, 2 lub 3”

⁴² Patrz dyrektywa 89/104/EEC odnoszącej się do znaków oraz decyzji Europejskiego Sądu Sprawiedliwości z dnia 11 lipca 1996 odnośnie Mieszanych Gazów C-427/93 i C-436/93 Bristol Meyer Squibb.

⁴³ Patrz rozdział 1 niniejszej instrukcji odnośnie okresów przejściowych.

W przypadku używanych produktów importowanych z kraju nie będącego członkiem UE a udostępnionych pierwszy raz w UE po 30 czerwca 2003 dla celów dystrybucji oraz / lub użytkowanych w UE, zastosowanie ma dyrektywa 94/9/EC.

Produkty odremontowane (lub odnowione⁴⁴): są to używane produkty, które były na rynku i były użytkowane w UE, lecz których działanie zmieniło się z czasem (z powodu starzenia się lub zużycia, itp.) oraz które zostały zmodyfikowane w taki sposób, że spowodowało to ich **odremontowanie**. Przypadek produktów, których wygląd zewnętrzny został zmodyfikowany i poprawiony na skutek kosmetycznych lub estetycznych operacji po ich umieszczeniu na rynku i oddaniu do użytkowania jest szczególną formą odnowienia mającą na celu odremontowanie wyglądu zewnętrznego produktu.⁴⁵ Jeżeli odbędzie się to **bez istotnej modyfikacji, dyrektywa 94/9/EC nie będzie obowiązywać**.

Produkty poddane rekonfiguracji: produkty poddane rekonfiguracji są to produkty używane, które były na rynku i były użytkowane w UE, lecz których konfiguracja została zmodyfikowana poprzez dodanie lub odjęcie jednej lub kilku części (komponentów, podzespołów takich jak karty typu plug-in lub moduły, itp.). Jeżeli odbędzie się to **bez istotnej modyfikacji, dyrektywa 94/9/EC nie będzie obowiązywać**.

Istotna modyfikacja: W rozumieniu dyrektywy 94/9/EC jest to dowolna modyfikacja mająca wpływ na jeden lub kilka Istotnych Wymagań Odnośnie Bezpieczeństwa i Higieny (np. na temperaturę) lub na integralność zabezpieczenia typu (zgodnie z definicją w EN 50014). W tym przypadku **musi mieć zastosowanie dyrektywa 94/9/EC** (patrz sytuacja dotycząca okresu przejściowego, rozdział 1.2). **Nie wyklucza to zastosowania innych związanych dyrektyw.**

Generalna zasada mówi, że dyrektywa 94/9/EC ma ponowne zastosowanie do zmodyfikowanego produktu tam, gdzie nastąpiła istotna modyfikacja i jeżeli produkt ten ma ponownie zostać umieszczony za rynku UE w celu dystrybucji i / lub użytkowania.

Produkty naprawiane: Są to produkty, których funkcjonalność została przywrócona po wystąpieniu usterki, bez dodania nowych cech lub przeprowadzenia dodatkowych modyfikacji. Jeżeli nastąpi to po umieszczeniu produktu na rynku i jeżeli produkt nie jest sprzedawany jako produkt nowy:

Dyrektywa ATEX 94/9/EC nie obowiązuje.

Nie wyklucza to faktu, iż krajowe przepisy Krajów Członkowskich dotyczące środowiska pracy mogą również wymagać pewnych rodzajów oceny naprawionego produktu.

Część zapasowa: Jest to jednostka przeznaczona do zastąpienia uszkodzonej lub zużytej części produktu uprzednio umieszczonego i oddanego do użytkowania na rynku UE. Typową operacją naprawy jest zastąpienie przez część zamienną.

Jeżeli producent oryginalnej części zamiennej oferuje nową, inną część zamiast niej (z powodu rozwoju techniki, przerwania produkcji lub starej części, itp.) i zostaje ona użyta do naprawy, wówczas **naprawiany produkt** (dopóki nie zajdą istotne modyfikacje naprawianego produktu) **nie musi być w tym czasie zgodny** z dyrektywą 94/9/EC, ponieważ naprawiany produkt nie jest wówczas umieszczany na rynku ani oddawany do użytkowania.

Jednakże od producenta części zamiennych normalnie nie wymaga się zgodności z dyrektywą 94/9/EC, chyba że części zamienne reprezentują urządzenie lub komponent zgodnie z definicją w dyrektywie.

---

⁴⁴ Oba terminy, odremontowany / odnowiony, jak również odremontowanie / odnowienie będą w tym rozdziale używane zamiennie.

⁴⁵ Może to obejmować modyfikację charakterystyki elektrostatycznej. Zastosowanie różnych materiałów lub różnych wymiarów zewnętrznych produktu może spowodować niekorzystną zmianę działania ATEX. Na przykład, plastikowe obudowy mogą zapewniać o wiele mniejsze zabezpieczenie elektrostatyczne, niż obudowy metalowe.

8. PROCEDURY OCENY ZGODNOŚCI

8.1. Produkty zgodne z dyrektywą 94/9/EC

Artykuł 8 dyrektywy opisuje procedury, za pomocą których producent lub jego autoryzowany przedstawiciel ustanowiony na terenie UE zapewnia i deklaruje, że produkt będzie zgodny z dyrektywą 94/9/EC.

Artykuł 8.1(a) opisuje procedury odnośnie urządzeń; autonomicznych systemów zabezpieczających; dla przyrządów zabezpieczających dla takich urządzeń lub systemów; oraz dla komponentów dla takiego sprzętu, systemów lub urządzeń, w Grupach I i II, Kategoriach M1 i 1. Opcje są następujące:

- (i) Badanie typu EC⁴⁶ (Moduł B)⁴⁷ wraz z:
  - zapewnieniem jakości produkcji⁴⁸ (Moduł D) lub,
  - weryfikacją produktu⁴⁹ (Moduł F);

- (ii) Weryfikacja jednostki⁵⁰ (Moduł G).

Artykuł 8.1(b) opisuje procedurę odnośnie urządzeń, dla przyrządów zabezpieczających zgodnie z opisem w artykule 1(2) dla takich urządzeń i komponentów takich urządzeń, w Grupach I i II, Kategoriach M2 i 2. Opcje są następujące:

- (i) Badanie typu EC (Moduł B) wraz z:
  - zgodnością z typem⁵¹
  - zapewnieniem jakości produktu⁵²

- (ii) Weryfikacja jednostki (Moduł G).

Dla innych urządzeń Kategorii M2 i 2:

- (i) Wewnętrzna kontrola produkcji (Moduł A) oraz powierzenie dokumentacji technicznej⁵³ wraz z Jednostką Notyfikowaną⁵⁴, lub,
- (ii) Weryfikacja jednostki (Moduł G).

Artykuł 8.1(c) opisuje procedurę odnośnie urządzeń, dla przyrządów zabezpieczających dla takich urządzeń; oraz dla komponentów dla takich urządzeń i przyrządów w Grupie II, Kategorii 3. Opcje są następujące:

- (i) Wewnętrzna kontrola produkcji (Moduł A) lub,
- (ii) Weryfikacja jednostki (Moduł G).

Pozostałe szczegóły dotyczące każdego z tych modułów procedury zgodności można znaleźć w „Instrukcji realizacji dyrektyw na bazie Nowego Podejścia i Globalnego Podejścia” (patrz przypis 19), a wykres przedstawiający odpowiednie procedury przedstawiony jest na drugiej stronie:

---

⁴⁶ Patrz Załącznik III Dyrektywy.

⁴⁷ Patrz Decyzja Rady 93/465/EEC z dnia 22 lipca 1993 dotycząca modułu dla różnych faz procedur oceny zgodności oraz reguł oznaczania i używania znaku zgodności CE, które mają zostać zastosowane w dyrektywach harmonizacji technicznej (Dz.U. Nr L 220 30.8.1993)

⁴⁸ Patrz Załącznik IV Dyrektywy

⁴⁹ Patrz Załącznik V Dyrektywy

⁵⁰ Patrz Załącznik IX Dyrektywy

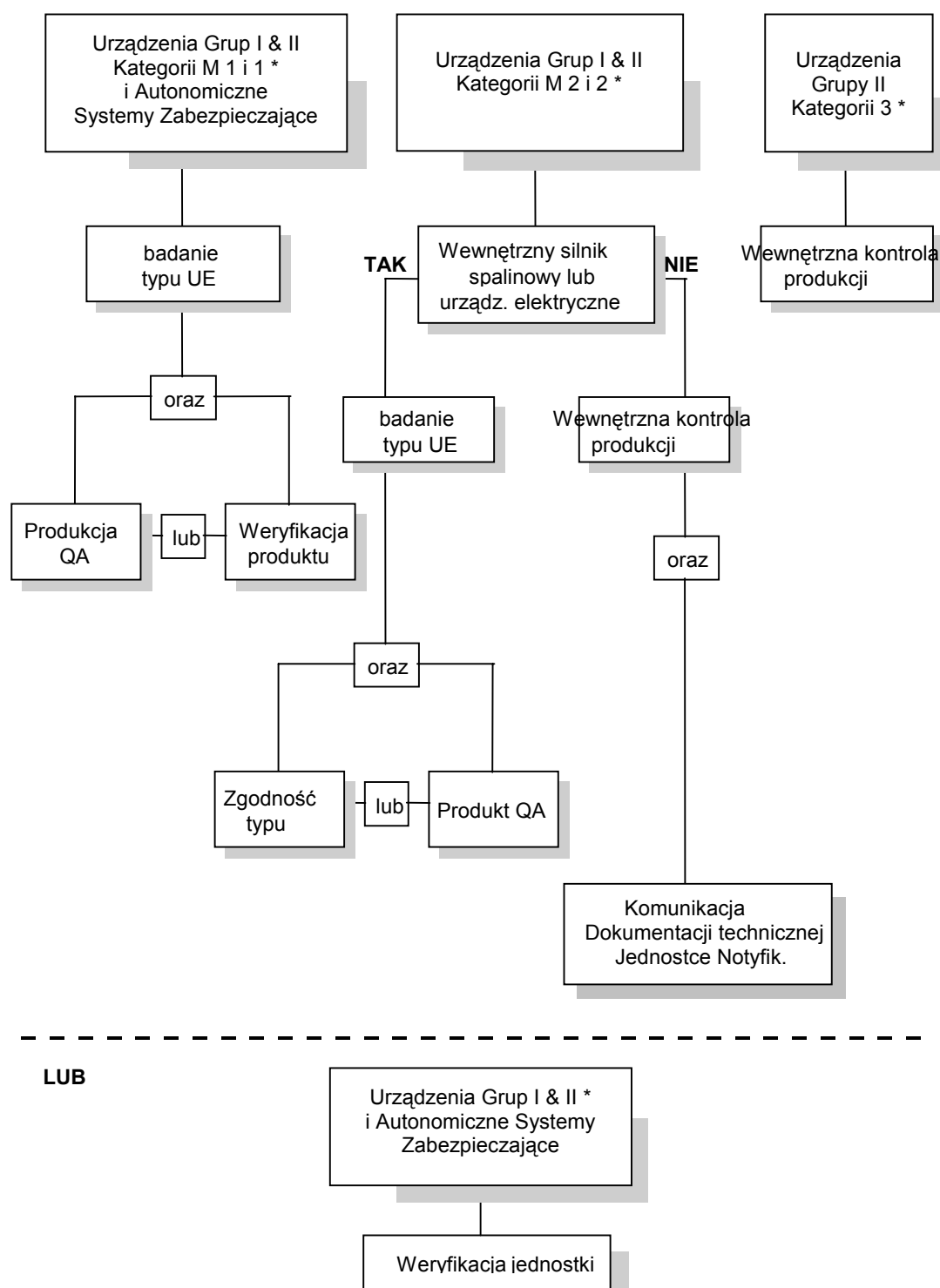
⁵¹ Patrz Załącznik VI Dyrektywy

⁵² Patrz Załącznik VII Dyrektywy

⁵³ Patrz paragraf 3 Załącznika odnoszący się do wewnętrznej kontroli produkcji.

⁵⁴ Warunki przechowywania dokumentów powinny być uzgodnione pomiędzy Jednostką Notyfikowaną i jej klientem

Procedury Oceny Zgodności

(*) oraz ich komponenty, jeżeli są certyfikowane oddzielnie

Uwaga: Zgodnie z Artykułem 8.4 dla wszystkich urządzeń i systemów zabezpieczających wszystkich grup i kategorii, zgodność z 1.2.7 Załącznika 2 dyrektywy (ochrona przed innymi zagrożeniami) może być zagwarantowana przez realizację procedury wewnętrznej kontroli produkcji (Załącznik VIII).

8.2. Zapewnienie jakości i weryfikacja fazy produkcji

Procedury zgodności nakreślone w rozdziale 8.1 dotyczące badania typu UE również wymagają, aby producent wykorzystywał system zarządzania jakością do zapewnienia jakości produkcji lub zapewnienia jakości produktu. Który został oceniony i zaaprobowany przez Jednostkę Notyfikowaną wybraną przez producenta.

Wymagania systemu zapewnienia jakości zostały opisane w pozycji 3.2 Załączników IV i VII dyrektywy 94/9/EC. Jednostka Notyfikowana powinna zakładać zgodność z tymi wymaganiami w odniesieniu do systemów jakości, które spełniają wymagania istotnych norm zharmonizowanych. Poprzednie oceny systemu zarządzania jakością producenta muszą również być brane pod uwagę podczas oceny przez Jednostkę Notyfikowaną, która oceni w jaki sposób system jakości zapewnia zgodność z typem, jak opisano w certyfikacie badania typu UE oraz z odpowiednimi wymaganiami Dyrektywy, mającymi w tym przypadku zastosowanie.

Alternatywnie, w zależności od drogi zgodności wybranej przez producenta, Jednostka Notyfikowana powinna przeprowadzić nadzór produkcji w odniesieniu do następujących modułów produkcji:

Weryfikacja produktu (Załącznik V): Przeprowadzenie badań i testów każdego produktu w celu sprawdzenia zgodności urządzeń, systemu zabezpieczającego lub przyrządów zgodnie z wymaganiami dyrektywy 94/9/EC oraz sporządzenie certyfikatu zgodności.

Zgodność z typem (Załącznik VI): Odpowiedzialność za przeprowadzenie testów na każdej sztuce wyprodukowanych urządzeń w celu sprawdzenia aspektów zabezpieczenia przeciwwybuchowego projekt.

Weryfikacja jednostki (Załącznik IX): Przetestowanie poszczególnych urządzeń lub systemu zabezpieczającego i przeprowadzenie testów zgodnie z definicją w zharmonizowanych normach, jeżeli takie istnieją, lub w normach europejskich, międzynarodowych lub normach Krajowych, lub też przeprowadzenie równoważnych badań w celu stwierdzenia zgodności z odpowiednimi wymaganiami dyrektywy 94/9/EC oraz sporządzenie certyfikatu zgodności.

8.3. Wyjątkowe derogacje Procedur Oceny Zgodności⁵⁵

Wszystkie urządzenia i systemy zabezpieczające, które odnoszą się do Artykułu 1 (1) łącznie z komponentami oraz przyrządy odnoszące się do Artykułu 1 (2) są objęte postanowieniami Artykułu 8 (5).

Ten artykuł w wyjątkowych okolicznościach daje kompetentnym władzom odpowiedniego Kraju Członkowskiego możliwość autoryzacji umieszczenia na rynku i oddania do użytkowania produktów, gdy Procedury Oceny Zgodności nie są stosowane. Wyjątek ten jest możliwy:

- W przypadku całkowicie usprawiedliwionej i przyjętej prośby złożonej do kompetentnych władz odpowiedniego Kraju Członkowskiego; oraz,
- Jeżeli użycie produktu leży w interesie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa, oraz w przypadku, gdy na przykład interes ten mógłby być zagrożony na skutek opóźnienia spowodowanego przez Procedury Oceny Zgodności; oraz
- Gdy jest ograniczony tylko do terytorium danego Kraju Członkowskiego.

Ten warunek może być zastosowany w przypadkach związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa, w których rozpatrywane produkty są pilnie potrzebne i nie ma czasu na przeprowadzenie kompletnych Procedur Oceny Zgodności (lub na zakończenie tych procedur). Intencją jest umożliwienie Krajom Członkowskim (w interesie zapewnienia zdrowia i bezpieczeństwa) umieszczenia na rynku i oddania do użytkowania innowacyjnych produktów bez opóźnienia. Nawet w takich przypadkach muszą być jednak spełnione istotne wymagania dyrektywy.

Odnośnie restrykcyjnych warunków zastosowań należy podkreślić, że zastosowanie tej klauzuli musi pozostać wyjątkowe i nie może stać się normalną procedurą. W interesie przejrzystości oraz w celu zapewnienia współpracy administracyjnej Kraje Członkowskie są zachęcane do świadczenia kompetentnych usług Komisji na zasadach Artykułu 8(5).

---

⁵⁵ patrz też przypis 3

9. NOMINACJA JEDNOSTEK NOTYFIKOWANYCH

Załącznik XI dyrektywy 94/9/EC definiuje kryteria, które te jednostki muszą spełniać. Jednostki, które są w stanie przedstawić dowód swojej zgodności z Załącznikiem XI przedstawiając swoim Kompetentnym Władzom certyfikat akredytacji oraz dowód potwierdzający, że wszystkie dodatkowe wymagania zostały spełnione, lub też inne pisemne dowody zgodnie z poniższym opisem, zostały zgłoszone i określone jako zgodne z Załącznikiem XI dyrektywy. Odpowiednie (dobrowolne) zharmonizowane normy serii EN 45000 gwarantują użyteczne i odpowiednie mechanizmy pozwalające na założenie zgodności z Załącznikiem XI. Jednakże nie wyklucza to możliwości, że jednostki niezgodne ze zharmonizowanymi normami również mogą być notyfikowane, ponieważ zgodność jest obligatoryjna tylko w odniesieniu do kryteriów określonych w Załączniku XI do dyrektywy.

Jednostki Notyfikowane dostarczają profesjonalnych i niezależnych opinii, które umożliwiają producentom lub ich autoryzowanym przedstawicielom wypełnienie procedur w celu założenia zgodności z dyrektywą 94/9/EC. Ich interwencja jest wymagana

- do wystawiania certyfikatów badania typu UE, oraz do inspekcji, weryfikacji i testowania urządzeń, systemów zabezpieczających, przyrządów i komponentów, zanim zostaną one umieszczone na rynku oraz / lub oddane do użytkowania;
- do oceny systemu zapewnienia jakości producenta w fazie produkcji.

Jednostki odpowiedzialne za przeprowadzenie prac według Artykułu 8 dyrektywy muszą być notyfikowane przez Kraj Członkowski, pod którego jurysdykcję podlegają, na własną odpowiedzialność wobec Komisji oraz Krajów Członkowskich UE. Notyfikacja ta obejmuje również odpowiedni zakres kompetencji, dla jakich jednostka została oceniona jako technicznie kompetentna do certyfikacji odnośnie Istotnych Wymagań Odnośnie Bezpieczeństwa i Higieny przedstawionych w dyrektywie. Dla Krajów Członkowskich UE ta odpowiedzialność notyfikacji obejmuje zobowiązanie do zapewnienia, iż Jednostki Notyfikowane będą cały czas posiadały kompetencję techniczną wymaganą przez dyrektywę 94/9/EC oraz że będą one informowały na bieżąco władze o realizowanych zadaniach.

Zatem Kraj Członkowski UE, który nie posiada technicznie kompetentnej jednostki pod swoją jurysdykcją, nie musi wykonywać takiej notyfikacji. Oznacza to, że Kraj Członkowski UE, który nie posiada takiej jednostki nie musi takowej jednostki tworzyć, jeżeli nie czuje takiej potrzeby. Producent ma zawsze wybór podjęcia kontaktu z dowolną jednostką w odpowiednim zakresie kompetencji technicznej, która jest notyfikowana przez Kraj Członkowski.

Na własną odpowiedzialność Kraje Członkowskie zastrzegają sobie prawo do nie notyfikowania jednostki oraz do usunięcia mianowania. W takich okolicznościach odpowiednie Kraje Członkowskie powinny poinformować Komisję oraz wszystkie pozostałe Kraje Członkowskie.

Pozostałe informacje dotyczące Jednostek Notyfikowanych, jak np. testowanie, urządzenia kontrolne itp. można znaleźć w „Instrukcji realizacji dyrektyw na bazie Nowego Podejścia i Globalnego Podejścia”.

10. DOKUMENTY ZGODNOŚCI

10.1. Dokumenty wystawiane przez producenta

10.1.1. Deklaracja zgodności UE⁵⁶

Jeżeli producent przedsięwziął odpowiednie procedury w celu zapewnienia zgodności z istotnymi wymaganiami dyrektywy, w odpowiedzialności producenta lub jego autoryzowanego przedstawiciela ustanowionego w UE pozostaje naniesienie znaku CE oraz sporządzenie pisemnej deklaracji zgodności CE.

Producent lub jego autoryzowany przedstawiciel ustanowiony w UE zatrzymuje kopię deklaracji zgodności CE i ma obowiązek przechowywania jej przez okres dziesięciu lat po wyprodukowaniu ostatniego urządzenia.

Jeżeli w UE nie ustanowiono ani producenta, ani autoryzowanego przedstawiciela, wówczas obowiązek przechowywania kopii deklaracji zgodności CE spoczywa na osobie, która umieszcza produkt na rynku UE.

10.1.2. Pisemne świadectwo Zgodności Komponentów

Deklaracja zgodności UE nie powinna być mylona z pisemnym świadectwem zgodności dla komponentów wymienionym w Artykule 8(3) dyrektywy 94/9/EC. Oprócz deklarowania zgodności komponentów z postanowieniami dyrektywy, pisemne świadectwo zgodności musi zawierać charakterystyki komponentów oraz opisywać, w jaki sposób komponenty zostaną włączone do urządzenia lub systemu zabezpieczającego w celu zapewnienia, że gotowe urządzenie lub system zabezpieczający będą spełniały odpowiednie Istotne Wymagania Odnośnie Bezpieczeństwa i Higieny dyrektywy 94/9/EC.

10.1.3. Dokumenty towarzyszące produktowi

Zgodnie z Artykułem 4(2) oraz 5(1) dyrektywy 94/9/EC oraz do celów monitorowania rynku deklaracja zgodności UE / pisemne świadectwo zgodności musi towarzyszyć informacji przekazanej wraz z każdym produktem lub każdą partią identycznych produktów.

10. 2. Dokumenty wystawiane przez Jednostkę Notyfikowaną

Certyfikat badań typu CE jest wystawiany przez Jednostkę Notyfikowaną zgodnie z opisem w Załączniku III dyrektywy.

Ponadto Jednostka Akredytowana może również wystawiać następujące dokumenty zgodnie z postanowieniami odpowiednich procedur oceny zgodności:

- notyfikacje zapewnienia jakości;
- notyfikację zgodności z typem;
- certyfikaty weryfikacji produktu;
- certyfikaty weryfikacji jednostki;
- certyfikat zgodności.

Dokumenty te nie muszą być dostarczane wraz z produktem.

---

⁵⁶ Patrz Załącznik IV paragraf 1, Załącznik V paragraf 2, Załącznik VI paragraf 1, Załącznik VII paragraf 1, Załącznik VIII paragraf 1, Załącznik IX paragraf 1 dyrektywy

11. OZNACZANIE URZĄDZEŃ

11.1. Oznaczenie CE

Jako generalną zasadę należy przyjąć, że dyrektywy Nowego Podejścia łącznie z dyrektywą 94/9/EC przewidują nanoszenie oznaczenia CE jako część procedur oceny zgodności w perspektywie całkowitej harmonizacji. Stosowane procedury oceny zgodności zostały opisane w odpowiednich dyrektywach Nowego Podejścia, na bazie procedur oceny zgodności zdefiniowanych przez Decyzję Rady 93/465/EEC. **Jeżeli produkt podlega kilku dyrektywom, z których każda wymaga nanoszenia znaku CE, oznaczenie to wskazuje, że produkt może być oceniany jako zgodny z postanowieniami wszystkich tych dyrektyw.** Podczas okresu przejściowego dyrektywy Nowego Podejścia producent ma wybór – albo spełnić wymagania tej dyrektywy, lub wymagania wcześniejszych, odpowiednich przepisów. Wybrana opcja oraz zakres zgodności wyrażonej w oznaczeniu CE musi być przedstawiony przez producenta w dokumentach towarzyszących.

Ponieważ niniejsza instrukcja została stworzona specjalnie po to, aby ułatwić zastosowanie dyrektywy 94/9/EC, poniższe wyjaśnienia odnoszą się tylko do tej dyrektywy. Jeżeli równolegle mają zastosowanie również inne dyrektywy, ich klauzule muszą być wzięte pod uwagę oprócz klauzul dyrektywy 94/9/EC.⁵⁷

Oznaczenie CE jest używane przez producenta jako jego deklaracja, że uważa on produkt został wyprodukowany zgodnie z wszystkimi klauzulami i wymaganiami dyrektywy 94/9/CE, które mają zastosowanie dla tego produktu, oraz że produkt ten był obiektem odpowiednich procedur oceny zgodności.

Oznaczenie CE jest obowiązkowe i musi być ono naniesione zanim urządzenie lub system zabezpieczający zostanie umieszczony na rynku lub oddany do użytkowania. Jak określono w Artykule 8 (3) komponenty są wyłączone z tej klauzuli. Zamiast oznaczenia znakiem CE komponenty muszą być dostarczane wraz z pisemnym zaświadczeniem potwierdzającym zgodność z klauzulami dyrektywy, potwierdzającymi ich charakterystyki oraz opisującymi w jaki sposób muszą one być włączone do urządzenia lub systemów zabezpieczających. To oddzielne oświadczenie towarzyszy definicji komponentów, które jako części strukturalne nie posiadają autonomicznej funkcji.

Generalnie, oznaczenie CE musi zostać naniesione podczas fazy kontroli produkcji przez producenta lub przez jego autoryzowanego przedstawiciela ustanowionego na terytorium UE. W pewnych przypadkach możliwe jest naniesienie znaku CE wcześniej, tzn., podczas fazy produkcji całego produktu (np. pojazdu). Konieczne jest formalne potwierdzenie zgodności tego produktu z wymaganiami dyrektywy w fazie kontroli produkcji. Oznaczenie CE musi składać się z liter 'CE' w formie przedstawionej w Załączniku X dyrektywy 94/9/EC. Zasadniczo oznaczenie CE musi być umieszczone na produkcie lub na jego tabliczce znamionowej. Nie mniej jednak, chociaż nie jest to wymogiem dyrektywy 94/9/EC zaleca się umieszczenie oznaczenia CE na opakowaniu oraz na towarzyszących dokumentach, jeżeli niemożliwe jest naniesienie tego znaku na produkcie z powodu jego wielkości lub natury.

Zalecane, lecz nie obowiązkowe jest umieszczanie znaku CE w kilku miejscach, na przykład, oznaczenie zewnętrznego opakowania oraz produktu wewnątrz oznaczałoby, że oznaczenie może być stwierdzone bez otwierania opakowania.

Oznaczenie CE powinno być naniesione w sposób wyraźny, widoczny, czytelny i trwały. Nie wolno umieszczać żadnych znaków lub napisów, które mogłyby wprowadzać w błąd osoby postronne odnośnie znaczenia i formy oznaczenia CE. Wymagania odnośnie widoczności oznaczają, że oznaczenie CE musi być łatwo dostępne dla instytucji nadzorujących rynek oraz dla klientów i użytkowników. Z powodów czytelności wymagana jest minimalna wysokość oznaczenia CE wynosząca 5 mm. Te minimalne wymiary mogą nie obowiązywać dla bardzo małych produktów. Wymagania odnośnie trwałości oznaczają, że nie może być możliwości usunięcia oznakowania z produktu bez pozostawienia zauważalnych śladów w zwykłych okolicznościach.

W zależności od zastosowanej procedury oceny zgodności, Jednostka Notyfikowana może uczestniczyć w fazie projektowania (Załącznik III), w fazie produkcji (Załączniki IV, V, VI, VII, IX) lub też w obu tych fazach. Numer identyfikacyjny Jednostki Notyfikowanej może towarzyszyć oznaczeniu CE tylko wtedy, gdy Jednostka uczestniczy w fazie kontroli produkcji (patrz Artykuł 10(1) dyrektywy 94/9/EC). Oznaczenie CE oraz numer identyfikacyjny Jednostki Notyfikowanej niekoniecznie muszą być nanoszone na terenie Wspólnoty. Mogą one zostać naniesione w krajach trzecich, jeżeli produkt na przykład został tam wyprodukowany, a Jednostka

⁵⁷ Jednakże podczas okresu przejściowego niektóre produkty będą zgodne ze „Starym Podejściem”, dyrektywy dotyczące urządzeń elektrycznych przeznaczonych do użytkowania w potencjalnie wybuchowej atmosferze oraz zgodne np. z dyrektywą EMC. Produkty te noszą oznaczenie CE i mogą być użytkowane w potencjalnie wybuchowej atmosferze nawet wówczas, gdy dyrektywa 94/9/EC nie była stosowana.

Notyfikowana albo przeprowadziła badania typu produktu, albo oceniła system zapewnienia jakości producenta w tym kraju. Oznaczenie CE oraz numer identyfikacyjny mogą zostać również naniesione oddzielnie, dopóki znak CE oraz numer jednostki pozostaną połączone. W przypadku komponentów należy nanieść jedynie numer Jednostki Akredytowanej.

Jeżeli urządzenie, które zostało już umieszczone na rynku zostanie włączone do produktu, wówczas takie zintegrowane urządzenie musi posiadać oznaczenie CE oraz – jeżeli to konieczne – numer identyfikacyjny Jednostki Notyfikowanej.

Pomimo że uznano, iż podzespoły mogą posiadać oznaczenie CE, może ono być niewidoczne po zmontowaniu gotowego produktu. Akceptowalne jest, aby oznaczenie to było umieszczone gdziekolwiek. Nie mniej jednak, końcowy produkt musi posiadać pojedynczą etykietę odnoszącą się w wyraźny sposób do końcowego montażu przed umieszczeniem produktu na rynku i / lub oddaniem go do użytkowania. Umieszczając oznakowanie CE na końcowym produkcie producent lub jego autoryzowany przedstawiciel akceptują pełną odpowiedzialność za zgodność końcowego produktu z mającymi dla niego zastosowanie Istotnymi Wymaganiami Odnosnie Bezpieczeństwa i Higieny dyrektywy 94/9/EC oraz wszystkich innych związanych dyrektyw.

11.2. Oznaczenia Uzupełniające

11.2.1. Oznaczenia Specjalne

Urządzenia, systemy zabezpieczające oraz komponenty muszą nosić specjalne oznaczenie zabezpieczenia przeciwwybuchowego, symbol Ex w sześciokącie, który to symbol jest dobrze znany ze starej dyrektywy „atmosfery wybuchowej”⁵⁸. Temu oznaczeniu musi towarzyszyć symbol Grupy i Kategorii (na przyrządach zgodnie z Artykułem 1(2) dyrektywy 94/9/EC, kategoria powinna być podana w nawiasie) oraz, w odniesieniu do Grupy II, litera ‘G’ (oznaczająca wybuchową atmosferę spowodowaną przez gazy, pary lub mgły) oraz / lub D (oznaczającą wybuchową atmosferę spowodowaną przez pył), np. zgodnie z poniższym przykładem:

	I M 2	Produkty górnicze, Grupa I, Kategoria M2
	II 1 G	Produkty nie górnicze, Grupa II, Kategoria 1 do użytkowania w atmosferach gazu/oparów/mgły
	II 1 D	Produkty nie górnicze, Grupa II, Kategoria 1 do użytkowania w atmosferach pyłów
	G D	Systemy zabezpieczające, do użytkowania w atmosferach gazu/oparów/mgły
	II (1) G D	urządzenie zgodnie z Artykułem 1(2) dyrektywy 94/9/EC w obszarach nie niebezpiecznych z wbudowanymi obwodami bezpiecznymi kategorii “Ex ia”, które mogą zostać podłączone np. do urządzeń kategorii 1
	II 1/2 G	aparatura, która jest zainstalowana na granicy pomiędzy różnymi strefami, np. częściowo zgodna z kategorią 1 i kategorią 2

Wszystkie produkty muszą być oznaczone nazwą i adresem producenta, określeniem serii lub typu, numerem seryjnym (jeżeli jest) oraz rokiem konstrukcji.

Jeżeli produkt jest objęty przez więcej, niż jedną dyrektywę Nowego Podejścia, oznaczenie CE wskazuje na zgodność z odpowiednimi klauzulami wszystkich związanych dyrektyw. Nie mniej jednak, jeżeli jedna lub kilka z tych dyrektyw znajduje się w okresie przejściowym i – w konsekwencji – producent może wybrać, który porządek ma być stosowany, oznaczenie CE będzie wskazywać zgodność tylko z tymi dyrektywami, których zastosowanie jest obowiązkowe. W przypadku, tych ostatnich dyrektyw, szczegóły muszą zostać podane w dokumentacji, notatkach lub instrukcjach towarzyszących produktowi, lub – w razie konieczności – na tabliczce znamionowej.

Intencją dyrektywy 94/9/EC jest fakt, że projekt specjalnego oznaczenia będzie następcą projektu określonego w dyrektywie 84/47/EEC. Chociaż nie ma takiego wymogu w dyrektywie 94/9/EC, zaleca się kontynuację tego ustalonego projektu.

⁵⁸ Dyrektywa Rady 76/117/EEC oraz 79/196/EEC, ostatnio zmodyfikowana przez dyrektywę 97/53/EC, dla urządzeń powierzchniowych oraz Dyrektywa Rady 82/130/EEC, ostatnio zmodyfikowana przez dyrektywę 98/65/EC, dla urządzeń górniczych

11.2.2. Oznaczenia Dodatkowe

Ze względu na szczególną wagę bezpieczeństwa produktów przeznaczonych do użytkowania w potencjalnie wybuchowej atmosferze oraz w celu wyeliminowania jakichkolwiek nieporozumień, dyrektywa 94/9/EC przewiduje dodatkowe oznaczenia (patrz Załącznik II 1.0.5. Oznaczenie).

W Załączniku II 1.0.5 dyrektywy określono, że urządzenia, systemy zabezpieczające oraz komponenty muszą być oznaczane wszystkimi informacjami niezbędnymi do bezpiecznej eksploatacji. Zgodnie z tym wymogiem seria norm europejskich EN 50014 dla produktów elektrycznych przeznaczonych do użytkowania w potencjalnie wybuchowej atmosferze przewiduje dodatkowe oznaczenie. Dla uzyskania dokładnych i kompletnych informacji dotyczących oznaczenia zgodnego z wymaganiami norm europejskich dla produktów elektrycznych, konieczne jest zastosowanie tej serii norm, która zawiera przydatne przykłady. Najważniejsze z nich to:

- symbol EEx informujący, że produkt jest zgodny z jedną lub z kilkoma normami tej serii
- symbol każdego typu zastosowanego zabezpieczenia (o, p, q, d, e, ia, ib, m, itd.)
- grupy wybuchów I, IIA, IIB, lub IIC w przypadku typu zabezpieczenia d, i lub q
- symbol wskazujący klasę temperatury lub maksymalną temperaturę powierzchni

Dla zabezpieczenia urządzeń elektrycznych użytkowanych w potencjalnie wybuchowej atmosferze gazu, ogólne wymagania daje norma EN 50014. Normy dla każdego indywidualnego typu zabezpieczenia są symbolizowane następującymi literami:

- <<o>> dla zanurzenia w oleju zgodnie z EN 50015;
- <<p>> dla hermetyzowania ciśnieniowego zgodnie z EN 50016;
- <<q>> dla napełniania proszkiem zgodnie z EN 50017;
- <<d>> dla obudowy ogniotrwałej zgodnie z EN 50018;
- <<e>> dla zwiększonego bezpieczeństwa zgodnie z EN 50019;
- <<ia>> lub <<ib>> dla samoistnych bezpiecznych zgodnie z EN 50020;
- <<m>> dla obudów zgodnie z EN 50028.

Urządzenia elektryczne powinny być zgodne z EN 50014 oraz jednym lub kilkoma typami zabezpieczenia.

Dostępne są pozostałe normy dotyczące urządzeń elektrycznych kategorii 1 i 3 (EN 50021, EN 50284).

Porównywalne normy dla produktów mechanicznych są wciąż w opracowaniu.

11.2.3. Oznaczanie małych produktów

Zgodnie z wytycznymi określonymi dla znakowania CE produktów, zaleca się również umieszczenie wszystkich pozostałych oznaczeń na opakowaniu oraz na dokumentach towarzyszących, jeżeli niemożliwe jest ich umieszczenie na produkcie ze względu na jego rozmiary lub naturę.

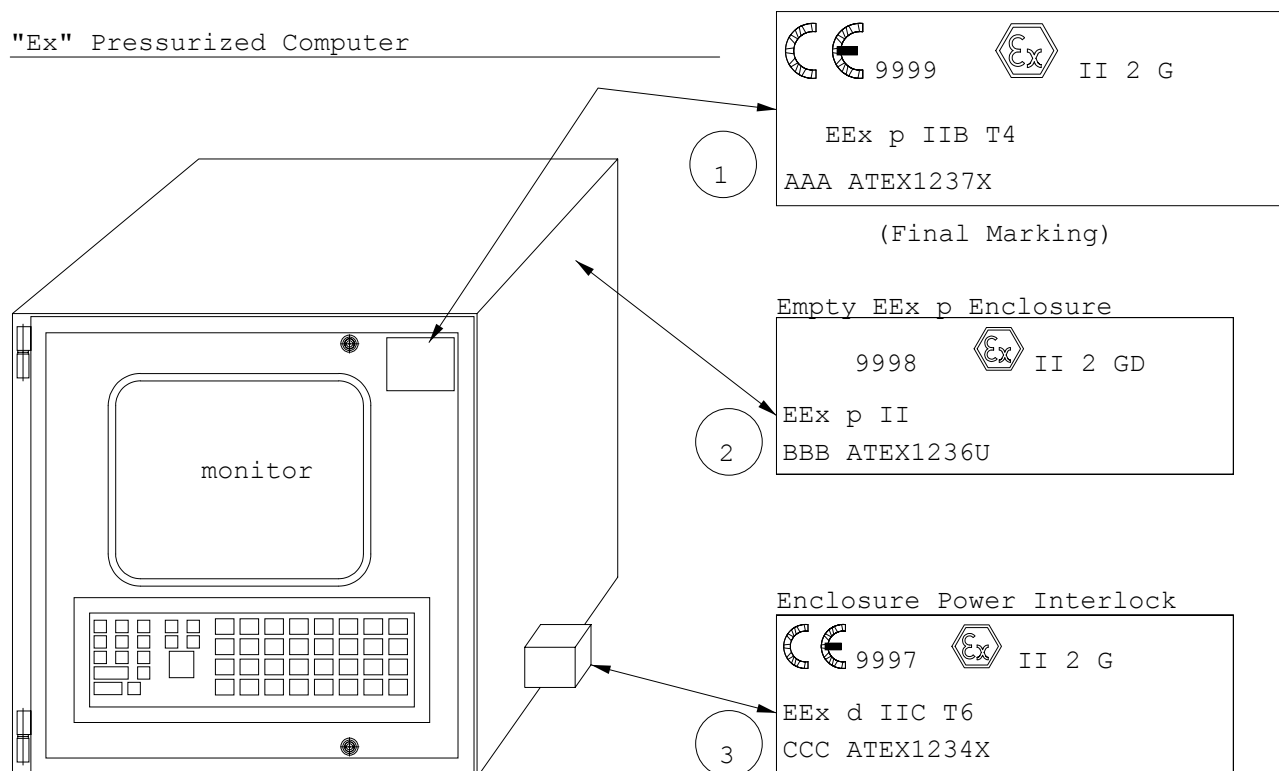
11.3. Przykłady oznaczania⁵⁹

Przykłady oznaczania urządzeń i komponentów zostały przedstawione na poniższych ilustracjach.

---

⁵⁹ Inne oznaczenia określone w dyrektywie, takie jak np. nazwa i adres producenta, data produkcji, itd. nie zostały przedstawione w tym przykładzie, lecz mimo wszystko są wymagane.

"Ex" Pressurized Computer

System składa się z komputera, który został przystosowany do bezpiecznego użytkowania w potencjalnie wybuchowej atmosferze poprzez hermetyzację jego obudowy, która zawiera również system sterowania ciśnieniem oraz blokadę, która zezwala na dostarczanie zasilania tylko wówczas, gdy obudowa zostanie przedmuchana. Zasilanie jest doprowadzane do systemu poprzez uszczelnioną dławicę kabla. System jest zgodny z normą zabezpieczenia ciśnieniowego „p” (EN 50016)

Dla każdej z certyfikowanych pozycji urządzeń informacja w polu zawiera:

1 linia: oznaczenie zgodnie z 94/9/EC:

- oznaczenie CE na urządzeniu, informujące o zgodności z dyrektywą 94/9/EC (nie na komponentach)
- numer identyfikacyjny Jednostki Notyfikowanej zaangażowanej w stopień kontroli produkcji,
- symbol sześciokąta, specjalne oznaczenie zabezpieczenia przeciwybuchowego,
- symbol Grupy i Kategorii oraz typ zagrożenia, gaz (G) lub pył (D),
- numer seryjny,
- rok produkcji, jeżeli nie jest on wyraźnie przedstawiony w numerze seryjnym.

2 linia: dodatkowe oznaczenie zgodnie z normami, z którymi urządzenie jest zgodne, według EN 50014

- W przypadkach, w których producent nie zastosował normy, zaleca się w interesie bezpiecznego użytkowania oznaczanie symbolami klasyfikacji Grupy oraz temperatury aparatury elektrycznej zgodnie z normą EN 50014, lecz bez wskazania EEx, (np. II C T4).

3 linia: oznaczenie zgodnie z certyfikatem:

- kod Jednostki Notyfikowanej (np. AAA),
- rok wydania (np. 98)
- wydanie certyfikatu (ATEX),
- numer certyfikatu,
- X, jeżeli stosowane, oznaczające, że zastosowanie mają specjalne warunki zgodnie z opisem w certyfikacie,
- U, jeżeli stosowane, oznaczające, że pozycja ta jest komponentem.

12. KLAUZULA I PROCEDURA GWARANCYJNA⁶⁰

Klauzula bezpieczeństwa opisana w Artykule 7 dyrektywy jest procedurą UE, przy czym jakiegokolwiek działania podjęte przez Kraj Członkowski, z powodów niezgodności z Istotnymi Wymaganiami Odnośnie Bezpieczeństwa i Higieny oraz w przypadku, gdy uważa się, że urządzenie może zagrażać osobom, zwierzętom lub mieniu

Kraje Członkowskie oraz odpowiednie władze muszą rozważyć, czy niezgodność jest istotna, czy też może ona być uważana jako nieistotna niezgodność, która może być rozwiązana bez uciekania się do procedur upoważnionych przez mechanizm zabezpieczający.

Na przykład, na nieistotną niezgodność może składać się nieczytelność oznaczenia CE. W takich przypadkach, Kraj Członkowski może wydać notatkę dotyczącą zgodności dla producenta lub autoryzowanego przedstawiciela, lub też podjąć inne działania dozwolone przez krajowe przepisy w celu zachęcenia odpowiedzialnej osoby do podjęcia odpowiednich działań korygujących.

Kraje Członkowskie będą musiały w każdym przypadku rozważyć, czy niezgodność może zagrażać osobom, zwierzętom lub mieniu, i czy klauzula bezpieczeństwa jest najbardziej efektywnym sposobem zagwarantowania bezpieczeństwa osobom, zwierzętom lub mieniu, który pozostaje najbardziej istotny w tym rozdziale dyrektywy.

Każdej notyfikacji spełniającej kryteria odwoływania się do klauzuli bezpieczeństwa towarzyszy proces konsultacji pomiędzy Komisją oraz „zainteresowanymi stronami”. „Zainteresowane strony” oznaczają przede wszystkim Kraje Członkowskie UE, producenta lub jego autoryzowanego przedstawiciela ustanowionego na terenie Unii Europejskiej, lub gdy taki nie występuje, osobę umieszczającą produkt na rynku UE.

Procedura konsultacji na podstawie powyższych przyczyn umożliwia Komisji ocenę, czy ograniczające działanie jest usprawiedliwione. Oznacza to, że działaniom zgłoszonym Komisji muszą towarzyszyć dokładne informacje określające w szczególności przyczynę, z powodu której Istotne Wymaganie Odnośnie Bezpieczeństwa i Higieny określone w dyrektywie nie są zgodne z danym produktem.

Jeżeli po konsultacjach Komisja stwierdzi, że działania są usprawiedliwione, wówczas natychmiast poinformuje ona Kraj Członkowski przejmujący inicjatywę oraz inne Kraje Członkowskie. Z punktu widzenia Komisji, celem poinformowania innych Krajów Członkowskich jest nakłonienie tych Krajów do podjęcia odpowiednich kroków zgodnie z Artykułem 3 dyrektywy.

Jeżeli Komisja stwierdzi, że działania podjęte przez Kraj Członkowski nie są usprawiedliwione, poprosi Kraj Członkowski o cofnięcie tych działań oraz o podjęcie natychmiastowych kroków prowadzących do przywrócenia wolnego przepływu tych produktów na swoim terytorium. Jeżeli Kraj Członkowski nie chce pozytywnie ustosunkować się do stanowiska Komisji, wówczas Komisja zastrzega sobie prawo do postępowania zgodnie z Artykułem 226 Traktatu UE.⁶¹

W celu zapewnienia przejrzystości oraz odpowiedniego jednolitego zastosowania procedury gwarancyjnej, Artykuł 7.4 określa, że „Komisja powinna zapewnić, że Kraje Członkowskie będą informowane o postępie i wyniku tej procedury”.

Oprócz klauzuli dyrektywa przewiduje w Artykule 6 (1) specyficzną Klauzulę Gwarancyjną Norm. Jeżeli Kraj Członkowski lub Komisja stwierdzą, że normy zharmonizowane nie będą w pełni spełniały Istotnych Wymagań Odnośnie Bezpieczeństwa i Higieny dyrektywy, wówczas powinny one tą sprawę przedstawić specjalnej Komisji utworzonej zgodnie z dyrektywą 98/34/EC⁶². Komisja powinna zbadać przypadek i przedstawić opinię. W świetle tej opinii Komisja powinna poinformować Kraje Członkowskie, czy jest konieczne cofnięcie referencji do tych norm z opublikowanych informacji.

⁶⁰ W celu dokładnej analizy „Klauzuli bezpieczeństwa”, patrz „Instrukcja realizacji Dyrektywy harmonizacji Wspólnoty na bazie Nowego Podejścia oraz Globalnego Podejścia”, arkusz I/E, Rozdział 2, 3, 4.

⁶¹ Artykuł 226 Traktatu UE: Jeżeli Komisja uważa, że Kraj Członkowski nie spełnił zobowiązań wynikających z niniejszego traktatu, powinien dostarczyć odpowiednią opinię odnośnie tego przypadku po udzieleniu temu Krajowi możliwości podporządkowania się jego obserwacjom.

Jeżeli dany Kraj nie zgodzi się z tą opinią w ciągu terminu ustalonego przez Komisję, wówczas Komisja może przekazać ten przypadek do rozpatrzenia przez Sąd.

⁶² Dyrektywa 98/34/EC Parlamentu Europejskiego oraz Rady ustala procedurę przekazywania informacji w obszarze norm technicznych i regulacji; Dz.U. Nr L 204, 21.7.1998, p. 37-48

13. ZHARMONIZOWANE NORMY EUROPEJSKIE

Dyrektywa 94/9/EC umożliwia producentom opcję zgodności z wymaganiami poprzez projektowanie i produkcję w zgodzie z Istotnymi Wymaganiami Odnośnie Bezpieczeństwa i Higieny, lub z normami zharmonizowanymi, które zostały opracowane specjalnie po to, by umożliwić założenie zgodności w takich wymaganiach. Innymi słowy, w przypadku wezwania, odpowiedzialne władze krajowe będą musiały udowodnić, że urządzenie nie jest zgodne z Istotnymi Wymaganiami Odnośnie Bezpieczeństwa i Higieny.

Zgodność można zakładać, na warunkach unormowanych, tylko przy wykorzystaniu norm krajowych transponujących normy zharmonizowane, których referencje zostały opublikowane w Dz.U. UE. Jeżeli odpowiednia krajowa jednostka standaryzacji nie przetransponowała norm, wówczas zastosowanie oryginalnych norm zharmonizowanych lub norm przetransponowanych w innym Kraju UE przyznaje takie samo założenie zgodności. Nie mniej jednak, takie przeniesienie musi mieć miejsce do zbioru krajowych norm co najmniej jednego z Kraju Członkowskich Wspólnoty Europejskiej.

Przemysł oraz wiele Jednostek Notyfikowanych są zaangażowane w rozwój tych norm i jest prawdopodobne, że standardy te będą preferowaną opcją dla przedstawienia zgodności zaraz po ich ukazaniu się.

W przypadku braku norm zharmonizowanych, producenci mogą zdecydować się na zastosowanie europejskich, krajowych i innych norm technicznych i specyfikacji uważanych za ważne lub istotne dla pokrycia odpowiednich istotnych wymagań, wraz z dodatkowymi regulacjami adresującymi pozostałe, nie pokryte wymagania. Z punktu widzenia wciąż przeprowadzanych prac oraz obecnej dostępności norm podlegających dyrektywie 79/196/EEC oraz 82/130/EEC uważa się, że w krótkim okresie czasu należy spodziewać się założenia zgodności.

Jednostki Notyfikowane wewnętrznie uzgodniły, że wezmą pod uwagę poniższe dokumenty podczas oceny zgodności produktu z Istotnymi Wymaganiami Odnośnie Bezpieczeństwa i Higieny. Porządek preferencji został ustalony od 1 do 10 (najwyższy rangą jest 1!):

1. Odpowiednie normy zharmonizowane
2. CENELEC/CEN opublikowany w 2-giej edycji
3. Stosowane normy EN 1-wszej edycji
4. Końcowe projekty EN ex: EN 50014 pr A1
5. Projekty EN
6. Odpowiednie przepisy krajowe (UK, D, Fr, It, ...)
7. Dokumenty łączące CLC/CEN (jeżeli są)
8. Odpowiednie dokumenty ISO/IEC
9. Lokalne procedury kontrolne z Jednostki Akredytowanej
10. Inne dostępne normy lub części norm (USA, Japonia, ...)

13.1. Normy publikowane w Oficjalnych Dziennikach

Przy okazji informacji, Załącznik 5 zawiera listę referencyjną Zharmonizowanych Norm Europejskich, które są publikowane w Oficjalnych Dziennikach UE.

Standardy europejskie są dostępne w:

- CEN, rue de Stassart, 36, 1050 Bruxelles;
- CENELEC, rue de Stassart, 35, 1050 Brussels.

Krajowe przekładnie norm zharmonizowanych są dostępne w krajowych jednostkach standaryzacji (patrz Załącznik 5).

Lista zharmonizowanych norm opublikowanych w Oficjalnych Dziennikach jest dostępna również pod poniższym adresem internetowym:

<http://www2.echo.lu/nasd/>

13.2. Program standaryzacji

Dwa programy standaryzacji adresowane do Europejskich jednostek standaryzacji. Każdy z nich jest obiektem mandatu standaryzacji sporządzonego przez Komisję Europejską.

Komisja Europejska udzieliła mandatu CEN/CENELEC w celu produkcji standardów europejskich. Mandat obejmuje prace standaryzacyjne niezbędne do optymalnego funkcjonowania dyrektywy zarówno na polu elektrycznym, jak i mechanicznym.

Mandat wymaga intensywnej kooperacji pomiędzy CEN oraz CENELEC w celu realizacji następujących prac:

1. Rewizji i – tam gdzie ma to zastosowanie – modyfikacja istniejących norm z punktu widzenia ich dopasowania do Istotnych Wymagań Odnosnie Bezpieczeństwa i Higieny;
2. Ustalenia nowych wymaganych norm, nadanie priorytetu dla norm poziomych, które mają zastosowanie bardziej dla szerokiego zakresu produktów, niż do określonych produktów.

W celu realizacji mandatu CEN założyła nową komisję techniczną CEN/TC 305 „Potencjalnie wybuchowe atmosfery – zapobieganie wybuchom i ochrona”. Cztery Grupy Robocze realizują dokładne prace:

W celu realizacji mandatu CENELEC przydzieliła pracę dla TC 31 „Elektryczna Aparatura dla Atmosfery Wybuchowej”, oraz jej podkomisji. Te Komisje pracowały nad obszarem potencjalnie wybuchowej atmosfery przez kilka lat i wyprodukowały kilka norm pod dyrektywą Starego Podejścia.

CENELEC i CEN są odpowiedzialne za przygotowanie norm elektrycznych i nie elektrycznych sektorów przemysłu. Mają one za zadanie zapewnić:

- jednorodną interpretację dyrektywy Nowego Podejścia dla potencjalnie wybuchowej atmosfery oraz innych związanych dyrektyw;
- kompatybilność wymagań bezpieczeństwa dla sektorów elektrycznych i nie elektrycznych, gdy pokrywają się one wzajemnie;
- przygotowanie w przyszłości norm przez jedną z organizacji w sposób satysfakcjonujący odzwierciedlającej potrzeby innych i *vice versa*.

Załącznik 1	Tekst dyrektywy 94/9/EC	strony 40 do 70
Załącznik 2	Krajowe środki transponowania dyrektywy 94/9/EC	strony 71 do 73
Załącznik 3.1	Lista kompetentnych władz znanych Komisji odnośnie rynkowego nadzoru Dyrektywy 94/9/EC w Krajach Członkowskich oraz w krajach EEA.	strony 74 do 79
Załącznik 3.2	Centralne punkty kontaktowe odpowiedzialne za realizację dyrektywy 94/9/EC w Krajach Członkowskich oraz w krajach EEA.	strony 80 do 82
Załącznik 4	Lista Jednostek Notyfikowanych	strony 83 do 94
Załącznik 5	Lista Norm Zharmonizowanych	strony 95 do 97
Załącznik 6	Program standaryzacji wydany przez Komisję dla przygotowania norm zharmonizowanych pod dyrektywą 94/9/EC dotyczący urządzeń nie elektrycznych	strony 98 do 99
Załącznik 7	Program standaryzacji wydany przez Komisję dla przygotowania norm zharmonizowanych pod dyrektywą 94/9/EC dotyczący urządzeń elektrycznych	strony 100 do 102
Załącznik 8	Pytania i odpowiedzi dotyczące zastosowań dyrektywy 94/9/EC łącznie z Istotnymi Wymaganiami Odnośnie Bezpieczeństwa i Higieny	strony 103 do 116
Załącznik 9	Przydatne adresy	Strony 117 do 123

DYREKTYWA 94/9/EC (ATEX) PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 23 marca 1994 r.

w sprawie zbliżenia ustawodawstwa państw członkowskich dotyczących urządzeń i systemów ochronnych przeznaczonych do użytku w potencjalnie wybuchowych atmosferach.

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII
EUROPEJSKIEJ

Uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 100a,

Uwzględniając wniosek Komisji,¹

Uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno – Społecznego,²

Stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 189b Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,

A także mając na uwadze co następuje:

Obowiązkiem państw członkowskich jest zapewnienie na swym terytorium bezpieczeństwa i ochrony zdrowia osób, oraz w odpowiednim przypadku, zwierząt domowych i mienia, w szczególności pracowników, zwłaszcza wobec zagrożeń wynikających z użytkowania urządzeń i systemów ochronnych w potencjalnie wybuchowej atmosferze.

Przepisy obowiązujące w państwach członkowskich określają poziom bezpieczeństwa, jakiemu powinny odpowiadać urządzenia i systemy ochronne przeznaczone do użytku w potencjalnie wybuchowej atmosferze; zagrożenia te mogą być natury elektrycznej i nieelektrycznej i wpływają na projekt i konstrukcję urządzeń przeznaczonych do stosowania w potencjalnie wybuchowych atmosferach;

Wymagania, które powinny spełniać takie urządzenia różnią się w poszczególnych Państwach Członkowskich pod względem ich zakresu i różnych procedur kontroli; w związku z tym różnice te mogą stwarzać bariery w handlu we Wspólnocie;

Harmonizacja prawodawstwa krajowego jest jedynym sposobem usunięcia takich barier w wolnym handlu; poszczególne państwa członkowskie nie mogą same osiągnąć tego celu w sposób zadowalający; niniejsza dyrektywa ustanawia głównie wymagania niezbędne do zapewnienia swobodnego przepływu urządzeń, do których ma zastosowanie;

Przepisy przewidziane do usuwania barier technicznych w handlu powinny być zgodne z nowym podejściem, przewidywanym w uchwale Rady z dnia 7 maja 1985³ r. nakazującej określenie zasadniczych wymagań dotyczących bezpieczeństwa i innych wymagań o charakterze społecznym, bez obniżania istniejących i uzasadnionych poziomów ochrony w państwach członkowskich; uchwała ta przewiduje

objęcie jak największej liczby wyrobów pojedynczą dyrektywą w celu uniknięcia częstych zmian i powielania dyrektyw;

Istniejące dyrektywy dotyczące zbliżenia ustawodawstwa państw członkowskich odnoszących się do poszczególnych urządzeń elektrycznych stosowanych w potencjalnie wybuchowych atmosferach wprowadziły korzystne zmiany w zabezpieczeniach przeciwybuchowych poprzez działania związane z konstrukcją takich urządzeń i przyczyniły się do zniesienia barier w handlu w tej dziedzinie; równolegle należy dokonać przeglądu i rozszerzenia zakresu istniejących dyrektyw, ponieważ, co jest szczególnie ważne, działania ochronne przeciw potencjalnym zagrożeniom ze strony takich urządzeń muszą być podjęte w aspekcie globalnym; w związku z tym już w fazie projektowania i produkcji należy uwzględnić środki zapewniające skuteczną ochronę użytkowników i osób trzecich;

charakter niebezpieczeństwa, środki ochronne i metody badań są często bardzo podobne, a nawet identyczne, zarówno w odniesieniu do urządzeń stosowanych w kopalniach, jak i dla stosowanych na powierzchni; w związku z tym absolutnie konieczne jest objęcie jedną dyrektywą urządzeń i systemów ochronnych należących do obu tych grup;

Obu grup urządzeń, o których mowa powyżej stosuje się w licznych sektorach działalności handlowej i przemysłowej i mają one duże znaczenie gospodarcze; zgodność z podstawowymi wymaganiami bezpieczeństwa i ochrony zdrowia jest konieczna w celu zapewnienia bezpieczeństwa urządzeń i systemów ochronnych; wymagania te podzielono na ogólne i dodatkowe, z którymi powinny być zgodne urządzenia i systemy ochronne; w szczególności wymagania dodatkowe zostały przewidziane w celu uwzględnienia zagrożeń istniejących i potencjalnych; wynika z tego, że stosowanie urządzeń i systemów ochronnych urzeczywistnia co najmniej jedno z tych wymagań, jeżeli okaże się to konieczne dla ich sprawnego funkcjonowania lub gdy ma ono zastosowanie dla ich stosowania zgodnie z przeznaczeniem; pojęcie przewidywanego zastosowania ma znaczenie nadrzędne dla bezpieczeństwa przeciwybuchowego urządzeń i systemów ochronnych; zasadniczym jest, aby wytwórca dostarczył kompletną informację; równie niezbędne jest określone i wyraźne oznakowanie danego urządzenia, wskazujące na jego zastosowanie w potencjalnie wybuchowej atmosferze;

¹ Dz.U. Nr C 46 z 20.02.1992, str. 19

Konieczne jest przyjęcie przepisów przejściowych, pozwalających na wprowadzenie do obrotu i oddanie do użytku urządzeń wyprodukowanych zgodnie z przepisami krajowymi obowiązującymi w dniu przyjęcia niniejszej dyrektywy,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ.

ROZDZIAŁ I

Zakres stosowania, wprowadzenie do obrotu i swobodny przepływ

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do urządzeń i systemów ochronnych, przeznaczonych do użytku w przestrzeniach zagrożonych wybuchem.
2. Zakresem stosowania niniejszej dyrektywy objęte są również urządzenia zabezpieczające, sterujące i regulacyjne przeznaczone do użytku poza przestrzeniami zagrożonymi wybuchem, które wymagane są lub przyczyniają się do bezpiecznego funkcjonowania urządzeń i systemów ochronnych wobec zagrożeń wybuchowych.
3. Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

Urządzenia i systemy ochronne przeznaczone do użytku w przestrzeniach zagrożonych wybuchem

- a) „urządzenia” oznaczają maszyny, sprzęt, przyrządy stałe lub ruchome, podzespoły sterujące i oprzyrządowanie oraz należące do nich systemy wykrywania i zapobiegania, które oddzielnie lub połączone ze sobą są przeznaczone do wytwarzania, przesyłania, magazynowania, pomiaru, $C1 \rightarrow$ regulacji i/lub przetwarzania energii i/lub do przetwórstwa $\leftarrow C1$ materiałów, a które, przez ich własne potencjalne źródła zapłonu, są zdolne do spowodowania wybuchu.
- b) $C1 \rightarrow$ „systemy ochronne” oznaczają wszystkie części i podzespoły inne niż wyżej zidentyfikowane, których zadaniem jest natychmiastowe powstrzymanie powstającego wybuchu, i/lub ograniczenie skutecznego zasięgu wybuchu, i które wprowadzane są do obrotu oddzielnie do stosowania jako systemy samodzielne. $\leftarrow C1$
- c) „części i podzespoły” oznaczają wyroby istotne dla bezpiecznego funkcjonowania urządzeń i systemów ochronnych, lecz bez funkcji autonomicznych.

Przestrzenie wybuchowe

Mieszanina z powietrzem, w warunkach atmosferycznych, substancji palnych w postaci gazu, oparów, mgły lub pyłu z powietrzem, w której po nastąpieniu zapłonu, spalanie rozprzestrzenia się na całą nie spaloną mieszaninę.

Przestrzenie zagrożone wybuchem

Powietrze, które w zależności od warunków lokalnych i ruchowych może stać się wybuchowe.

Grupy i kategorie urządzeń

Grupę I urządzeń stanowią urządzenia przeznaczone do stosowania $C2 \rightarrow$ w wyrobiskach podziemnych kopalń i w częściach $\leftarrow C2$ instalacji powierzchniowych tych kopalń, narażonych na występowanie zagrożenia wybuchem metanu i/lub pyłu węglowego.

Grupę II urządzeń stanowią urządzenia przeznaczone do stosowania w innych gałęziach przemysłu, narażonych na występowanie przestrzeni wybuchowych.

Kategorię urządzeń definiujące wymagane poziomy zabezpieczenia są opisane w załączniku I.

Urządzenia i systemy ochronne mogą być zaprojektowane dla konkretnej przestrzeni wybuchowej. W tym przypadku muszą być one odpowiednio oznakowane.

Użytkowanie zgodnie z przeznaczeniem

Użycie urządzeń, systemów ochronnych i urządzeń zabezpieczających, sterujących i regulacyjnych wymienionych w art. 1 ust. 2 odpowiednio do grup i kategorii urządzeń, jak również do wszystkich wskazówek dostarczonych przez producenta i wymaganych dla zapewnienia bezpiecznego funkcjonowania urządzeń, systemów ochronnych i urządzeń zabezpieczających, sterujących i regulacyjnych.

4. Zakres stosowania niniejszej dyrektywy nie obejmuje:

- wyrobów medycznych przeznaczonych do użytku w środowisku medycznym,
- urządzeń i systemów ochronnych, gdy zagrożenie wybuchowe wynika z obecności materiałów wybuchowych lub substancji chemicznie niestabilnych,

² Dz.U. Nr C 106 z 27.04.1992, str. 9

³ Dz.U. Nr C 136 z 4.06.1985, str. 1

- sprzętu przeznaczonego do sprzedaży, gdy przestrzeń zagrożona wybuchem może powstać rzadko, wyłącznie w wyniku przypadkowego wycieku paliwa,
- sprzętu ochrony osobistej, będącego przedmiotem dyrektywy 89/686/EWG⁸,
- statków pełnomorskich i pływających jednostek przybrzeżnych, wraz z wyposażeniem znajdującym się na ich pokładzie,
- środków transportu, tj. pojazdów i ich przyczep przeznaczonych wyłącznie do pasażerskiego transportu lotniczego, drogowego, kolejowego lub wodnego oraz środków transportu w zakresie, w jakim są one przeznaczone do powietrznego, drogowego, kolejowego lub wodnego transportu rzeczy, nie wyłączając środków transportu przeznaczonych do używania w przestrzeniach grozących wybuchem,
- wyposażenia objętego art. 223 ust. 1 lit. b) Traktatu.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie podejmą wszelkie właściwe środki, aby urządzenia, systemy ochronne i urządzenia zabezpieczające, sterujące i regulacyjne określone w art. 1 ust. 2, do których stosuje się niniejsza dyrektywa, mogły być wprowadzone do obrotu i oddawane do użytku tylko jeżeli właściwie zainstalowane, utrzymywane i użytkowane zgodnie z ich przeznaczeniem, nie stanowią zagrożenia dla bezpieczeństwa i zdrowia osób, a także, odpowiednim przypadku, zwierząt domowych lub mienia.
2. Przepisy niniejszej dyrektywy nie naruszają prawa Państw Członkowskich do ustanawiania, przy należyтым przestrzeganiu postanowień Traktatu, wymogów, jakie te państwa mogą uznać za niezbędne w celu zapewnienia ochrony osób, w szczególności pracowników, podczas użytkowania urządzeń, systemów ochronnych lub urządzeń zabezpieczających, sterujących i regulacyjnych określonych w art. 1 ust. 2 pod warunkiem, że nie oznacza to modyfikacji maszyn lub części zabezpieczających w sposób nieokreślony w dyrektywie.

Państwa Członkowskie nie stwarzają przeszkód dla wystawiania i demonstracji maszyn i części zabezpieczających określonych w art. 1 ust. 2, które nie spełniają wymogów dyrektywy, na targach, wystawach, pokazach, pod warunkiem, że widoczne oznakowanie zawiera informację, że dane urządzenia, systemy ochronne i urządzenia

3. zabezpieczające, sterujące i regulacyjne określone w art. 1 ust. 2, nie spełniają wymogów i nie można ich sprzedawać dopóki producent lub jego upoważniony przedstawiciel posiadający siedzibę we Wspólnocie nie doprowadzą ich do zgodności. Podczas demonstracji podejmuje się odpowiednie środki ostrożności, celem zabezpieczenia bezpieczeństwa osób.

Artykuł 3

Urządzenia, systemy ochronne i urządzenia zabezpieczające, sterujące i regulacyjne wymienione w art. 1 ust. 2, do których stosuje się niniejsza dyrektywa, muszą spełniać zasadnicze wymogi bezpieczeństwa i ochrony zdrowia wymienione w załączniku II, które się do nich odnoszą z uwzględnieniem ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem.

Artykuł 4

1. Państwa Członkowskie nie zakazują, nie ograniczają ani nie utrudniają wprowadzania do obrotu i oddawania do użytku na ich terytoriach, urządzeń, systemów ochronnych lub urządzeń zabezpieczających, sterujących i regulacyjnych określonych w art. 1 ust. 2, które są zgodne z wymogami niniejszej dyrektywy.

2. Państwa Członkowskie nie zakazują, nie ograniczają ani nie utrudniają wprowadzania do obrotu i oddawania do użytku części i podzespołów, które **[C1]** → posiadają pisemne świadectwo zgodności określone w art. 8 ust. 3 **← [C1]**, przeznaczonych do wbudowania do urządzeń lub systemów ochronnych w rozumieniu niniejszej dyrektywy.

Artykuł 5

Państwa Członkowskie uznają za zgodne ze wszystkimi przepisami dyrektywy, włącznie z odpowiednimi procedurami oceny zgodności, ustanowionymi w rozdziale II:

- urządzenia, systemy ochronne i urządzenia zabezpieczające, sterujące i regulacyjne wymienione w art.1 ust. 2, posiadające certyfikat zgodności WE określony w załączniku X oraz posiadające oznakowanie CE przewidziane w art.10,
- części i podzespoły określone w art. 4 ust. 2, posiadające certyfikat zgodności określony w art. 8 ust. 3.

W przypadku braku zharmonizowanych norm, Państwa Członkowskie podejmują takie kroki, jakie uważają za konieczne w celu zwrócenia uwagi zainteresowanych stron na istniejące krajowe normy techniczne i specyfikacje, uznane za istotne lub związane z właściwym wdrożeniem

⁸ Dz.U. Nr L 399 z 30.12.1989, str. 18

zasadniczych wymogów w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa wymienionych w załączniku II.

Jeżeli norma krajowa stanowiąca transpozycję normy zharmonizowanej, do której odniesienie opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* obejmuje jeden lub więcej zasadniczych wymogów bezpieczeństwa, urządzenie, system ochronny, urządzenie zabezpieczające, sterujące lub regulacyjne wymienione w art.1 ust. 2 albo część lub podzespół wymieniony w art. 4 ust. 2, wykonany zgodnie z odpowiednimi wymogami zasadniczymi bezpieczeństwa i ochrony zdrowia.

Państwa Członkowskie publikują odniesienia do norm krajowych stanowiących transpozycję norm zharmonizowanych.

Państwa Członkowskie zapewniają podjęcie właściwych środków w celu umożliwienia partnerom społecznym wpływania na proces opracowywania i monitorowania norm zharmonizowanych na szczeblu krajowym.

Artykuł 6

1. Jeżeli Państwo członkowskie lub Komisja uzna, że normy zharmonizowane określone w art. 5 ust. 2, nie zaspokajają całkowicie zasadniczych wymogów bezpieczeństwa i ochrony zdrowia określonych w art. 3, Komisja lub zainteresowane Państwo Członkowskie przekazuje sprawę do Komitetu ustanowionego na podstawie dyrektywy 83/189/EWG, zwanego dalej „Komitetem”, wraz z odpowiednim uzasadnieniem. Komitet wydaje opinię bezzwłocznie.

Po otrzymaniu opinii Komitetu, Komisja informuje Państwa Członkowskie, czy dane normy powinny zostać wycofane z opublikowanej informacji określonej w art. 5 ust. 2.

2. Komisja może podjąć właściwe środki w celu zapewnienia praktycznego stosowania w jednolity sposób niniejszej dyrektywy według procedury przewidzianej w ust. 3.

|M1|↓

3. Komisję wspiera stały komitet (zwany dalej „Komitetem”).

W przypadku odwołania do tego ustępu, stosuje się art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE, uwzględniając przepisy jej art. 8.

Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.
←|M1|

4. Stały Komitet może ponadto badać każdą kwestię związaną ze stosowaniem niniejszej dyrektywy, wniesioną przez przewodniczącego albo z jego inicjatywy, albo na wniosek Państwa Członkowskiego.

Artykuł 7

1. |C2|→ Gdy Państwo Członkowskie ustali ←|C2|, że urządzenia, systemy ochronne lub urządzenia zabezpieczające, sterujące lub regulacyjne wymienione w art. 1 ust. 2, oznakowane znakiem zgodności CE i użytkowane zgodnie z ich przeznaczeniem, mogą zagrażać bezpieczeństwu osób, i w odpowiednim przypadku, zwierząt domowych i mienia, |C1|→ podejmuje wszelkie właściwe środki ←|C1| w celu wycofania tych urządzeń, systemów ochronnych lub urządzeń zabezpieczających, sterujących lub regulacyjnych określonych w art. 1 ust. 2 z rynku, w celu zakazu wprowadzania ich do obrotu lub oddania do użytku lub zakazu użytkowania lub w celu ograniczenia ich swobodnego przepływu.

Państwo Członkowskie poinformuje niezwłocznie Komisję o każdym z tych środków, wskazując uzasadnienie swej decyzji w szczególności jeżeli niezgodność wynika z:

- a) niespełnienia zasadniczych wymogów określonych w art. 3;
  - b) niewłaściwego stosowania norm określonych w art. 5 ust 2;
  - c) braków w normach określonych w art. 5 ust. 2;
2. Komisja niezwłocznie przystępuje do konsultacji z zainteresowanymi stronami. W przypadku, gdy po konsultacjach Komisja uzna podjęte środki za uzasadnione, niezwłocznie powiadamia o tym Państwo Członkowskie, które wystąpiło i inicjatywą oraz pozostałe Państwa Członkowskie. W przypadku, gdy po konsultacjach Komisja uzna podjęte środki za nieuzasadnione, niezwłocznie powiadamia o tym Państwo Członkowskie, które wystąpiło z inicjatywą oraz producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela we Wspólnocie. W przypadku, gdy decyzja określona w ust. 1 opiera się na brakach w normach i gdy Państwo Członkowskie podtrzymuje swoją pierwotną decyzję, Komisja niezwłocznie powiadamia o tym Komitet w celu wszczęcia procedur przewidzianych w art. 6 ust. 1.

3. **|C1|** → Gdy urządzenie, system ochronny lub urządzenie określone w art. 1 ust. 2 **←|C1|** niezgodne z normami jest opatrzone oznakowaniem CE właściwe Państwo Członkowskie podejmuje w stosunku do tego, kto oznakowanie umieścił, odpowiednie działania oraz informuje o tym Komisję i inne Państwa Członkowskie.

Komisja zapewnia, że Państwa Członkowskie są informowane o postępach i wyniku tej procedury.

ROZDZIAŁ II

Procedury oceny zgodności

Artykuł 8

1. Procedury oceny zgodności urządzeń, w tym, w razie potrzeby, także urządzeń zabezpieczających, sterujących lub regulacyjnych określonych w art. 1 ust. 2, ustala się następująco:

a) *grupy urządzeń I i II, kategorie urządzeń M 1 i 1*

Producent lub jego upoważniony przedstawiciel ustanowiony we Wspólnocie musi w celu umieszczenia oznakowania CE postępować według procedury badania typu WE (określonej w załączniku III), w połączeniu z:

- procedurą dotyczącą zapewnienia jakości produkcji (określoną w załączniku IV),

lub

- procedurą weryfikacji wyrobu (określoną w załączniku V);

b) *grupy urządzeń I i II, kategorie M 2 i 2*

- i. W przypadku silników z wewnętrznym spalaniem i urządzeń elektrycznych tych grup i kategorii, producent lub jego upoważniony przedstawiciel ustanowiony we Wspólnocie, w celu umieszczenia znaku CE postępuje według procedury dotyczącej badania typu WE (określonej w załączniku III), w połączeniu z:

- procedurą dotyczącą zgodności z typem, określoną w załączniku VI,

lub

- procedurą dotyczącą zapewnienia jakości wyrobu, określoną w załączniku VII;

- ii. W przypadku innych urządzeń tych grup i kategorii, producent lub jego upoważniony przedstawiciel ustanowiony we Wspólnocie, musi w celu umieszczenia oznakowania CE postępować według procedury dotyczącej wewnętrznej kontroli produkcji WE (określonej w załączniku VIII)

oraz

przesłać akta przewidziane w pkt. 3 załącznika VIII jednostce notyfikowanej, która potwierdza w jak najkrótszym terminie odbiór tych akt i przechowuje je.

c) *grupy urządzeń II, kategoria urządzeń 3*

Producent lub jego upoważniony przedstawiciel ustanowiony we Wspólnocie, musi w celu umieszczenia oznakowania CE postępować według procedury wewnętrznej kontroli produkcji, określonej w załączniku VIII;

d) *grupy urządzeń I i II*

Oprócz procedur określonych w ust. 1 lit. a), b) i c), producent lub jego upoważniony przedstawiciel ustanowiony we Wspólnocie, mogą także w celu umieszczenia oznakowania CE postępować według procedury WE dotyczącej weryfikacji produkcji jednostkowej (określonej w załączniku IX).

2. W przypadku określenia oceny zgodności autonomicznych systemów ochronnych, stosuje się przepisy ust. 1 lit. a) lub d).

3. Procedury określone w ust. 1 stosuje się do części i podzespołów określonych w art. 4 ust. 2, za wyjątkiem umieszczenia oznakowania CE. Producent lub jego przedstawiciel we Wspólnocie, **|C1|** → wystawia pisemne świadectwo zgodności **←|C1|** tych części i podzespołów z mającymi do nich zastosowanie przepisami niniejszej dyrektywy, i podające charakterystyki tych części i podzespołów, jak również warunki ich wbudowania do urządzeń lub systemów ochronnych, aby pomóc w spełnianiu wymogów zasadniczych, mających zastosowanie do finalnego urządzenia lub systemów ochronnych.

4. Dodatkowo, producent lub jego przedstawiciel we Wspólnocie może w celu umieszczenia oznakowania CE postępować według procedury dotyczącej wewnętrznej kontroli produkcji (określonej w załączniku VIII), w odniesieniu do aspektów bezpieczeństwa wymienionych w pkt. 1.2.7 załącznika II.

5. Nie naruszając przepisów poprzednich ustępów, właściwe organy mogą, na uzasadniony wniosek, zezwolić na wprowadzenie do obrotu i oddanie do użytku na terytorium danego Państwa Członkowskiego, urządzeń, systemów ochronnych i indywidualnych urządzeń zabezpieczających, sterujących lub regulacyjnych, określonych w art. 1 ust. 2, do których nie zastosowano procedur wymienionych powyżej, a których użytkowanie jest istotne dla bezpieczeństwa.
6. Dokumenty i korespondencja dotyczące procedur wymienionych w powyższych ustępach są sporządzane w jednym z języków urzędowych Państw Członkowskich, w których te procedury są stosowane lub w języku zaakceptowanym przez jednostkę notyfikowaną.

7. a) $|C1| \rightarrow$ Gdy urządzenia, systemy ochronne i urządzenia określone w art. 1 ust. 2

$\leftarrow |C1|$ są przedmiotem innych dyrektyw Wspólnoty dotyczących innych aspektów, a także przewidujących umieszczenie oznakowania CE określonego w art. 10, to oznakowanie to wskazuje, iż $|C1| \rightarrow$ urządzenia, systemy ochronne i urządzenia określone w art. 1 ust. 2 $\leftarrow |C1|$ są również uważane za zgodne z przepisami tych innych dyrektyw;

- b) Jednakże, jeżeli co najmniej jedna z tych dyrektyw pozwala producentowi, w okresie przejściowym, na wybór stosowanych regulacji, oznakowanie CE wskazuje zgodność tylko z dyrektywami zastosowanymi przez producenta. W takim przypadku należy podać szczegółowe dane o zastosowanych dyrektywach, zgodnie z opublikowaniem w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, w dokumentacji, uwagach i instrukcjach wymaganych przez te dyrektywy i $|C1| \rightarrow$ towarzyszących takim urządzeniom, systemom ochronnym i urządzeniom określonym w art. 1 ust. 2. $\leftarrow |C1|$

Artykuł 9

1. Każde Państwo Członkowskie informuje Komisję oraz inne Państwa Członkowskie o jednostkach notyfikowanych, wyznaczonych do prowadzenia postępowań określonych w art. 8, wraz z podaniem zadań szczególnych i numerów identyfikacyjnych przyznanych im wcześniej przez Komisję.

Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* wykaz jednostek notyfikowanych, zawierający ich numery identyfikacyjne oraz zadania, dla których zostały one powołane. Komisja zapewnia aktualizację tego wykazu.

2. Do oceny jednostek, które mają być notyfikowane, Państwa Członkowskie stosują kryteria ustanowione w załączniku XI. Jednostki odpowiadające kryteriom oceny ustanowionym w odnośnych zharmonizowanych normach uznaje się za odpowiadające powyższym kryteriom.
3. Państwo Członkowskie, które zatwierdziło jednostkę, musi wycofać informacje o nim w przypadku stwierdzenia, że jednostka ta nie spełnia już kryteriów określonych w załączniku XI. Niezwłocznie powiadamia o tym Komisję oraz pozostałe Państwa Członkowskie.

ROZDZIAŁ III

Oznakowanie zgodności CE

Artykuł 10

1. Oznakowanie CE składa się z liter „CE”. Sposób oznakowania przedstawia załącznik X. Za znakiem CE należy podać numer identyfikacyjny jednostki będącej przedmiotem informacji, jeżeli bierze ona udział w fazie kontroli produkcji.
2. Oznakowanie CE umieszcza się w sposób wyraźny, widoczny, czytelny i $|C1| \rightarrow$ trwałe na urządzeniach, systemach ochronnych i urządzeniach określonych w art. 1 ust. 2 $\leftarrow |C1|$, w uzupełnieniu przepisów pkt. 1.0.5 załącznika II.
3. Zabrania się umieszczania $|C1| \rightarrow$ na urządzeniach, systemach ochronnych i urządzeniach określonych w art. 1 ust. 2 oznakowań $\leftarrow |C1|$ mogących wprowadzić w błąd osoby trzecie odnośnie do znaczenia i grafiki oznakowania CE. Wszelkie inne oznakowania mogą być umieszczane na $|C1| \rightarrow$ tych urządzeniach, systemach ochronnych i urządzeniach określonych w art. 1 ust. 2 $\leftarrow |C1|$ pod warunkiem, że nie zmniejszają widoczności i czytelności oznakowania CE.

Artykuł 11

Bez uszczerbku dla art. 7:

- a) w przypadku, gdy Państwo Członkowskie stwierdza, że oznakowanie CE zostało umieszczone bezpodstawnie, producent lub jego upoważniony przedstawiciel ustanowiony we Wspólnocie $|C1| \rightarrow$ doprowadza produkt do zgodności $\leftarrow |C1|$ w zakresie przepisów dotyczących oznakowania CE oraz zaprzestaje naruszania prawa na warunkach określonych przez Państwo Członkowskie;

- a) w przypadku dalszego braku zgodności, Państwo Członkowskie podejmuje wszelkie właściwe środki w celu ograniczenia lub zakazu wprowadzania danego produktu do obrotu lub zapewnienia wycofania go z rynku zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 7.

ROZDZIAŁ IV

Przepisy końcowe

Artykuł 12

Każda decyzja podjęta na mocy niniejszej dyrektywy, ograniczająca lub zakazująca wprowadzenie do obrotu i/lub oddania do użytku, albo wymagająca wycofania z rynku urządzenia, systemu ochronnego lub urządzenia zabezpieczającego, sterującego lub regulacyjnego określonego w art. 1 ust. 2, dokładnie określa podstawy, na których jest oparta. Decyzje takie notyfikowane są niezwłocznie zainteresowanej stronie, która informowana jest jednocześnie o środkach prawnych przysługujących jej na mocy przepisów prawnych obowiązujących w danym Państwie Członkowskim oraz o terminach, jakie obowiązują przy korzystaniu z tych środków.

Artykuł 13

Państwa Członkowskie zapewniają, że wszystkie strony, których dotyczy stosowanie niniejszej dyrektywy, są zobowiązane do zachowania poufności wszelkich informacji uzyskanych podczas wykonywania ich zadań. Nie narusza to zobowiązań Państw Członkowskich oraz jednostek notyfikowanych, dotyczących wzajemnej informacji i rozpowszechniania ostrzeżeń.

Artykuł 14

1. Dyrektywa 76/117/EWG, dyrektywa 79/196/EWG⁹ oraz dyrektywa 82/130/EWG tracą moc z dniem 1 lipca 2003 r.
2. Certyfikaty zgodności WE z normami zharmonizowanymi, uzyskane zgodnie z procedurami ustanowionymi przez dyrektywy określone w ust. 1, zachowują ważność do dnia 30 czerwca 2003 r., chyba że wygasną przed tą datą. Ich ważność będzie ograniczana do zgodności z normami zharmonizowanymi wskazanymi w wyżej wymienionych dyrektywach.
3. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne działania, ażeby zapewnić, że jednostki, będące przedmiotem informacji, odpowiedzialne na mocy art. 8 ust. 1-4 za ocenę zgodności urządzeń elektrycznych wprowadzonych do obrotu przed dniem 1 lipca 2003 r., uwzględniają wyniki badań i weryfikacji już wykonanych na podstawie dyrektyw określonych w ust. 1.

Artykuł 15

1. Państwa Członkowskie przyjmują i opublikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 1 września 1995 r. Niezwłocznie informują o tym Komisję.

Państwa Członkowskie stosują te przepisy z mocą od dnia 1 marca 1996 r.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Jednakże Państwa Członkowskie dopuszczają do obrotu i oddania do użytku urządzeń i systemów ochronnych zgodnych z przepisami krajowymi, obowiązującymi na ich terytorium w dniu przyjęcia niniejszej dyrektywy, na okres do dnia 30 czerwca 2003 r.

Artykuł 16

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 marca 1994 r.

*W imieniu Parlamentu
Europejskiego*

E. KLEPSCH

Przewodniczący

W imieniu Rady

TH. PANGALOS

Przewodniczący

⁹ Dz.U. Nr L 43 z 20.2.1979, str. 20. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 90/487/EWG (Dz.U. Nr L 270 z

KRYTERIA PODZIAŁU GRUP NA KATEGORIE

1. Grupa urządzeń I

- a) Kategoria M1 obejmuje urządzenia zaprojektowane i, w razie potrzeby, wyposażone w specjalne dodatkowe środki zabezpieczenia przeciwybuchowego tak, aby mogły funkcjonować zgodnie z parametrami ruchowymi, ustalonymi przez producenta oraz zapewniając bardzo wysoki poziom zabezpieczenia.

Urządzenia tej kategorii są przeznaczone do prac w podziemiach kopalń i w częściach ich instalacji na powierzchni, w których jest prawdopodobne wystąpienie zagrożenia wybuchem metanu i/lub pyłu węglowego.

Urządzenia tej kategorii muszą być zdolne do działania, nawet w przypadku rzadko występujących awarii urządzeń, w przestrzeniach zagrożonych wybuchem, i charakteryzują się środkami zabezpieczenia przeciwybuchowego takimi, że:

- albo, w przypadku defektu jednego ze środków zabezpieczających, przynajmniej drugi, niezależny środek zapewni wymagany poziom zabezpieczenia,
- albo, wymagany poziom bezpieczeństwa będzie zapewniony w przypadku wystąpienia dwóch niezależnych od siebie uszkodzeń.

Urządzenia tej kategorii muszą spełniać wymogi uzupełniające określone w pkt. 2.0.1. załącznika II.

- b) Kategoria M 2 obejmuje urządzenia zaprojektowane tak, aby mogły funkcjonować zgodnie z parametrami ruchowymi, ustalonymi przez producenta oraz by mogły zapewnić wysoki poziom zabezpieczenia.

Urządzenia tej kategorii przeznaczone są do prac w podziemiach kopalń i w częściach ich instalacji na powierzchni, w których istnieje prawdopodobieństwo wystąpienia zagrożenia wybuchem metanu i/lub pyłu węglowego.

W przypadku przestrzeni zagrożonej wybuchem przewidziane jest wyłączenie zasilania tych urządzeń.

Środki zabezpieczenia przeciwybuchowego dotyczące urządzeń tej kategorii, zapewniają wymagany poziom zabezpieczenia podczas normalnego działania, a także w przypadku bardziej surowych warunków pracy, w szczególności powstałych na skutek nieostrożnego obchodzenia się z urządzeniem i zmieniających się warunków środowiska.

Urządzenia tej kategorii muszą spełniać wymogi uzupełniające określone w pkt. 2.0.2 załącznika II.

2. Grupa urządzeń II

- a) Kategoria 1 obejmuje urządzenia zaprojektowane tak, aby mogły funkcjonować zgodnie z parametrami ruchowymi ustalonymi przez producenta oraz zapewniając bardzo wysoki poziom zabezpieczenia.

Urządzenia tej kategorii przeznaczone są do użytku w przestrzeniach potencjalnego wybuchu z powodu stałej, częstej lub długotrwałej obecności mieszaniny powietrza z gazami, parami, mgłami lub mieszaniny pyłowo – powietrznej.

Urządzenia tej kategorii muszą zapewniać wymagany poziom zabezpieczenia nawet w przypadku rzadko występującej awarii urządzenia, i charakteryzują się środkami zabezpieczenia przeciwybuchowego takimi, że:

- w przypadku awarii jednego ze środków zabezpieczających, przynajmniej drugi, niezależny środek zapewni wymagany poziom zabezpieczenia,
- albo wymagany poziom bezpieczeństwa będzie zapewniony w przypadku wystąpienia dwóch niezależnych od siebie uszkodzeń.

Urządzenia tej kategorii muszą spełniać wymogi uzupełniające określone w pkt. 2.1 załącznika II.

- b) Kategoria 2 obejmuje urządzenia zaprojektowane tak, aby mogły funkcjonować zgodnie z parametrami ruchowymi, ustalonymi przez producenta i zapewnić wysoki poziom zabezpieczenia.

Urządzenia tej kategorii są przeznaczone do użytku w przestrzeniach, w których $|C1| \rightarrow$ rzadko może powstać $\leftarrow |C1|$ zagrożenie wybuchem z powodu gazów, par, mgieł lub mieszanin pyłowo – powietrznych.

Środki zabezpieczenia przeciwwybuchowego dotyczące urządzeń tej kategorii, zapewniają wymagany poziom zabezpieczenia nawet w przypadku częstych zaburzeń lub uszkodzeń urządzeń, które zwykle należy brać pod uwagę.

Urządzenia tej kategorii muszą spełniać wymogi uzupełniające określone w pkt. 2.2 załącznika II.

- c) Kategoria 3 obejmuje urządzenia zaprojektowane tak, aby mogły funkcjonować zgodnie z parametrami ruchowymi ustalonymi przez producenta oraz zapewniając normalny poziom zabezpieczenia.

Urządzenia tej kategorii przeznaczone są do użytku w przestrzeniach, w których istnieje prawdopodobieństwo występowania przestrzeni zagrożonych wybuchem z powodu gazów, par, mgieł lub mieszanin pyłowo – powietrznych; jeżeli one rzeczywiście występują, to ma to miejsce niezbyt często i jedynie przez krótki okres.

Urządzenia tej kategorii zapewniają wymagany poziom zabezpieczenia podczas normalnej pracy.

Urządzenia tej kategorii muszą spełniać wymogi uzupełniające określone w pkt. 2.3 załącznika II

**ZASADNICZE WYMOGI BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY ZDROWIA DOTYCZĄCE
PROJEKTOWANIA I BUDOWY URZĄDZEŃ I SYSTEMÓW OCHRONNYCH PRZEZNACZONYCH
DO UŻYTKU W PRZESTRZENIACH ZAGROŻONYCH WYBUCHEM.**

Uwagi wstępne.

- A. Należy brać pod uwagę szybkie zmiany w wiedzy technologicznej i, w miarę możliwości, niezwłocznie je wykorzystywać.
- B. W przypadku urządzeń określonych w art. 1 ust. 2 wymogi zasadnicze stosuje się tylko w zakresie, w jakim są niezbędne dla bezpiecznego i niezawodnego funkcjonowania i użytkowania tych urządzeń pod względem ryzyka wybuchu.

1. WYMOGI WSPÓLNE DOTYCZĄCE URZĄDZEŃ I SYSTEMÓW OCHRONNYCH

1.0 Wymogi ogólne

1.0.1 *Zasady zintegrowanego bezpieczeństwa przeciwwybuchowego*

Urządzenia i systemy ochronne przeznaczone do użytkowania w przestrzeniach zagrożonych wybuchem, muszą być zaprojektowane pod kątem zintegrowanego bezpieczeństwa przeciwwybuchowego.

W związku z tym, producent musi podjąć środki, aby:

- przede wszystkim, o ile to możliwe, zapobiec powstawaniu przestrzeni zagrożonych wybuchem, powodowanym przez same urządzenia i systemy ochronne,
- zapobiec powstawaniu zapłonu w przestrzeniach zagrożonych wybuchem, uwzględniając charakter każdego źródła zapłonu, elektrycznego lub nieelektrycznego,
- w przypadku, gdyby mimo wszystko doszło do wybuchu zdolnego zagrozić swym działaniem bezpośrednim lub pośrednim bezpieczeństwu osób i, w odpowiednim przypadku, zwierząt domowych lub mienia, natychmiast go powstrzymać i/lub ograniczyć zasięg promieniowania i ciśnienia wybuchu do wystarczającego poziomu bezpieczeństwa.

- 1.0.2 Urządzenia i systemy ochronne muszą być zaprojektowane i wykonane po odpowiedniej analizie możliwych uszkodzeń podczas użytkowania, aby uniknąć, tak dalece jak to możliwe, sytuacji niebezpiecznych.

Możliwości nieprawidłowego użytkowania, które można przewidzieć, muszą być brane pod uwagę.

1.0.3 *Szczególne warunki kontroli i konserwacji*

Urządzenia i systemy ochronne, podlegające szczególnym warunkom kontroli i konserwacji, muszą być projektowane i wytwarzane z uwzględnieniem tych warunków.

1.0.4 *Warunki otoczenia*

Urządzenia i systemy ochronne muszą być projektowane i zbudowane tak, aby działały niezależnie od otaczających, aktualnych lub przewidywanych warunków przestrzennych.

1.0.5 *Oznakowanie*

Każde urządzenie i system ochronny muszą być oznakowane w sposób czytelny i nieusuwalny, obejmujący następujące minimum danych:

- nazwę i adres producenta,
- oznakowanie CE (patrz pkt. A załącznika X),

- oznaczenie serii lub typu,
- numer seryjny, jeżeli występuje,
- rok produkcji,
- oznakowanie specjalne zabezpieczenia przeciwwybuchowego E_x a za nim symbol grupy urządzeń i kategorii,
- w przypadku urządzeń grupy II, litera „G” (dotyczącą przestrzeni zagrożonych wybuchem z powodu gazów, par lub mgieł)

i/lub

- literę „D” (dotyczącą przestrzeni zagrożonych wybuchem z powodu pyłu).

Ponadto tam gdzie to niezbędne powinny one również być oznakowane wszystkimi informacjami istotnymi dla ich bezpiecznego użytkowania.

1.0.6 Instrukcje

- a) Każdemu urządzeniu i systemowi ochronnemu muszą towarzyszyć instrukcje, podające co najmniej następujące informacje:
  - zwięzłe zestawienie danych, którymi urządzenie lub system ochronny jest oznakowany, z wyjątkiem numeru seryjnego (patrz ppkt. 1.0.5), uzupełnione ewentualnie dodatkowymi informacjami pozwalającymi na ułatwienie konserwacji (np. adres importera, zakładu naprawczego itp.);
  - instrukcje bezpieczeństwa:
    - uruchomienie,
    - użytkowanie,
    - montaż i demontaż,
    - konserwacja (obsługiwanie i naprawy awaryjne),
    - instalowanie,
    - regulacja;
  - w razie potrzeby wskazanie obszarów niebezpiecznych usytuowanych naprzeciw urządzeń dekompresyjnych;
  - w razie potrzeby instrukcje szkoleniowe;
  - szczegóły umożliwiające podjęcie decyzji bez żadnych wątpliwości, czy jednostkowe urządzenie określonej kategorii lub jednostkowy system ochronny może być użytkowany bezpiecznie w zamierzonej przestrzeni w przewidywanych warunkach pracy;
  - parametry elektryczne i ciśnieniowe, maksymalne temperatury powierzchni lub inne wartości dopuszczalne;
  - w razie potrzeby specjalne warunki użytkowania, w tym informacje o możliwym niewłaściwym użyciu, które, jak wykazało doświadczenie, mogłoby się zdarzyć;
  - w razie potrzeby zasadnicze charakterystyki narzędzi, w jakie może być wyposażone urządzenie lub system ochronny.
- b) Instrukcja musi być napisana w jednym z języków Wspólnoty, przez producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela ustanowionego we Wspólnocie.

Z chwilą wprowadzenia do użytku każde urządzenie musi być wyposażone w instrukcję w języku lub językach kraju, w którym będzie ono użytkowane oraz w instrukcję w języku kraju pochodzenia.

Tłumaczenie musi być wykonane albo przez producenta albo jego upoważnionego przedstawiciela ustanowionego we Wspólnocie, albo przez osobę wprowadzającą to urządzenie na dany obszar językowy.

W drodze odstępstwa od tego wymogu instrukcja konserwacji przeznaczona do użytkowania przez wyspecjalizowany personel zatrudniony przez producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela ustanowionego we Wspólnocie, może być napisana tylko w jednym z języków Wspólnoty, zrozumiałym dla tego personelu.

- c) Instrukcje muszą zawierać rysunki i schematy, niezbędne do uruchamiania, konserwacji, kontroli, sprawdzania prawidłowości działania a także, w miarę potrzeb, do naprawy urządzenia oraz wszystkie przydatne wskazówki, a w szczególności wskazówki odnoszące się do bezpieczeństwa.
- d) Dokumentacja opisująca urządzenie lub system ochronny nie może być sprzeczna z instrukcjami w odniesieniu do aspektów bezpieczeństwa.

1.1 Dobór materiałów

- 1.1.1 Z uwzględnieniem przewidywanych w czasie działania naprężeń, materiały stosowane do budowy urządzeń i systemów ochronnych nie mogą wywoływać wybuchu.
- 1.1.2 W granicach warunków użytkowania przewidzianych przez producenta, między stosowanymi materiałami i składnikami przestrzeni zagrożonej wybuchem nie mogą zachodzić reakcje, które mogłyby osłabić zabezpieczenie przeciwybuchowe.
- 1.1.3 Materiały muszą być dobrane w taki sposób, aby przewidywalne zmiany ich właściwości i kompatybilności w połączeniu z innymi materiałami, nie doprowadziły do zmniejszenia osiągniętego zabezpieczenia, w szczególności w odniesieniu do odporności na korozję, zużycie $|C1| \rightarrow$ przewodności elektrycznej, wytrzymałości mechanicznej, odporności na starzenie się $\leftarrow |C1|$ i skutki zmian temperatury.

1.2 Projektowanie i budowa

- 1.2.1 Urządzenia i systemy ochronne muszą być projektowane i konstruowane zgodnie z wiedzą technologiczną w przedmiocie zabezpieczenia przeciwybuchowego tak, aby mogły bezpiecznie funkcjonować w ciągu swego przewidywanego okresu trwałości.
- 1.2.2 Części i podzespoły przeznaczone do wbudowania lub wykorzystania jako części zamienne w urządzeniach i systemach ochronnych w celu zabezpieczenia przed wybuchem, muszą być tak zaprojektowane i skonstruowane, aby działały bezpiecznie, gdy są zamontowane zgodnie z instrukcją producenta.
- 1.2.3 *Układy zamknięte i zapobieganie wypływowi*

Urządzenia, które mogą uwalniać gazy lub pyły palne muszą, gdzie to tylko możliwe, posiadać jedynie konstrukcje zamknięte.

Jeżeli urządzenia posiadają otwory lub nieszczelne złącza, to muszą w jak najszerszym zakresie być zaprojektowane $|C1| \rightarrow$ tak, aby emisje gazów lub pyłów $\leftarrow |C1|$ nie mogły doprowadzić do utworzenia atmosfery zagrożonej wybuchem poza urządzeniem.

Otwory wlewowe i spustowe muszą, tak dalece jak to możliwe, być zaprojektowane i wyposażone w taki sposób, aby $|C1| \rightarrow$ ograniczyć emisję substancji palnych $\leftarrow |C1|$ podczas napełniania i opróżniania.

1.2.4 *Osady pyłów*

Urządzenia i systemy ochronne przeznaczone do stosowania w przestrzeniach zapyłonych, muszą być zaprojektowane w taki sposób, aby osady pyłu tworzące się na ich powierzchni nie mogły się zapalić.

Ogólnie, osady pyłów muszą być ograniczone jak tylko to jest możliwe. Urządzenia i systemy ochronne powinny być łatwe do oczyszczenia.

Temperatury powierzchni części urządzeń muszą być wyraźnie niższe od temperatur tlenia się pyłów osadzonych.

Należy brać pod uwagę grubość warstwy pyłów osadzonych i, w razie potrzeby, muszą być podjęte środki dla ograniczenia temperatury, aby zapobiec akumulacji ciepła.

1.2.5 *Dodatkowe środki ochrony*

Urządzenia ochronne i systemy ochronne, które mogą być wystawione na niektóre rodzaje narażeń zewnętrznych, powinny być zaopatrzone w razie potrzeby w dodatkowe środki ochrony.

Urządzenia muszą być odporne na odnośne narażenia bez negatywnych skutków dla ich zabezpieczenia przeciwwybuchowego.

1.2.6 *Bezpieczne otwieranie*

Jeżeli urządzenia i systemy ochronne umieszczone są w obudowach lub w zamkniętych pojemnikach tworzących część ich własnego zabezpieczenia przeciwwybuchowego, to otwarcie ich musi być możliwe tylko przy pomocy specjalnego narzędzia lub przy pomocy odpowiednich środków zabezpieczających.

1.2.7 *Ochrona przed zagrożeniami*

Urządzenia i systemy ochronne powinny być tak zaprojektowane i wykonane, aby:

- a) uniknąć zranienia lub innych obrażeń ciała, jakie mogłyby powstać wskutek zetknięcia bezpośredniego lub pośredniego z nimi;
- b) zapewnić, że nie będą powstawały takie temperatury powierzchni ich dostępnych części albo promieniowanie, które mogłyby wywołać zagrożenie;
- c) wyeliminowane były zagrożenia nieelektryczne, które są znane z doświadczenia;
- d) zapewnić, że $|1| \rightarrow$ przewidywane warunki przeciążenia nie prowadzą $\leftarrow |1|$ do sytuacji niebezpiecznych.

Jeżeli dla urządzeń i systemów ochronnych zagrożenia wymienione w niniejszym punkcie objęte są w całości lub częściowo innymi dyrektywami wspólnotowymi, to niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania lub traci moc w odniesieniu do tych urządzeń i systemów ochronnych i niniejszych zagrożeń w momencie wejścia w życie tych określonych dyrektyw.

1.2.8 *Przeciążenie urządzeń*

Na etapie projektowania należy zapobiegać niebezpiecznym przeciążeniom urządzeń za pomocą zintegrowanych przyrządów pomiarowych, sterowniczych i regulacyjnych, takich jak odłączniki przeciążeniowe, ograniczniki temperatury, różnicowe wyłączniki ciśnieniowe, przepływomierze, przekładniki czasowe, liczniki obrotów i/lub podobne przyrządy monitorujące tego rodzaju.

1.2.9 *Systemy z osłonami ognioszczelnymi*

Jeżeli części, które mogą spowodować powstanie zapłonu w przestrzeni zagrożonej wybuchem umieszczone są w osłonie, należy zapewnić, aby osłona ta wytrzymała ciśnienie powstałe podczas wewnętrznego wybuchu mieszaniny wybuchowej i zapobiegła przeniesieniu się wybuchu do przestrzeni zagrożonej wybuchem wokół osłony.

1.3 Potencjalne źródła zapłonu

1.3.1 Zagrożenia pochodzące od różnych źródeł zapłonu

Nie mogą pojawić się potencjalne źródła zapłonu takie jak iskry, płomienie, łuki elektryczne, wysokie temperatury powierzchni, energia akustyczna, promieniowanie optyczne, fale elektromagnetyczne i inne źródła zapłonu.

1.3.2 Zagrożenia mające źródło w elektryczności statycznej

Za pomocą odpowiednich środków należy zapobiec powstawaniu ładunków elektrostatycznych zdolnych do wywołania niebezpiecznych wyładowań.

1.3.3 Zagrożenia wynikające z prądów elektrycznych błądzących i upływowych

Należy zapobiegać występowaniu w częściach przewodzących urządzenia, prądów błądzących lub upływowych, sprzyjających powstawaniu niebezpiecznej korozji, przegrzewaniu powierzchni lub iskrzeniu zdolnemu do wywołania zapłonu.

1.3.4 Zagrożenie wynikające z nadmiernego rozgrzewania

Na etapie projektowania należy, w miarę wszelkich możliwości, zapobiegać nadmiernemu rozgrzaniu wynikającemu z tarcia lub uderzeń, powstających na przykład między materiałami i częściami stykającymi się ze sobą podczas wirowania lub przez wnikięcie ciał obcych.

1.3.5 Zagrożenie pochodzące od wyrównania ciśnień

Urządzenia i systemy ochronne muszą być tak zaprojektowane, lub wyposażone w zintegrowane przyrządy pomiarowe, sterujące i regulacyjne, aby wyrównanie się ciśnień przez nie wywołanych nie powodowało fal uderzeniowych lub sprężeń mogących doprowadzić do zapłonu.

1.4 Zagrożenia wynikające z wpływów zewnętrznych

1.4.1 Urządzenia i systemy ochronne muszą być zaprojektowane i wykonane w taki sposób, aby mogły spełniać w pełni bezpieczne funkcje, do których są przeznaczone, nawet w obecności zmiennych warunków otoczenia i zewnętrznych napięć, wilgoci, wibracji, zanieczyszczeń i innych wpływów zewnętrznych, z uwzględnieniem ograniczeń warunków pracy ustalonych przez producenta.

1.4.2 Użyte części urządzeń muszą być właściwe dla przewidywanych naprężeń mechanicznych i termicznych oraz wytrzymywać oddziaływanie substancji agresywnych istniejących lub przewidywanych.

1.5 Wymogi w odniesieniu do urządzeń zabezpieczających

1.5.1 Urządzenia zabezpieczające muszą funkcjonować $|C1| \rightarrow$ niezależnie od wyposażenia pomiarowego i/lub sterującego $\leftarrow |C1|$, niezbędnych do działania.

O ile to możliwe, niesprawność urządzenia zabezpieczającego musi być dostatecznie szybko wykrywana za pomocą odpowiednich środków technicznych, aby istniało tylko bardzo małe prawdopodobieństwo wystąpienia sytuacji niebezpiecznych.

Jako zasadę ogólną należy stosować $|C1| \rightarrow$ zasadę bezpieczeństwa w razie uszkodzenia. $\leftarrow |C1|$

Wyłącznik bezpieczeństwa musi na ogół bezpośrednio uruchamiać odpowiednie urządzenie sterujące bez pośrednictwa programu komputerowego.

1.5.2 W przypadku uszkodzenia urządzeń zabezpieczających, urządzenia i/lub systemy ochronne powinny, w miarę wszelkich możliwości, być zabezpieczone.

1.5.3 Układ sterowania awaryjnego urządzeń zabezpieczających musi, tak dalece jak to jest możliwe, być wyposażony w możliwość ponownego uruchomienia. Ponowne uruchomienie może w normalnych warunkach mieć miejsce jedynie w sytuacji, gdy funkcja ta została celowo umożliwiona.

1.5.4 *Jednostki sterujące i wyświetlacze*

Gdy używa się jednostek sterujących i wyświetlaczy, muszą być one zaprojektowane zgodnie z zasadami ergonomii w celu osiągnięcia najwyższego możliwego poziomu bezpieczeństwa operacyjnego odnośnie do ryzyka wybuchu.

1.5.5 *Wymogi dotyczące urządzeń spełniających funkcje pomiarowe, przeznaczonych do zabezpieczenia przeciwwybuchowego*

Urządzenia spełniające funkcje pomiarowe, o ile miałyby być stosowane razem z urządzeniami używanymi w przestrzeni zagrożonej wybuchem muszą być zaprojektowane i wykonane zgodnie z ich przewidywalnym zakresem działania i szczególnymi warunkami użytkowania.

1.5.6 *W miarę potrzeb musi być możliwe sprawdzenie dokładności odczytu i zdolności do pracy urządzeń spełniających funkcje pomiarowe.*

1.5.7 *Projekt urządzeń spełniających funkcje pomiarowe musi uwzględniać współczynnik bezpieczeństwa, zapewniający, że próg alarmu będzie dostatecznie oddalony od granic wybuchowości i/lub zapalności analizowanej przestrzeni, ze szczególnym uwzględnieniem warunków działania instalacji i możliwych odchyłeń parametrów układu pomiarowego.*

1.5.8 *Ryzyko ze względu na oprogramowanie*

Podczas projektowania urządzeń, systemów ochronnych i urządzeń zabezpieczających sterowanych przez oprogramowanie, należy szczególnie brać pod uwagę ryzyko związane z błędami programu.

1.6 **Integracja wymogów bezpieczeństwa odnoszących się do systemu**

1.6.1 *Konieczne jest istnienie ręcznego wyłącznika pozwalającego unieruchomić sprzęt i systemy ochronne uwzględnione w procesach automatycznych, które wykazują odchylenia od zamierzonych warunków operacyjnych, z założeniem, że nie narusza to warunków bezpieczeństwa.*

1.6.2 *Przy włączeniu awaryjnego systemu w celu unieruchomienia sprzętu, nagromadzona energia musi rozproszyć się tak szybko i bezpiecznie jak to możliwe, lub oddzielona tak, aby nie stanowiła zagrożenia.*

Nie dotyczy to elektrochemicznych źródeł magazynowania energii.

1.6.3 *Zagrożenia ze względu na uszkodzenia zasilania*

Gdy urządzenia i systemy ochronne mogą wywoływać dodatkowe zagrożenia w przypadku uszkodzeń zasilania, musi istnieć możliwość utrzymania ich w stanie bezpiecznego działania niezależnie od reszty instalacji.

1.6.4 *Zagrożenia powstające na przylączach*

Urządzenia i systemy ochronne powinny być wyposażone w odpowiednie wpusty kablowe i rurowe.

Gdy urządzenia i systemy ochronne przewidziane są do użytku w połączeniu z innym urządzeniem lub systemami ochronnymi, obszar ich wzajemnego oddziaływania musi być bezpieczny.

1.6.5 *Umieszczanie przyrządów ostrzegawczych stanowiących część urządzenia*

Gdy urządzenie lub systemy ochronne wyposażone są w przyrządy wykrywające lub alarmowe przeznaczone do monitorowania występowania przestrzeni zagrożonej wybuchem muszą być dostarczone niezbędne instrukcje rozmieszczania tych przyrządów w odpowiednich miejscach.

2. WYMOGI UZUPEŁNIAJĄCE DOTYCZĄCE URZĄDZEŃ

2.0 Wymogi mające zastosowanie do urządzeń kategorii M, grupy I

2.0.1 Wymogi mające zastosowanie do urządzeń kategorii M, grupy I

- 2.0.1.1 Urządzenia te muszą być zaprojektowane i wykonane tak, aby źródła zapłonu nie uaktywniły się nawet w przypadku rzadkich zakłóceń w pracy urządzenia.

Urządzenia muszą być wyposażone w środki zabezpieczające takie, że:

- w przypadku awarii jednego ze środków zabezpieczających, przynajmniej drugi niezależny środek zapewni wymagany poziom zabezpieczenia,
- albo wymagany poziom bezpieczeństwa będzie zapewniony w przypadku wystąpienia dwóch niezależnych od siebie uszkodzeń.

W miarę potrzeb urządzenia muszą być wyposażone w dodatkowe, specjalne środki zabezpieczające.

W przestrzeni zagrożonej wybuchem środki zabezpieczające muszą pozostać operacyjne.

- 2.0.1.2 W miarę potrzeb urządzenia należy konstruować tak, aby pył nie mógł wnikać do ich wnętrza.

- 2.0.1.3 W celu zapobieżenia zapalenia pyłu zawieszonego, temperatury powierzchni części urządzeń powinny być utrzymane na poziomie dużo niższym niż temperatura zapłonu przewidywanej mieszaniny pyłowo – powietrznej.

- 2.0.1.4 Urządzenia muszą być tak zaprojektowane, aby otwarcie ich części, które mogą być źródłem zapłonu, było możliwe tylko przy wyłączonym zasilaniu lub w warunkach iskrobezpiecznych. Jeżeli nie ma możliwości wyłączenia urządzeń, producent musi umieścić tabliczkę ostrzegawczą na otwieranych częściach tych urządzeń.

W razie potrzeby urządzenia muszą być wyposażone w odpowiednie dodatkowe systemy blokujące.

2.0.2 Wymogi mające zastosowanie do urządzeń kategorii M 2, grupy I

- 2.0.2.1 Urządzenia muszą być wyposażone w takie środki zabezpieczające, aby źródła zapłonu nie mogły się uaktywnić podczas normalnego działania, nawet w bardzo surowych warunkach eksploatacji, w szczególności wynikających z nieostrożnego obchodzenia się z urządzeniem i zmiennych warunków środowiska.

W przypadku wystąpienia przestrzeni zagrożonej wybuchem przewiduje się wyłączenie tych urządzeń.

- 2.0.2.2 Urządzenia muszą być tak zaprojektowane, aby otwarcie ich części, które mogą być źródłem zapłonu, było możliwe tylko przy wyłączonym zasilaniu lub za pośrednictwem odpowiednich blokad. Jeżeli nie ma możliwości wyłączenia urządzeń, producent musi umieścić tabliczkę ostrzegawczą na otwieranych częściach urządzeń.

- 2.0.2.3 Należy stosować wymogi dotyczące środków zabezpieczających przed wybuchem powodowanym obecnością pyłu węglowego, stosowane w przypadku urządzeń kategorii M 1.

2.1 Wymogi mające zastosowanie do urządzeń kategorii 1 grupy II

2.1.1 |C1| → Przestrzeń zagrożona wybuchem z powodu gazów, oparów lub mgieł ← |C1|

- 2.1.1.1 Urządzenia muszą być tak zaprojektowane i wykonane, aby uniknąć uaktywnienia się źródeł zapłonu nawet w sytuacji rzadkich wypadków dotyczących urządzeń.

Muszą być one wyposażone w środki zabezpieczające takie, że:

- w przypadku awarii jednego ze środków zabezpieczających, przynajmniej drugi, niezależny środek zapewni wymagany poziom zabezpieczenia,

- albo wymagany poziom bezpieczeństwa będzie zapewniony w przypadku wystąpienia dwóch niezależnych od siebie uszkodzeń.
- 2.1.1.2 W urządzeniach, których powierzchnie mogą się nagrzewać, muszą być podjęte środki zapewniające, że w najbardziej niekorzystnych okolicznościach, nie zostanie przekroczona maksymalna dopuszczalna temperatura powierzchni.
- Należy uwzględnić również przyrosty temperatur wynikające z akumulacji ciepła i z reakcji chemicznych.
- 2.1.1.3 Urządzenia muszą być tak zaprojektowane, aby otwarcie ich części, które mogą być źródłem zapłonu, było możliwe tylko przy wyłączonym zasilaniu lub w warunkach iskrobezpiecznych. Jeżeli nie ma możliwości wyłączenia urządzeń, producent musi umieścić tabliczkę ostrzegawczą na otwieranych częściach urządzeń.
- W razie potrzeby, urządzenia muszą być wyposażone w odpowiednie dodatkowe systemy blokujące.
- 2.1.2 *Przestrzenie zagrożone wybuchem z powodu mieszaniny pyłowo – powietrznej*
- 2.1.2.1 Urządzenia muszą być tak zaprojektowane i wykonane, aby nie wystąpiło zapalenie mieszanin pyłowo – powietrznych, nawet w przypadku rzadkich wypadków dotyczących urządzeń.
- Muszą być one wyposażone w takie środki zabezpieczające, aby:
- w przypadku awarii jednego ze środków zabezpieczających, przynajmniej drugi, niezależny środek zapewnił wymagany poziom zabezpieczenia,
  - albo wymagany poziom bezpieczeństwa był zapewniony w przypadku wystąpienia dwóch niezależnych od siebie uszkodzeń.
- 2.1.2.2 Gdzie konieczne, urządzenia muszą być zaprojektowane tak, aby wnikanie pyłu oraz odpylanie mogło się odbywać tylko w specjalnie do tego celu przewidzianych miejscach urządzenia.
- Wpusty kablowe i elementy przyłączeniowe muszą również spełniać ten wymóg.
- 2.1.2.3 W celu zapobieżenia zapaleniu pyłu zawieszonego, temperatury powierzchni części urządzeń powinny być wyraźnie niższe od temperatury zapalenia spodziewanej mieszaniny pyłowo – powietrznej.
- 2.1.2.4 W odniesieniu do bezpiecznego otwierania części urządzeń, stosuje się wymóg z pkt. 2.1.1.3.

2.2 Wymogi dla urządzeń kategorii 2 grupy II

- 2.2.1 *Przestrzenie zagrożone wybuchem z powodu gazów, oparów lub mgieł*
- 2.2.1.1 Urządzenia muszą być tak zaprojektowane i wykonane, aby zapobiec powstawaniu źródeł zapłonu, nawet w przypadku często występujących zaburzeń lub wadliwych urządzeń, które normalnie muszą być brane pod uwagę.
- 2.2.1.2 Części urządzeń muszą być tak zaprojektowane i wykonane, aby ich dopuszczalne temperatury powierzchni nie mogły być przekraczane, nawet w przypadkach gdy zagrożenia wynikają z sytuacji anormalnych, przewidzianych przez producenta.
- 2.2.1.3 Urządzenia muszą być tak zaprojektowane, aby otwieranie ich części, które mogłyby być źródłem zapłonu, było możliwe tylko przy wyłączonym zasilaniu lub za pośrednictwem odpowiednich blokad. Jeśli wyłączenie urządzeń nie jest możliwe, producent powinien umieścić tabliczkę ostrzegawczą na otwieranych częściach urządzeń.
- 2.2.2 *Przestrzenie zagrożone wybuchem z powodu mieszanin pyłowo – powietrznych*
- 2.2.2.1 Urządzenia muszą być tak zaprojektowane i wykonane, aby zapobiec zapaleniu mieszanin pyłowo – powietrznych, nawet w przypadku często występujących zaburzeń lub wadliwego działania urządzeń, które normalnie muszą być brane pod uwagę.
- 2.2.2.2 W odniesieniu do temperatury powierzchni stosuje się wymóg pkt. 2.1.2.3.

2.2.2.3 W odniesieniu do zabezpieczenia przed wnikaniem pyłu stosuje się wymóg 2.1.2.2.

2.2.2.4 W odniesieniu do bezpiecznego otwierania części urządzeń stosuje się wymóg 2.2.1.3.

2.3 Wymogi mające zastosowanie do urządzeń kategorii 3 grupy II

2.3.1 *Przestrzenie zagrożone wybuchem z powodu gazów, oparów lub mgieł*

2.3.1.1 Urządzenia muszą być tak zaprojektowane i wykonane, aby zapobiegać przewidywalnym źródłom zapłonu, który może powstać podczas normalnego działania.

2.3.1.2 Temperatury powierzchni nie mogą, w przewidywanych warunkach działania, przekraczać ustalonych maksymalnych temperatur powierzchni. Wyższe temperatury mogą być dopuszczone tylko w wyjątkowych okolicznościach, jeżeli producent przyjął szczególne, dodatkowe środki zabezpieczające.

2.3.2 *Przestrzenie zagrożone wybuchem z powodu mieszanin pyłowo – powietrznych*

2.3.2.1 Urządzenia muszą być tak zaprojektowane i wykonane, aby przewidywalne źródła zapłonu, których powstanie jest prawdopodobne podczas normalnego działania, nie mogły zapalić mieszaniny pyłowo – powietrznej.

2.3.2.2 W odniesieniu do temperatury powierzchni stosuje się wymóg pkt. 2.1.2.3.

2.3.2.3 Urządzenia, włącznie z wpustami kablowymi i elementami przyłączeniowymi muszą być wykonane z uwzględnieniem wymiarów cząstek pyłu tak, aby nie mógł ani stworzyć mieszaniny wybuchowej z powietrzem, ani kumulować się niebezpiecznie wewnątrz urządzenia.

3. WYMOGI UZUPEŁNIAJĄCE W ODNIESIENIU DO SYSTEMÓW OCHRONNYCH

3.0 Wymogi ogólne

3.0.1 Systemy ochronne muszą mieć takie parametry, aby skutki wybuchu zostały zredukowane do dostatecznego poziomu bezpieczeństwa.

3.0.2 Systemy ochronne muszą być tak zaprojektowane i $|C1| \rightarrow$ umieszczone w taki sposób $\leftarrow |C1|$, aby uniemożliwiać rozprzestrzenianie się wybuchu poprzez niebezpieczne reakcje łańcuchowe lub wyrzuty płomieni oraz, aby powstające wybuchy nie przechodziły w detonacje.

3.0.3 W przypadku uszkodzenia zasilania, systemy ochronne muszą nadal zachowywać swą zdolność działania przez okres wystarczający na uniknięcie sytuacji niebezpiecznych.

3.0.4 Systemy ochronne nie mogą zawieść za skutek zewnętrznych wpływów zakłócających.

3.1 Planowanie i projektowanie

3.1.1 *Właściwości materiałów*

Maksymalnym ciśnieniem i temperaturą, jakie należy brać pod uwagę na etapie planowania przy dobieraniu właściwości materiałów, jest przewidywane ciśnienie wybuchu przebiegającego w ekstremalnych warunkach eksplozji oraz przewidywana temperatura spalania płomienia.

3.1.2 Systemy ochronne zaprojektowane dla odparcia lub zatrzymania wybuchu muszą być zdolne do wytrzymania powstałej fali uderzeniowej nie tracąc integralności systemu.

3.1.3 Osprzęt podłączony do systemów ochronnych musi wytrzymywać maksymalne przewidywane ciśnienie wybuchu, bez utraty swej zdolności działania.

3.1.4 Podczas planowania i projektowania systemów ochronnych, muszą być uwzględnione reakcje wywołane przez ciśnienie w urządzeniach peryferyjnych i w przyłączonym układzie rur.

3.1.5 *Urządzenia odciążające*

Jeżeli jest prawdopodobne, że zastosowane systemy ochronne będą odciążone ponad granice ich wytrzymałości, należy przewidzieć w projekcie odpowiednie urządzenia odciążające, nie zagrażające osobom przebywającym w ich pobliżu.

3.1.6 *Systemy tłumienia wybuchów*

Systemy tłumienia wybuchów muszą być tak opracowane i zaprojektowane, aby reagowały na rozwijający się wybuch w najwcześniejszym stadium i przeciwdziałały mu $|C1| \rightarrow$ najbardziej skutecznie, z należyтым uwzględnieniem $\leftarrow |C1|$ maksymalnej szybkości wzrostu ciśnienia i maksymalnego ciśnienia wybuchu.

3.1.7 *Systemy odłączające*

Systemy przewidziane do odłączenia określonych urządzeń w przypadku powstającego wybuchu przy pomocy odpowiednich urządzeń tak szybko jak to możliwe, muszą być opracowywane i zaprojektowane tak, aby pozostawały ognioszczelne i zachowywały swą wytrzymałość mechaniczną w warunkach operacyjnych.

3.1.8 *Systemy ochronne*

Systemy ochronne muszą być zdolne do zintegrowania z obwodami o odpowiednim progu alarmu tak, aby w razie potrzeby, następowało zaprzestanie dostawy i odstawy urobku, jak również odcięcie części urządzeń, które nie mogą już bezpiecznie dalej pracować.

MODUŁ BADANIA TYPU WE

1. Moduł ten opisuje tę część procedury, według której jednostka notyfikowana sprawdza i poświadcza, iż reprezentatywny egzemplarz rozpatrywanego wyrobu spełnia wymogi odnoszących przepisów dyrektywy, mających do niego zastosowanie.
2. Wniosek o badanie typu jest składany przez producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela ustanowionego we Wspólnocie, do wybranej przez niego jednostki notyfikowanej.

Wniosek zawiera:

- nazwę i adres producenta oraz, jeżeli wnioskującym jest jego upoważniony przedstawiciel, dodatkowo jego nazwę i adres;
- pisemną deklarację, że taki wniosek nie został złożony w innej jednostce notyfikowanej;
- dokumentację techniczną opisaną w pkt. 3.

Wnioskodawca przedstawia do dyspozycji jednostki notyfikowanej reprezentatywną próbę rozpatrywanego wyrobu, zwanego dalej „typem”. Jednostka notyfikowana może zażądać dalszych próbek, jeżeli wymaga tego program badań.

3. Dokumentacja techniczna powinna umożliwiać dokonanie oceny zgodności wyrobu z wymogami dyrektywy. Obejmuje ona, w zakresie potrzebnym dla tej oceny, projekt, wytwarzanie i działanie wyrobu, a także, w zakresie potrzebnym dla oceny, powinna zawierać:
  - opis ogólny typu;
  - rysunki konstrukcyjne i wykonawcze jak również schematy części składowych, podzespołów, obwodów itp.;
  - opisy i objaśnienia konieczne do rozumienia wspomnianych rysunków i schematów oraz działania wyrobu;
  - zestawienie norm określonych w art. 5, stosowanych całkowicie lub częściowo oraz opisy rozwiązań przyjętych dla spełniania zasadniczych przepisów dyrektywy, jeżeli normy określone w art. 5 nie zostały zastosowane;
  - wyniki wykonanych obliczeń projektowych, przeprowadzonych badań, itp.;
  - sprawozdania z badań.
4. Jednostka notyfikowana:
  - 4.1 bada dokumentację techniczną, sprawdza czy typ został wykonany zgodnie z nią i identyfikuje elementy, które zostały zaprojektowane zgodnie z mającymi zastosowanie wymogami norm określonych w art. 5, jak również elementy, których projekt nie opiera się na odpowiednich wymogach tych norm;
  - 4.2 wykonuje lub zleca wykonanie odpowiednich badań i prób potrzebnych do sprawdzania, czy rozwiązania przyjęte przez producenta odpowiadają zasadniczym wymogom dyrektywy, jeżeli normy określone w art. 5 $|C1| \rightarrow$ nie zostały zastosowane $\leftarrow |C1|$;
  - 4.3 wykonuje lub zleca wykonanie właściwych badań i prób niezbędnych dla sprawdzenia, czy w przypadku gdy producent wybrał stosowanie norm wchodzących w rachubę, zostały one rzeczywiście zastosowane;
  - 4.4 uzgodnienia z wnioskodawcą miejsc, w którym będą przeprowadzono konieczne badania i próby.
5. Jeżeli typ spełnia kryteria przepisów dyrektywy, jednostka notyfikowana wydaje wnioskodawcy certyfikat badania typu WE. Certyfikat taki zawiera nazwę i adres producenta, wnioski z badań i dane niezbędne do identyfikacji dopuszczonego typu.

|C1|→ Wykaz istotnych części dokumentacji technicznej ←|C1| jest dołączany do certyfikatu, a jednostka notyfikowana przechowuje kopię tego dokumentu.

Jeżeli jednostka notyfikowana odmawia wydania certyfikatu producentowi lub jego przedstawicielowi we Wspólnocie, odmowa musi być szczegółowo umotywowana.

Należy opracować przepisy dotyczące procedury odwoławczej.

6. Wnioskodawca informuje jednostkę notyfikowaną, która przechowuje dokumentację techniczną dotyczącą certyfikatu badania typu WE, o wszystkich modyfikacjach dopuszczonego urządzenia lub systemu ochronnego, które muszą uzyskać dodatkowe dopuszczenie, |C1|→ jeżeli zmiany te mogą wpływać na zgodność ←|C1| wyrobu z zasadniczymi wymogami lub z przypisanymi mu warunkami użytkowania. To dodatkowe dopuszczenie wydawane jest w formie dodatku do pierwotnego certyfikatu badania typu WE.
7. Każda jednostka notyfikowana przekazuje innym jednostkom notyfikowanym stosowne informacje dotyczące wydanych i cofniętych certyfikatów badania typu WE i dodatków do nich.
8. Inne jednostki notyfikowane mogą otrzymać kopie certyfikatów badania typu WE i/lub dodatków do nich. Załączniki do certyfikatów należy przechowywać do dyspozycji innych jednostek notyfikowanych.
9. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel ustanowiony we Wspólnocie przechowuje, wraz z dokumentacją techniczną, kopie certyfikatów badania typu WE i dodatków do nich, przez okres co najmniej 10 lat licząc od ostatniej daty produkcji urządzenia lub systemu ochronnego.

Jeżeli ani producent, ani jego przedstawiciel są ustanowieni we Wspólnocie, obowiązek przechowywania dostępnej dokumentacji technicznej, przechodzi na osobę, która wprowadziła wyrób do obrotu we Wspólnocie.

MODUŁ: ZAPEWNIENIE JAKOŚCI PRODUKCJI

1. Moduł ten opisuje procedurę, zgodnie z którą producent spełniający zobowiązania przewidziane w pkt. 2 zapewnia i deklaruje, że odnośne wyroby są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE i spełniają dotyczące ich wymogi dyrektywy. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel ustanowiony we Wspólnocie umieszcza oznakowanie CE na każdym urządzeniu i wystawia pisemną deklarację zgodności. Oznakowaniu CE powinien towarzyszyć numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, odpowiedzialnej za nadzór określony w pkt.4.
2. Producent utrzymuje zatwierdzony system jakości produkcji, kontroli i badań wyrobu finalnego jak określono w pkt. 3 i podlega nadzorowi określonemu w pkt. 4.

3. System jakości

- 3.1 Producent składa do wybranej przez siebie jednostki notyfikowanej wniosek w sprawie oceny jego systemu jakości urządzeń.

Wniosek zawiera:

- wszystkie istotne informacje na temat rozpatrywanej kategorii wyrobów;
- dokumentację dotyczącą systemu jakości;
- dokumentację techniczną dopuszczonego typu i kopię certyfikatu badania typu WE.

- 3.2 System jakości zapewnia zgodność urządzeń z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE i wymogami dyrektywy mającymi do niego zastosowanie.

Wszystkie elementy, wymogi i przepisy przyjęte przez producenta, są być udokumentowane w sposób systematyczny i uporządkowany, w postaci zapisanych reguł, procedur i instrukcji. Dokumentacja systemu jakości musi umożliwić zgodną interpretację programów, planów, ksiąg i zapisów dotyczących jakości.

Dokumentacja zawiera, w szczególności, adekwatny opis:

- celów zapewnienia jakości, schematu organizacyjnego, odpowiedzialności kierownictwa i jego uprawnień w odniesieniu do jakości urządzeń;
- produkcji, kontroli jakości oraz technik zapewnienia jakości, czynności i systematycznych działań, które będą wykonywane;
- badań i prób do przeprowadzenia przed, podczas i po wyprodukowaniu, ze wskazaniem ich częstotliwości;
- zapisów dotyczących jakości takich jak: sprawozdania i dane z badań, dane dotyczące wzorcowania, sprawozdania na temat kwalifikacji personelu itp.;
- środków nadzoru pozwalających na kontrolę osiągnięcia wymaganej jakości urządzeń i skutecznego działania systemu jakości.

- 3.3 Jednostka notyfikowana ocenia system jakości, aby zdecydować czy spełnia ona wymogi wymienione w ppkt. 3.2. Zakłada ona zgodność z tymi wymogami systemów jakości, dostosowanych do odpowiedniej normy zharmonizowanej. Zespół audytorów ma w swym składzie co najmniej jednego członka doświadczonego w ocenie technologii odnośnego urządzenia. Procedura oceny obejmuje wizytacje kontrolne na terenie producenta. Decyzje przekazuje się producentowi. Zawiadomienie zawiera wnioski z kontroli i umotywowaną decyzję wynikającą z oceny.

- 3.3 Producent podejmuje się wypełniania zobowiązań wynikających z zatwierdzonego systemu jakości i utrzymania go w taki sposób, aby pozostawał adekwatny do wymogów i skuteczny.

Producent lub jego upoważniony przedstawiciel informują jednostkę notyfikowaną, która zatwierdziła system jakości o każdej zamierzonej aktualizacji systemu jakości.

Jednostka notyfikowana ocenia proponowane zmiany i decyduje, czy zmodyfikowany system jakości będzie nadal odpowiadał wymogom wymienionym w ppkt. 3.2 lub, czy zachodzi potrzeba nowego audytu.

Jednostka notyfikowana przekazuje swoje decyzje producentowi. Powiadomienie to zawiera wnioski z badania i umotywowaną decyzję wynikającą z oceny.

4. Nadzór jednostki notyfikowanej wynikającej z jej odpowiedzialności

- 4.1 Celem nadzoru jest upewnienie się, czy producent wypełnia należycie zobowiązania wynikające z zatwierdzonego systemu jakości.
- 4.2 Do celów kontroli, producent zezwala jednostce notyfikowanej na dostęp do miejsc kontroli, badań oraz magazynowania i dostarcza jej wszelkie potrzebne informacje o nich, w szczególności:
  - dokumentację systemu jakości,
  - zapisy dotyczące jakości takie jak: $|C1| \rightarrow$ sprawozdania z kontroli i dane z badań $\leftarrow |C1|$, dane z wzorcowania, sprawozdanie dotyczące kwalifikacji personelu, itp.
- 4.3 Jednostka notyfikowana przeprowadza okresowe audyty, aby upewnić się, że producent utrzymuje i stosuje system jakości, a także dostarczy producentowi sprawozdanie z audytu.
- 4.4 Ponadto jednostka notyfikowana może przeprowadzać u producenta audyty niezapowiedziane. Podczas tych audytów jednostka notyfikowana może, o ile to niezbędne, wykonywać lub zlecić wykonanie prób, celem sprawdzenia prawidłowości funkcjonowania systemu jakości; przekazać producentowi sprawozdanie z audytu i, jeżeli przeprowadzono badanie, sprawozdanie z badania.
5. Producent przechowuje do dyspozycji władz krajowych przez okres co najmniej dziesięciu lat licząc od daty wyprodukowania ostatniego egzemplarza urządzenia:
  - dokumentację określoną z zdaniu po ppkt. 3.1 tiret drugie;
  - aktualizacje określone w ppkt. 3.4 ustęp drugi;
  - decyzje i sprawozdania jednostki notyfikowanej, wymienione w ppkt. 3.4 ustęp ostatni oraz w ppkt. 4.3 i 4.4.
6. Każda jednostka notyfikowana przekazuje innym jednostkom notyfikowanym stosowne informacje dotyczące udzielonych i wycofanych zatwierdzeń systemów jakości.

MODUŁ: WERYFIKACJA WYBORU

1. Moduł ten opisuje procedurę, zgodnie z którą producent lub jego upoważniony przedstawiciel ustanowiony we Wspólnocie, sprawdza i poświadcza, że urządzenia podlegające przepisom pkt. 3 są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE i spełniają stosowne wymagania dyrektywy.
2. Producent podejmuje wszystkie niezbędne środki, aby zapewnić, iż proces produkcji gwarantuje zgodność urządzeń z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE oraz z przepisami dyrektywy, mającymi do niego zastosowanie. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel ustanowiony we Wspólnocie umieszcza oznakowanie CE na każdym urządzeniu i wystawia deklarację zgodności.
3. Jednostka notyfikowana przeprowadza odpowiednie badania i próby, aby sprawdzić zgodność urządzenia, systemu ochronnego lub urządzenia zabezpieczającego określonego w art. 1 ust. 2 ze stosownymi wymogami dyrektywy poprzez badanie i próbę każdego urządzenia, jak wyszczególniono w pkt. 4.

Producent lub jego upoważniony przedstawiciel przechowuje kopię deklaracji zgodności przez okres co najmniej dziesięciu lat, licząc od daty wyprodukowania ostatniego urządzenia.

4. Weryfikacja poprzez badanie i testowanie każdej części urządzenia

- 4.1 Wszystkie urządzenia są badane pojedynczo i poddawane właściwym próbom, jak określono w stosownych normach określonych w art. 5, $|C2| \rightarrow$ lub próbom równoważnym $\leftarrow |C2|$ w celu weryfikacji zgodności urządzeń z typem, jak opisano w certyfikacie badania typu WE oraz z odpowiednimi wymogami dyrektywy.
- 4.2 Jednostka notyfikowana umieszcza lub zleca umieszczenie swego numeru identyfikacyjnego na każdej sztuce dopuszczonego urządzenia i wystawia pisemne zaświadczenie o zgodności dotyczące przeprowadzonych prób.
- 4.3 Producent lub jego przedstawiciel zapewnia, iż jest w stanie przedstawić na wniosek zaświadczenia o zgodności wydane przez jednostkę notyfikowaną.

MODUŁ: ZGODNOŚĆ Z TYPEM

1. Moduł ten opisuje tę część procedury, zgodnie z którą producent lub jego upoważniony przedstawiciel ustanowiony we Wspólnocie zapewnia i deklaruje, że urządzenia, określone, są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE $\left| C1 \right| \rightarrow$ i spełniają dotyczące ich wymogi dyrektywy. $\leftarrow \left| C1 \right|$ Producent lub jego przedstawiciel we Wspólnocie umieszcza oznakowanie CE na każdym egzemplarzu urządzenia i sporządza pisemną deklarację zgodności.
2. Producent podejmie wszystkie niezbędne środki, aby proces produkcji zapewniał zgodność $\left| C1 \right| \rightarrow$ wyprodukowanych urządzeń z typem $\leftarrow \left| C1 \right|$ opisanym w certyfikacie badania typu WE oraz z odpowiednimi wymogami dyrektywy.
3. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel przechowuje kopię deklaracji zgodności przez okres co najmniej dziesięciu lat, licząc od daty wyprodukowania ostatniego egzemplarza urządzenia. Jeżeli ani producent, ani jego upoważniony przedstawiciel nie są ustanowieni we Wspólnocie, obowiązek przechowywania dokumentacji technicznej do dyspozycji, przypada osobie, która wprowadziła urządzenie lub system ochronny do obiegu we Wspólnocie.

Producent wykonuje lub zaleca wykonanie badań dotyczących aspektów zabezpieczenia przeciwwybuchowego każdego egzemplarza wyprodukowanego urządzenia. Badania są przeprowadzone na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, wybranej przez producenta.

W trakcie procesu produkcji producent umieszcza, na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej jej numer identyfikacyjny.

MODUŁ: ZAPEWNIENIE JAKOŚCI WYROBU

1. Moduł ten opisuje procedurę, zgodnie z którą producent spełniający zobowiązania określone w pkt. 2 zapewnia i deklaruje, że urządzenia są zgodne z typem określonym w certyfikacie badania typu WE. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel we Wspólnocie umieszcza oznakowanie CE na każdym wyrobie i sporządza pisemną deklarację zgodności. Oznakowaniu CE towarzyszy numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, odpowiedzialnej za nadzór określony w pkt. 4.
2. Producent stosuje zatwierdzony system jakości kontroli końcowej i badań wyrobu, jak określono w pkt. 3 i podlega nadzorowi określonemu w pkt. 4.

3. System jakości

- 3.1 Producent składa wniosek w sprawie oceny jego systemu jakości, |C1|→ dotyczącego urządzenia w wybranej przez siebie jednostce notyfikowanej. ←|C1|

Wniosek zawiera:

- wszystkie informacje istotne dla rozpatrywanej kategorii wyrobu;
- dokumentację systemu jakości,
- dokumentację techniczną, dotyczącą dopuszczonego typu i kopię certyfikatu badania typu WE.

- 3.2 W ramach systemu jakości, każdy egzemplarz urządzenia jest badany i poddany odpowiednim testom, określonym we właściwej normie lub normach określonych w art. 5 lub próbom równoważnym, w celu sprawdzenia zgodności ze odnośnymi wymogami dyrektywy. Wszystkie elementy, wymogi i przepisy przyjęte przez producenta są udokumentowane w sposób systematyczny i uporządkowany, |C1|→ w formie pisemnych deklaracji polityki, procedur i instrukcji. ←|C1| Dokumentacja systemu jakości umożliwia zgodną interpretację programów, planów, ksiąg i zapisów dotyczących jakości.

Dokumentacja ta zawiera, w szczególności, adekwatny opis:

- celów zapewnienia jakości, schematu organizacyjnego, odpowiedzialności kierownictwa i jego uprawnień w odniesieniu do jakości wyrobu;
- badań i prób do przeprowadzenia po wytworzeniu wyrobu;
- środki nadzorowania skuteczności działania systemu jakości;
- zapisów dotyczących jakości, takich jak: sprawozdania z kontroli i dane z badań, dane z wzorcowania, sprawozdania dotyczące kwalifikacji personelu itp.

- 3.3 Jednostka notyfikowana ocenia system jakości, aby zdecydować czy odpowiada on wymogom określonym w ppkt. 3.2. Zakłada ona zgodność z tymi wymogami systemów jakości, które posługują się właściwą normą zharmonizowaną.

Zespół audytorów posiada w swym składzie co najmniej jednego członka z doświadczeniem audytora technologii danego wyrobu. Procedura oceny obowiązuje wizytację oceniającą w pomieszczeniach producenta.

Decyzję przekazuje się do wiadomości producenta. Powiadomienie zawiera wnioski z kontroli i umotywowaną decyzję wynikającą z oceny.

- 3.4 Producent podejmuje się wypełnienia zobowiązań, wynikających z zatwierdzonego systemu jakości oraz utrzymywania go skutecznie i we właściwy sposób.

Producent lub jego upoważniony przedstawiciel, informują jednostkę notyfikowaną, która zatwierdziła system jakości o każdej zamierzonej aktualizacji systemu jakości.

Jednostka notyfikowana ocenia proponowane zmiany i decyduje, czy zmodyfikowany system jakości będzie odpowiadał wymogom wymienionym w ppkt. 3.2 lub, czy zachodzi potrzeba nowego audytu.

Przekazuje ona swoją decyzję producentowi. Powiadomienie zawiera wnioski z badania i umotywowaną decyzję wynikającą z oceny.

4. Nadzór jednostki notyfikowanej wynikający z jej odpowiedzialności

- 4.1 Celem nadzoru jest upewnienie się, czy producent wypełnia należycie zobowiązania, powstające z zatwierdzonego systemu jakości.
- 4.2 Do celów kontroli producent udostępnia jednostce notyfikowanej miejsca kontroli, badań oraz magazynowania i dostarcza wszelkich potrzebnych informacji o nich, w szczególności:
  - dokumentację systemu jakości;
  - dokumentację techniczną;
  - zapisy dotyczące jakości, takie jak: sprawozdania z kontroli i dane z badań, dane z wzorcowania, sprawozdania dotyczące kwalifikacji personelu, itp.
- 4.3 Jednostka notyfikowana przeprowadza audyty okresowo, aby upewnić się, że producent utrzymuje i stosuje system jakości, a także dostarcza producentowi sprawozdanie z audytu.
- 4.4 Ponadto jednostka notyfikowana może przeprowadzić u producenta niezapowiedziane wizytacje. Podczas tych wizytacji jednostka notyfikowana może, o ile to niezbędne, wykonywać lub zlecić wykonanie prób, celem sprawdzenia prawidłowości funkcjonowania systemu jakości; przekazać producentowi sprawozdanie z wizytacji i, jeżeli przeprowadzono badania, sprawozdanie z badania.
5. Producent przechowuje do dyspozycji władz krajowych przez okres co najmniej dziesięciu lat licząc od daty wyprodukowania ostatniego egzemplarza urządzenia:
  - dokumentację określoną w ppkt. 3.1 tiret trzecie;
  - aktualizacje określone w ppkt. 3.4 ustęp drugi;
  - decyzje i sprawozdania jednostki notyfikowanej, wymienione w ppkt. 3.4 ustęp ostatni oraz ppkt. 4.3 i 4.4.
6. Każda jednostka notyfikowana przekazuje innym jednostkom notyfikowanym stosowne informacje dotyczące udzielonych i wycofanych zatwierdzeń systemów jakości.

MODUŁ: WEWNĘTRZNA KONTROLA PRODUKCJI

1. Moduł ten opisuje procedurę, według której producent lub jego upoważniony przedstawiciel ustanowiony we Wspólnocie, który spełnia zobowiązania przewidziane w pkt. 2, zapewnia i deklaruje, $|C1| \rightarrow$ że dane urządzenia zgodne są z wymogami $\leftarrow |C1|$ dyrektywy mającymi do nich zastosowanie. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel we Wspólnocie umieszcza oznakowanie CE na każdym egzemplarzu urządzenia i sporządza pisemną deklarację zgodności.
2. Producent zestawia dokumentację techniczną opisaną w pkt. 3 i on sam lub jego upoważniony przedstawiciel we Wspólnocie przechowuje ją do dyspozycji właściwych władz krajowych, do celów kontrolnych przez okres co najmniej dziesięciu lat, licząc od daty wyprodukowanego ostatniego egzemplarza urządzenia.

Jeżeli ani producent, ani jego przedstawiciel nie są ustanowieni we Wspólnocie, to obowiązek przechowywania dostępnej dokumentacji technicznej przechodzi na osobę, która wprowadziła urządzenia do obrotu we Wspólnocie.
3. Dokumentacja techniczna umożliwia dokonanie oceny zgodności urządzenia z odpowiednimi wymogami dyrektywy. Powinna ona obejmować, w zakresie potrzebnym do takiej oceny, projekt, wykonanie i zakres działania urządzenia. Zawiera ona:
  - ogólny opis urządzenia,
  - rysunki projektowe i wykonawcze, schematy części, podzespołów, obwodów itp.,
  - opisy i objaśnienia potrzebne do zrozumienia wspomnianych rysunków, schematów i działania urządzenia,
  - wykaz norm zastosowanych w całości lub częściowo oraz opis rozwiązań przyjętych dla spełnienia aspektów bezpieczeństwa zawartych w niniejszej dyrektywie gdzie nie zastosowano norm,
  - wyniki obliczeń projektowych, przeprowadzonych badań itp.,
  - sprawozdania z prób.
4. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel przechowuje kopię deklaracji zgodności razem z dokumentacją techniczną.
5. Producent podejmuje wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić, iż proces produkcyjny gwarantuje zgodność wytwarzanych urządzeń z dokumentacją techniczną, określoną w pkt. 2 oraz z wymogami dyrektywy, mającym zastosowanie do takich urządzeń.

MODUŁ: WERYFIKACJA PRODUKCJI JEDNOSTKOWEJ

1. Moduł ten opisuje procedurę, według której producent zapewnia i deklaruje, że urządzenie lub system ochronny, który otrzymał zaświadczenie określone w pkt. 2 jest zgodny z dotyczącymi go wymogami dyrektywy. Producent lub jego przedstawiciel we Wspólnocie umieszcza oznakowanie CE na urządzeniu lub systemie i wystawia deklarację zgodności.
2. Jednostka notyfikowana bada pojedynczo urządzenie lub system ochronny oraz przeprowadza odpowiednie próby, określone we właściwej normie (normach), określonych w art. 5, albo próby równoważne, w celu upewnienia się o jego zgodności ze stosowanymi wymogami dyrektywy.

Jednostka notyfikowana umieszcza lub zaleca umieszczenie swojego numeru identyfikacyjnego na dopuszczonym urządzeniu lub systemie ochronnym oraz wystawia zaświadczenie o zgodności dotyczące przeprowadzonych prób.

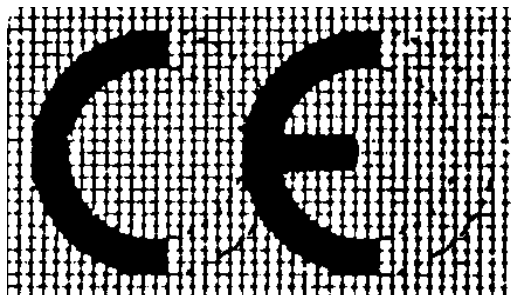
3. Dokumentacja techniczna ma na celu umożliwienie oceny zgodności z wymogami dyrektywy jak również zrozumienie projektu, wytwarzania i działania urządzenia lub systemu ochronnego.

Dokumentacja zawiera, w zakresie potrzebnym dla oceny:

- opis ogólny wyrobu;
- rysunki projektowe i wykonawcze, jak również schematy części podzespołów, obwodów, itp.;
- opisy i objaśnienia potrzebne do zrozumienia wspomnianych rysunków i schematów oraz działania urządzenia lub systemu ochronnego;
- wykaz norm określonych w art. 5, zastosowanych całkowicie lub częściowo i opisy rozwiązań przyjętych dla spełnienia zasadniczych wymogów dyrektywy, jeżeli normy określone w art. 5 nie były zastosowane;
- wyniki wykonanych obliczeń projektowych, przeprowadzonych badań, itp.;
- sprawozdania z badań.

A. Oznakowanie CE

Znak zgodności CE składa się z liter „CE” o następującej formie graficznej:

W przypadku zmniejszenia lub powiększenia znaku muszą być zachowane proporcje, które wynikają z wyżej przedstawionej siatki graficznej.

Różne elementy oznakowania CE muszą mieć wyraźnie ten sam wymiar pionowy, który nie może być mniejszy niż 5 mm.

Można odstąpić od minimalnego wymiaru w przypadku małogabarytowych urządzeń, systemów ochronnych lub urządzeń zabezpieczających, sterujących i regulacyjnych określonych w art. 1 ust. 2.

B. Zawartość deklaracji zgodności WE

Deklaracja zgodności WE musi zawierać następujące elementy:

- nazwę lub znak identyfikacyjny i adres producenta lub jego przedstawiciela we Wspólnocie;
- opis urządzenia, systemu ochronnego lub urządzenia zabezpieczającego, sterującego lub regulacyjnego określonego w art. 1 ust. 2;
- wszystkie istotne przepisy, których kryteria spełnia urządzenie, system ochronny lub urządzenie zabezpieczające, sterujące lub regulacyjne określone w art. 1 ust. 2;
- gdzie właściwe, nazwę, numer identyfikacyjny i adres jednostki notyfikującej oraz numer certyfikatu badania typu WE;
- w odpowiednim przypadku odniesienie do norm zharmonizowanych;
- w odpowiednim przypadku normy i specyfikacje techniczne, które zastosowano;
- w odpowiednim przypadku odniesienie do przepisów innych dyrektyw Wspólnoty, jakie zastosowano;
- tożsamość sygnatariusza uprawnionego do podejmowania zobowiązań w imieniu producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela ustanowionego we Wspólnocie.

**MINIMALNE KRYTERIA, KTÓRE PAŃSTWA POWINNY UWZGLĘDNIĆ PRZY
NOTYFIKOWANIU JEDNOSTEK**

1. Jednostka notyfikowana, jej kierownik oraz personel odpowiedzialny za przeprowadzenie testów sprawdzających, nie są być projektantami, producentami dostawcami, lub instalatorami urządzeń, systemów ochronnych lub urządzeń zabezpieczających, sterujących lub regulacyjnych, określonych w art. 1 ust 2, które kontrolują, ani być przedstawicielami którejkolwiek z tych Stron. Nie są zaangażowani bezpośrednio ani jako przedstawiciele w projektowanie, budowę, marketing lub utrzymanie urządzeń, systemów ochronnych lub urządzeń zabezpieczających, sterujących lub regulacyjnych określonych w art. 1 ust. 2. Nie wyklucza to jednakże możliwości wymiany informacji technicznej między producentami a jednostką notyfikacyjną.
2. Jednostka notyfikowana i jej pracownicy przeprowadzają testy sprawdzające z największą uczciwością zawodową oraz z największą kompetencją techniczną oraz bez żadnych nacisków i nakłaniania, szczególnie finansowego, mogących wpływać na ich orzeczenia lub na wyniki kontroli, w szczególności pochodzących od osób lub grup zainteresowanych wynikami sprawdzianów.
3. Jednostka notyfikowana dysponuje niezbędnym personelem i posiada niezbędne środki umożliwiające mu należyte spełnianie zadań technicznych i administracyjnych, związanych z dokonywaniem sprawdzeń; posiada on także dostęp do wyposażenia potrzebnego do specjalnych sprawdzianów.
4. Personel odpowiedzialny za kontrole posiada:
  - gruntowe wykształcenie techniczne i zawodowe;
  - wystarczającą znajomość wymogów dotyczących badań, które przeprowadza oraz odpowiednie doświadczenie w takich badaniach,
  - umiejętność przygotowywania certyfikatów, zapisów i sprawozdań wymaganych do uwiarygodnienia przeprowadzonych badań.
5. Zagwarantowana jest bezstronność personelu kontrolującego. Jego wynagrodzenie nie zależy ani od liczby przeprowadzanych testów, ani od ich wyników.
6. Jednostka notyfikowana jest ubezpieczona od odpowiedzialności cywilnej, jeżeli zgodnie z prawem krajowym odpowiedzialności tej nie przejmuje państwo lub jeżeli Państwo Członkowskie nie jest bezpośrednio odpowiedzialne za badania.
7. Na mocy przepisów niniejszej dyrektywy lub przepisów prawa krajowego, ustanowionych w celu jej wykonania, pracownicy jednostki notyfikowanej przestrzegają tajemnicy zawodowej w odniesieniu do wszelkich informacji pozyskanych podczas wykonywania swoich zadań (z wyłączeniem współpracy z właściwymi władzami administracyjnymi państwa, w którym te czynności są przeprowadzane).

Krajowe klauzule ogłoszone przez Kraje członkowski dotyczące:

Dyrektywy 94/9/EC Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 marca 1994 dotyczącej przybliżenia praw Krajów Członkowskich dotyczących urządzeń i systemów zabezpieczających przeznaczonych do użytkowania w wybuchowej atmosferze.

Austria

Verordnung des Bundesministers für wirtschaftliche Angelegenheiten über Geräte und Schutzsysteme zur bestimmungsgemäßen Verwendung in explosionsgefährdeten Bereichen (Explosionsschutzverordnung 1996 - ExSV 1996), Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich, Nr 252/1996 , ausgegeben am 11/6/1996.

Belgia

Arrêté royal du 22 juin 1999 déterminant les garanties de sécurité que doivent présenter les appareils et les systèmes de protection destinés à être utilisés en atmosphères explosibles (Moniteur belge du 25.09.1999). - Koninklijk besluit van 22 juni 1999 tot vaststelling van de veiligheidswaarborgen welke apparaten en beveiligingssystemen, bedoeld voor gebruik op plaatsen waar ontploffingsgevaar kan heersen, moeten bieden (Belgische Staatsblad van 25.09.1999).

Dania

Bekendtgørelse nr. 696 af 18/08/1995 om indretning af tekniske hjælpemidler til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære. Arbejdsmin., Arbejdstilsynet j.nr. 1995-852-219. Lovtidende A hæfte 132 udgivet den 29/08/1995 s.3640.ABEK.

Boligministeriets bekendtgørelse nr. 697 af 18/08/1995 om elektrisk materiel og elektriske sikringssystemer til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære, Boligmin., Departementet 6.kt.,j.nr. D6-8256-1. Lovtidende A hæfte 132 udgivet den 29/08/1995 s.3665. BBEK.

Lov nr. 251 af 06/05/1993 om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel. Boligmin.j.nr. D2-6711-2. Lovtidende A hæfte 51 udgivet den 08/05/1993 s.1063. BLOV.

Arbejdsministeriets lovbekendtgørelse nr. 184 af 22/03/1995. Bekendtgørelse af lov om arbejdsmiljø, Arbejdsmin. 3.kt., j.nr. 1992-2100-20. Lovtidende A hæfte 41 udgivet den 31/03/1995 960. ALOV.

Bekendtgørelse nr. 177 af 20/03/1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven. Boligmin., Departementet, 6.kt., j.nr. D6-6713-2: Lovtidende A hæfte 39 udgivet den 28/03/1995 s.867. BBEK.

Niemcy

Zweite Verordnung zum Gerätsicherheitsgesetz und zur Änderung von Verordnungen zum Gerätsicherheitsgesetz vom 12/12/1996, Bundesgesetzblatt Teil I Nr. 65 vom 19/12/1996 Seite 1914.

Grecja

N° B17081/2964 Protection Appliances and Systems for use in Explosive Atmospheres

Hiszpania

Real Decreto número 400/96 de 01/03/1996, por el que se dicta las disposiciones de aplicación de la Directiva del Parlamento Europeo y del Consejo 94/9/CE, relativa a los aparatos y sistemas de protección para uso en atmósferas potencialmente explosivas, Boletín Oficial del Estado número 85 08/04/1996 Página 12903 (Marginal 7800)

Francia

Décret Numéro 96-1010 du 19/11/1996 relatif aux appareils et aux systèmes de protection destinés à être utilisés en atmosphère explosive, Journal Officiel du 24/11/1996 Page 17141

Irlandia

European Communities (Equipment and Protective Systems Intended for Use in Explosive Atmospheres) Regulations, 1999, Statutory Instruments number 83 of 1999

Włochy

Legge del 23/02/1995 n. 41, Gazzetta Ufficiale - Serie generale - del 23/02/1995 n. 45

Decreto del Presidente della Repubblica del 23/03/1998 n. 126. Regolamento recante norme per l'attuazione della direttiva 94/9/CE in materia di apparecchi e sistemi di protezione destinati ad utilizzati in atmosfera potenzialmente esplosiva. Gazzetta Ufficiale - Serie generale - del 04/05/1998 n. 101 pag. 5

Luxembourg

Règlement grand-ducal du 20/04/1995 concernant les appareils et les systèmes de protection destinés à être utilisés en atmosphères explosibles, Mémorial Grand-Ducal A Numéro 42 du 23/05/1995 Page 1185

Règlement grand-ducal du 20/04/1995 modifiant le règlement grand-ducal du 27/08/1976 portant application de la directive CEE du 19/02/1973 concernant le rapprochement des législations des Etats membres relatives au matériel électrique destiné à être employé dans certaines limites de tension, Mémorial Grand-Ducal A Numéro 42 du 23/05/1995 Page 1180

Règlement grand-ducal du 20/04/1995 modifiant le règlement grand-ducal du 21/04/1993 concernant la électromagnétique, Mémorial Grand-Ducal A Numéro 42 du 23/05/1995 Page 1182

Règlement grand-ducal du 20/04/1995 portant adaptation au progrès technique du règlement grand-ducal du 13/08/1992 relatif au matériel électrique utilisable en atmosphère explosible des mines grisouteuses, Mémorial Grand-Ducal A Numéro 42 du 23/05/1995 Page 1183

Holandia

Besluit van 18/09/1995, Staatscourant nummer 439 van 1995

Koninklijk besluit van 01/08/1995 tot vaststelling van een algemene maatregel van bestuur ter uitvoering van de Wet op de Gevaarlijke werktuigen (besluit explosievelig materieel), Staatsblad 1995, nr. 379

Portugalia

Decreto-Lei n.º 112/96 de 05/08/1996. Estabelece as regras de segurança e de saúde relativas aos aparelhos e sistemas de protecção destinados a ser utilizados em atmosferas potencialmente explosivas, Diário da República I Série A n.º 180 de 05/08/1996 Página 2328

Finlandia

Asetus räjähdysvaarallisiin ilmaseoksiin tarkoitetuista laitteista ja suojausjärjestelmistä/Förordning om utrustning och säkerhetssystem som är avsedda för explosionsfarliga luftblandningar (917/96) 22/11/1996

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös räjähdysvaarallisiin ilmaseoksiin tarkoitetuista laitteista ja suojausjärjestelmistä/Handels- och industriministeriets beslut om utrustning och säkerhetssystem som är avsedda för explosionsfarliga luftblandningar (918/96) 27/11/1996

Szwecja

Elsäkerhetsverkets föreskrifter om elektriska utrustningar för explosionsfarlig miljö, Elsäkerhetsverkets författningssamling (ELSÄK-FS) 1995:6

Arbetskyddsstyrelsens kungörelse med föreskrifter om utrustningar för explosionsfarlig miljö, Arbetskyddsstyrelsens författningssamling (AFS) 1995:5

Wielka Brytania

The Equipment and Protective Systems Intended for Use in Potentially Explosive Atmospheres Regulations 1996, Statutory Instruments number 192 of 1996

**LISTA KOMPETENTNYCH WŁADZ ZNANYCH KOMISJI ODNOŚNIE RYNKOWEGO NADZORU DYREKTYWY 94/9/EC W KRAJACH
CZŁONKOWSKICH I W KRAJACH EEA (prawidłowo 1.5.00)**

AUSTRIA	<p>Kompetentne władze dla urządzeń elektrycznych grupy I i II Bundesministerium für wirtschaftliche Angelegenheiten Sektion III Stubenring 1 A-1010 Wien</p> <p>Bundesministerium für wirtschaftliche Angelegenheiten Abteilung IX/4 Landstrasser Hauptstrasse 55-57 A-1030 Wien</p> <p>Kompetentne władze dla pozostałych urządzeń grupy I Bundesministerium für wirtschaftliche Angelegenheiten Gruppe III/B Landstrasser Hauptstrasse 55-57 A-1030 Wien</p>	<p>Tel: +43-1-71102220 Fax: +43-1-7143582 friedrich.birkhan@bmwa.gv.at</p>
BELGIA	<p>Ministère des Affaires Economiques ; Administration de l'Energie 16 Boulevard du Roi Albert II B - 1000 Bruxelles</p>	<p>Tel : +32-2-2064528 Fax : +32-2-2065731 bernard.picron@mineco.fgov.be</p>
DANIA	<p>Urządzenia elektryczne: Electricitetsraadet Gothersgade 160 DK-1123 Copenhagen K</p> <p>Urządzenia nieelektryczne: National Working Environment Authority Landskronagade 33 DK-2100 Copenhagen Ø</p>	<p>Tel : +45-33-732000 Fax : +45-33-732099 er@elraadet.dk</p> <p>Tel : +45-39-15-2000 Fax : +45-39-15-25-60 vg@at.dk</p>

NIEMCY	<p>Bundesministerium für Arbeit und Sozialordnung, Rochusstraße 1, D - 53107 Bonn</p> <p>Ministerium für Arbeit, Frauen, Gesundheit und Soziales des Landes Sachsenanhalt Seepark 5-7 D – 39116 Magdeburg</p> <p>Ministerium für Umwelt und Verkehr Baden-Württemberg Herrn Dipl.-Ing. Dirk von Locquenghien Postfach 10 34 39 D - 70029 Stuttgart</p> <p>Bayerisches Staatsministerium für Arbeit und Sozialordnung, Familie, Frauen und Gesundheit, Abteilung II, Winzererstr. 9 D - 80 797 München</p> <p>Landesamt für Arbeitsschutz, Gesundheitsschutz und technische Sicherheit Alt-Friedrichsfelde 60 D - 10315 Berlin</p> <p>Landesinstitut für Arbeitsschutz und Arbeitsmedizin Horstweg 57 D-14 478 Postdam</p> <p>Senator für Arbeit Frau Schleicher/Herr Jahn Faulenstrasse 69 D - 28 195 Bremen</p>	<p>Tel:+49-228-5272955 Fax:+49-228-5272958 ha.mattes@bma.bund400.de Tel:+49-391-5674514 Fax:+49-391-5674522 ronald.mewes@ms.lsa-net.de</p> <p>Tel.:+49-711-1 26 26 43 Fax:+49-711-1 26 28 31 Dirk.vonlocquenghien@UVM.bwl.de</p> <p>Tel.: +49-89-12 61 13 86 Fax : +49-89-12 61 20 83 Abt-2@stmas.bayern.de</p> <p>Tel. : +49-30-90 21 50 00 Fax : +49-30-90 21 53 01 LAGetSI.Berlin@gmx.de</p> <p>Tel.:+49-03 31 86 83 0 Fax +49-03 31 86 43 35 Liaa.office@liaa.brandenburg.de</p> <p>Tel.:+49-421-361 1 06 96/60 02 Fax:+49-421-361 1 66 38 Office@arbeit-gwa.bremen.de</p>
--------	--	---

	<p>Amt für Arbeitsschutz Abteilung AS 204 Adolph-Schönfelder-Str. 5 D-22083 Hamburg</p> <p>Hessisches Sozialministerium Herrn Dübbelde Dostojewskistr. 4 D - 65 187 Wiesbaden</p> <p>Sozialministerium Mecklenburg-Vorpommern Wederstrasse 124 D-19055 Schwerin Herr Schössow</p> <p>Niedersächsisches Ministerium für Frauen, Arbeit und Soziales Herrn Bonnet/Herr Heming Gustav-Bratlke-Allee 2 D-30169 Hannover</p> <p>Ministerium für Arbeit, Soziales und Stadtentwicklung, Kultur und Sport Herr Küpper D-40190 Düsseldorf</p> <p>Landesamt für Umweltschutz und Gewerbeaufsicht</p>	<p>Tel.:+49-040-428 63 32 32 Fax:+49-040-428 63 33 70 Bags.afa@t-online.de</p> <p>Tel.:+49-0611-817 33 98 Fax :+49-0611-890 84 31 Arbeitsschutz@hmas.hessen.de</p> <p>Tel.:+49-0385- 588 96 40 Fax:+49-0385-588 90 63</p> <p>Tel.:+49-0511 1 20 30 66/30 69 Fax:+49-0511-1 20 29 99</p> <p>Tel.:+49-211-86 18 35 79 Fax:+49-211-86 18 37 34 Friedrich.Kuepper@massks.nrw.de</p> <p>Tel.:+49-61 31-9 670</p>
--	---	--

	<p>Dienststelle Rheinallee 97-101 Abteilung 2 D-55 118 Mainz</p> <p>Ministerium für Frauen, Arbeit, Gesundheit und Soziales Herr Rink Franz-Josef-Röderstrasse 23 D-66 119 Saarbrücken</p> <p>Sächsisches Staatsministerium für Wirtschaft und Arbeit Herr Wiederhold/Frau Franke Wilhelm-Buck-Strasse 2 D-01097 Dresden</p> <p>Ministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales Herr Janke Adolf-Westphal-Strasse 4 D-24 143 Kiel</p> <p>Landesamt für Arbeitsschutz und Arbeitsmedizin Postfach 2 24 D-98 502 Suhl</p>	<p>Fax:+49-61 31 67 49 20 Lfug.ref25@t-online.de</p> <p>Tel.:+49-0681-501 33 97 Fax:+49-0681-501 33 02 Arbeitsschutz@mifags.saarland.de</p> <p>Tel.:+49-0351-5 64 85 50 Fax:+49-0351-5 64 85 09 FRANKBER@SMWA1.SMWA.SACHSEN.DE</p> <p>Tel.:+49-04 31 988 56 31 Fax :+49-04 31 988 54 16</p> <p>Tel.:+49-36 81-73 52 01 Fax:+49-36 81-73 52 09 Lafas-lasf-thueringen@t-online.de</p>
GRECJA	<p>Ministerstwo Rozwoju; Generalny Sekretariat Przemysłu Sisini 8, GR – 11528 Athens</p>	<p>Tel+30-1-720 45 36 Fax+30-1-7251300 Mousourosx@ypan.gr</p>

HISZPANIA	Ministerio de Industria y Energia; Subdirección Gral. de Seguridad y Calidad Industrial Paseo de la Castellana, 160 Planta 12, Despacho 19, E – 28071 Madrid	Tel:+34-91-3494063 Fax :34-91-3494300 Jps1@min.es
FRANCJA	Secrétariat d’Etat à l’Industrie; Direction de l’Action Régionale et de la Petite et Moyenne Industrie Sous- Direction de la Sécurité industrielle, Département Atmosphères Explosives 22, rue Monge, F - 75005 Paris	Tel:+33-1-43195142 Fax:+33-1-43195021: robert.estival@industrie.gouv.fr
IRLANDIA	Health and Safety Authority 10 Hogan Place, IRL – Dublin 2	Tel:+353-1-6147077 Fax: +353-1-6147020 frankk@hsa.ie
LUXEMBOURG	Service de l'Energie de l'Etat 34, Avenue de la Porte-Neuve B.P. 10 L-2010 Luxembourg	Tel: +352-469746-1 Fax: +352-222524 see.direction@eg.etat.lu
HOLANDIA	Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenhedn P.O. Box 90801 NL – 2509 LV De, Haag	Tel:+31-70-3335034 Fax:+31-70-3336612
PORTUGALIA	Ministério da Economia - Direcção-Geral da Energia Av. 5 de Outubro 87 1069-039 LISBOA, Portugal	Tel:+351-21-792200 Fax:+351-21-793540 Electricos@dge.pt
FINLANDIA	Safety Technology Authority; Electrical Safety (TUKES) P.O. Box 123; FIN - 001 81 Helsinki	Tel:+358-9-6167565 Fax:+358-9-6167466 marrku.suvanto@tukes.fi

SZWECJA	<p>National Inspectorate of Explosives and Flammables Box 1413 171 27 Solna, SWEDEN</p> <p>National Board of Occupational Safety and Health Ekelundvägen 16 171 84 Solna, SWEDEN</p> <p>National Electrical Safety Board Box 1371 11193 Stockholm, SWEDEN</p>	<p>Tel : + 46-87998330 Fax : + 46-8295225 gab@sprangamnes.se</p> <p>Tel : +46-87309000 Fax : +46-87301967 pehrolf.sundh@arbsky.se</p> <p>Tel:+46-851911200 Fax:+46-851911202 ingvar.enqvist@elsak.se</p>
WIELKA BRYTANIA	<p>Department of Trade and Industry; Standards & Technical Regulations Directorate 151 Buckingham Palace Road GB – London SW1 W 9SS</p> <p>Health and Safety Executive Rose Court; 2 Southwark Bridge UK – London SE1 9HS</p>	<p>Tel:+44-171-2151595 Fax:+44-171-2151529 peter.howick@tidv.dti.gov.uk</p> <p>Tel:+44-171-7176395 Fax:+44-171-7176680 kevin.walkin@hse.gov.uk</p>
NORWEGIA	<p>The Norwegian Directorate for Product and Electrical Safety PO Box 8116 Dep; N-0032 Oslo</p> <p>The Directorate of Labour Inspection PO Box 8103 Dep; N-0032 Oslo</p> <p>The Directorate for Fire and Explosion Prevention PO Box 335 Sentrum N-3101 Tonsberg</p> <p>The Norwegian Petroleum Directorate ; PO Box 600; N-4001 Stavanger</p>	<p>Tel : + 47-22991100 Fax : + 47-22991101 Per.nass@prodel.dep.telemax.no</p> <p>Tel : + 47-22957000; Fax: + 47-22406214 Per-arne.larsen@arbeidstilsynet.dep.no</p> <p>Tel: + 47-33398800; Fax: + 47-33310660 Odd.hakenstad@dbe.dep.telemax.no</p> <p>Tel: + 47-51876000; Fax: + 47-51876329 Linda.halvorsen@npd.no</p>

**CENTRALNE PUNKTY KONTAKTOWE ODPOWIEDZIALNE ZA REALIZACJĘ DYREKTYWY 94/9/EC W KRAJACH
CZŁONKOWSKICH ORAZ W KRAJACH EEA**

(prawidłowo 1.5.00)

AUSTRIA	F. Birkhan Bundesministerium für Wirtschaftliche Angelegenheiten; Abteilung IX/4 Landstraße Hauptstraße 55-57 A – 1030 Wien	Tel:+43-1-71102220 Fax:+43-1-7143582 friedrich.birkhan@bmwa.gv.at Atex@bmwa.gv.at
BELGIA	B. Picron Ministère des Affaires Economiques ; Administration de l'Energie Boulevard du Roi Albert II; B - 1000 Bruxelles	Tel : +32-2-2064528 Fax : +32-2-2065731 bernard.picron@mineco.fgov.be
DANIA	A. Mortensen Arbejdstilsynet; Risksecretariat, Holbaeksvej 106 B DK – 4000 Roskilde Niels Rotne Electricitetsraadet Gothersgade 160 DK - 1123 Copenhagen DK	Tel : +45-46-350236 Fax :+45-46-322336 amo@at.dk Tel. : +45 33 73 20 00 Fax : +45 33 73 20 99 Nr@elraadet.dk
FINLANDIA	T. Koivumäki Ministry of Trade and Industry P.O.Box 230 FIN – 00171 Helsinki R. Mattinen Safety Technology Authority; Electrical Safety (TUKES) P.O. Box 123; FIN - 001 81 Helsinki	Tel:+358-9-1603722 Fax:+358-9-1602644 tapani.koivumaki@ktm.vn.fi Tel:+358-9-6167576 Fax:+358-9-6167566 reijo.mattinen@tukes.fi

NIEMCY	<p>H. Mattes Bundesministerium für Arbeit und Sozialordnung, Rochusstraße 1, D - 53107 Bonn</p> <p>R. Mewes Ministerium für Arbeit, Frauen, Gesundheit und Soziales des Landes Sachsenanhalt Seepark 5-7 D – 39116 Magdeburg</p>	<p>Tel:+49-228-5272955 Fax:+49-228-5272958 ha.mattes@bma.bund400.de</p> <p>Tel:+49-391-5674514 Fax:+49-391-5674522 ronald.mewes@ms.lsa-net.de</p>
GRECJA	<p>C. Moussouros Ministry of Development; General Secretary of Industry Sisini 8, GR – 11528 Athens</p>	<p>Tel+30-1-720 45 36 Fax+30-1-7251300 Mousourosx@ypan.gr</p>
HISZPANIA	<p>J.J. Portero Sanchez Ministerio de Industria y Energia; Subdirección Gral. de Seguridad y Calidad Industrial Paseo de la Castellana, 160 Planta 12, Despacho 19, E – 28071 Madrid</p>	<p>Tel:+34-91-3494063 Fax :34-91-3494300 jps1@min.es</p>
FRANCJA	<p>R. Estival Secrétariat d'Etat à l'Industrie; Direction de l'Action Régionale et de la Petite et Moyenne Industrie Sous- Direction de la Sécurité industrielle, Département Atmosphères Explosives 22, rue Monge, F - 75005 Paris</p>	<p>Tel:+33-1-43195142 Fax:+33-1-43195021: robert.estival@industrie.gouv.fr</p>
IRLANDIA	<p>F. Kellaghan Health and Safety Authority 10 Hogan Place, IRL – Dublin 2</p>	<p>Tel:+353-1-6147077 Fax: +353-1-6147020 frankk@hsa.ie</p>

WŁOCHY	E. Federici Ministero dell'Industria, del Commercio e dell'Artigianato DGSPC, Via Molise, 2, I – 00187 Roma	Tel:+39-06-47887951 Fax: +39-06-47887748 celeste@minindustria.it
LUXEMBOURG	J-P. Hoffmann Commissaire du Gouvernement à l'Industrie B.P. 10; L – 2010 Luxembourg	Tel:+352-46974620 Fax: +352-222524 jean-paul.hoffmann@eg.etat.lu
HOLANDIA	R. Ferns Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid P.O. Box 90801 NL – 2509 LV De, Haag	Tel:+31-70-3335507 Fax:+31-70-3334026 rfern@minszw.nl
PORTUGAL	E.V. Lopes Direcção de Serviços de Energia Eléctrica Av. 5 de Outubro, 87 P – 1050 Lisboa	Tel:+351-1-7922700 Fax: +351-1-7939540 energia@mail.telepac.pt
SZWECJA	B. Andersson National Electrical Safety Board P.O. Box 178 S - 68124 Kristinehamn	Tel:+46-55015510 Fax:+46-55080478 bertil.andersson@elsak.se
WIELKA BRYTANIA	P. Howick Department of Trade and Industry; Standards & Technical Regulations Directorate 151 Buckingham Palace Road GB – London SW1 W 9SS K. Walkin Health and Safety Executive Rose Court 2 Southwark Bridge UK – London SE1 9HS	Tel:+44-171-2151595 Fax:+44-171-2151529 peter.howick@tdi.dti.gov.uk Tel:+44-171-7176395 Fax:+44-171-7176680 kevin.walkin@hse.gov.uk

LISTA JEDNOSTEK NOTYFIKOWANYCH WG DYREKTYWY: 94/9/EC
(prawidłowo 1.5.00) DO MODYFIKACJI)

Nazwa i adres Jednostki Notyfikowanej	Numer identyfikacyjny	Odpowiedzialna za następujące produkty	Odpowiedzialna za następujące moduły	Załączniki Dyrektyw
<i>TÜV HANNOVER/SACHSEN- ANHALT e.V. TÜV CERT- ZERTIFIZIERUNGS- STELLE für Maschinen, Aufzugs- und Fördertechnik Am TÜV 1 D – 30519 Hannover</i>	0032	Urządzenia w grupie urządzeń II, kategorii 1G: - Urządzenia elektryczne - Komponenty - Przyrządy zabezpieczające, kontrolujące i regulujące oraz przyrządy związane	Badanie typu Zapewnienie jakości produkcji Weryfikacja produktu Weryfikacja części	Załącznik III Załącznik IV Załącznik V Załącznik IX
		Urządzenia w grupie urządzeń II, kategorii 2G i 3G: - Urządzenia elektryczne - Wewnętrzne silniki spalinowe - Urządzenia przenoszące - Komponenty - Przyrządy zabezpieczające, kontrolujące i regulujące	Badanie typu Zgodność z typem Zapewnienie jakości produktu Odbiór dokument. technicznej Weryfikacja jednostki	Załącznik III Załącznik VI Załącznik VII Załącznik VIII Załącznik IX
<i>INSTITUT NATIONAL DE L'ENVIRONNEMENT INDUSTRIEL ET DES RISQUES - INERIS Parc Technique ALATA BP 2 F – 60550 Verneuil en Halatte</i>	0080	Urządzenia i systemy zabezpieczające przeznaczone do użytkowania w potencjalnie wybuchowej atmosferze	Badanie typu Zapewnienie jakości produkcji Weryfikacja produktu Zgodność z typem Zapewnienie jakości produktu Odbiór dokumentacji tech. Weryfikacja jednostki	Załącznik III Załącznik IV Załącznik V Załącznik VI Załącznik VII Załącznik VIII Załącznik IX
<i>LABORATOIRE CENTRAL DES INDUSTRIES ELECTRIQUES LCIE Avenue du Général Leclerc, 33 F – 92266 Fontenay-aux- Roses Cedex</i>	0081	Urządzenia i systemy zabezpieczające przeznaczone do użytkowania w potencjalnie wybuchowej atmosferze	Badanie typu Zapewnienie jakości produkcji Weryfikacja produktu Zgodność z typem Zapewnienie jakości produktu Odbiór dokumentacji tech. Weryfikacja jednostki	Załącznik III Załącznik IV Załącznik V Załącznik VI Załącznik VII Załącznik VIII Załącznik IX

Nazwa i adres Jednostki Notyfikowanej	Numer identyfikacyjny	Odpowiedzialna za następujące produkty	Odpowiedzialna za następujące moduły	Załączniki Dyrektyw
PHYSIKALISCH-TECHNISCHE BUNDESANSTALT—BRAUNSCHWEIG (PTB) PTB <i>Bundesallee 100 D – 38116 Braunschweig</i>	0102	Urządzenia w grupie urządzeń II, kategorii 1G: - Urządzenia elektryczne - Urządzenia nieelektryczne - Maszyny - Elektrostatyczne urz. natryskowe - Komponenty - Przyrządy zabezpieczające, kontrolujące i regulujące Autonomiczne systemy zabezpieczające (ze wskazaniem charakterystyki wybuchu) w grupie urządzeń II, kategoriach 1G, 2G i 3G: - Autonomiczne systemy zabezpieczające - Komponenty - Przyrządy zabezpieczające, kontrolujące i regulujące	Badanie typu Zapewnienie jakości produkcji Weryfikacja produktu Weryfikacja jednostki	Załącznik III Załącznik IV Załącznik V Załącznik IX
		Urządzenia w grupie urządzeń II, kategorii 2G i 3G: - Urządzenia elektryczne - Urządzenia nieelektryczne - Wewnętrzne silniki spalinowe - Maszyny - Elektrostatyczne urz. natryskowe - Komponenty - Przyrządy zabezpieczające, kontrolujące i regulujące	Badanie typu Zgodność z typem Zapewnienie jakości produkcji Odbiór dokumentacji techn. Weryfikacja jednostki	Załącznik III Załącznik VI Załącznik VII Załącznik VIII Załącznik IX
TÜV PRODUCT SERVICE GmbH <i>Ridlerstraße 31 D – 80339 München</i>	0123	Autonomiczne systemy zabezpieczające (ze wskazaniem charakterystyki wybuchu) w grupie urządzeń II, kategorii 1G, 2G i 3G: - Urządzenia elektryczne - Urządzenia nieelektryczne - Komponenty - Przyrządy zabezpieczające, kontrolujące i regulujące - Maszyny	Badanie typu Zapewnienie jakości produkcji Weryfikacja produktu Zgodność typu – kontrola losowa Zapewnienie jakości produktu Weryfikacja jednostki	Załącznik III Załącznik IV Załącznik V Załącznik VI Załącznik VII Załącznik IX

Nazwa i adres Jednostki Notyfikowanej	Numer identyfikacyjny	Odpowiedzialna za następujące produkty	Odpowiedzialna za następujące moduły	Załączniki Dyrektyw
DMT-ZERTIFIZIERUNGSSTELLE DER DMT- GESELLSCHAFT FÜR FORSCHUNG UND PRÜFUNG mbH Franz-Fischer-Weg 61 D - 45307 Essen	0158	Urządzenia w grupie urządzeń I i II, kategoriach M1 i 1: - Urządzenia elektryczne - Urządzenia nieelektryczne - Maszyny - Instalacje pomiaru gazu - Komponenty - Przyrządy zabezpieczające, kontrolujące i regulujące Autonomiczne systemy zabezpieczające (ze wskazaniem charakterystyki wybuchu) w grupie urządzeń II, kategorii 1G, 2G i 3G: - Autonomiczne systemy zabezpieczające - Komponenty - Przyrządy zabezpieczające, kontrolujące i regulujące	Badanie typu Zapewnienie jakości produkcji Weryfikacja produktu Weryfikacja jednostki	Załącznik III Załącznik IV Załącznik V Załącznik IX
		Urządzenia w grupie urządzeń I i II, kategoriach M2, 2 i 3: - Urządzenia elektryczne - Urządzenia nieelektryczne - Wewnętrzne silniki spalinowe - Maszyny - Instalacje pomiaru gazu - Komponenty - Przyrządy zabezpieczające, kontrolujące i regulujące	Badanie typu Zgodność z typem Zapewnienie jakości produktu Odbiór dokumentacji techn. Weryfikacja jednostki	Załącznik III Załącznik VI Załącznik VII Załącznik VIII Załącznik IX

Nazwa i adres Jednostki Notyfikowanej	Numer identyfikacyjny	Odpowiedzialna za następujące produkty		Odpowiedzialna za następujące moduły	Załączniki Dyrektyw
LABORATORIO OFICIAL JOSE MARIA DE MADARIAGA (LOM) Calle Alenza 1 – 2 E – 28003 Madrid	0163	- Urządzenia w grupach urządzeń I i II, kategoriach M1 i 1; - Komponenty		- Badanie typu; - Zapewnienie jakości produkcji; - Weryfikacja produktu	Art. 8, 1, a); art. 8, 3. - Załączn. III; - Załączn. IV; - Załączn. V.
		- Urządzenia w grupach urządzeń I i II, kategoriach M2 i 2; - Autonomiczne systemy zabezpieczające - Komponenty	- Wewnętrzne silniki spalinowe - Urządzenia elektryczne	- Zgodność z typem; - Zapewnienie jakości produktu	Art. 8, 1, b); art. 8,2; art. 8.3. - Załączn. VI; - Załączn. VII.
			Inne	- Odbiór dokumentacji technicznej	Art. 8, 1, b); art. 8, 3. - Załączn. VIII
		- Urządzenia we wszystkich grupach i kategoriach; - Autonomiczne systemy zabezpieczające; - Komponenty		- Weryfikacja jednostki	Art. 8, 1, d); art. 8, 2; art. 8, 3. - Załączn. IX
DEUTSCHE GESELLSCHAFT ZUR ZERTIFIZIERUNG VON MANagementsystemen mbH - QUALITÄTS- UND UMWELTGUTACHTER DQS August-Schanz Straße 21 D - 60433 Frankfurt/Main	0297	Urządzenia w grupach urządzeń I i II, kategoriach M1 i 1: - Urządzenia elektryczne - Urządzenia nieelektryczne - Maszyny - Instalacje pomiaru gazu - Komponenty - Przyrządy zabezpieczające, kontrolujące i regulujące Urządzenia w grupach urządzeń I i II, kategoriach M2, 2 i 3: - Urządzenia elektryczne - Urządzenia nieelektryczne - Wewnętrzne silniki spalinowe - Maszyny - Instalacje pomiaru gazu - Komponenty - Przyrządy zabezpieczające, kontrolujące i regulujące Autonomiczne systemy zabezpieczające Urządzenia w grupach urządzeń I i II, kategoriach M1, M2, 1, 2 i 3: - Autonomiczne systemy zabezpieczające - Komponenty - Przyrządy zabezpieczające, kontrolujące i regulujące		Zapewnienie jakości produkcji Zapewnienie jakości produktu	Załączn. IV Załączn. VII

Nazwa i adres Jednostki Notyfikowanej	Numer identyfikacyjny	Odpowiedzialna za następujące produkty	Odpowiedzialna za następujące moduły	Załączniki Dyrektyw
<i>KEMA NV KEMA Utrechtseweg 310 – Postbus 9035 NL – 6800 ET Arnhem</i>	0344	Urządzenia w grupie urządzeń II, w tym przypadku łącznie z urządzeniami, gdzie źródło zapłonu jest głównie elektryczne	Badanie typu Zapewnienie jakości produkcji Weryfikacja produktu Zgodność z typem Zapewnienie jakości produktu Odbiór dokumentacji technicznej Weryfikacja jednostki	Załącznik III Załącznik IV Załącznik V Załącznik VI Załącznik VII Załącznik VIII Załącznik IX
		Urządzenia w grupie urządzeń II, w tym przypadku łącznie z urządzeniami, gdzie źródło zapłonu jest głównie elektryczne	Badanie typu Zapewnienie jakości produkcji Weryfikacja produktu Weryfikacja jednostki	Załącznik III Załącznik IV Załącznik V Załącznik IX
		Komponenty, które są częściami urządzeń w grupie II oraz systemów zabezpieczających, w których źródło zapłonu jest głównie elektryczne	Badanie typu Zapewnienie jakości produkcji Weryfikacja produktu Zgodność z typem Zapewnienie jakości produktu Odbiór dokumentacji technicznej Weryfikacja jednostki	Załącznik III Załącznik IV Załącznik V Załącznik VI Załącznik VII Załącznik VIII Załącznik IX
<i>ITS Testing and Certification Ltd ITS House Cleeve Road – Leatherhead UK-Surrey KT22 7SB</i>	0359	Urządzenia Grup I i II, kategorii M1 i 1 Urządzenia Grup I i II, kategorii M2 i 2 Urządzenia Grup II, kategorii 3 Systemy Zabezpieczające Urządzenia Komponenty	Badanie typu EC Zapewnienie jakości produkcji Weryfikacja produktu Zgodność z typem Zapewnienie jakości produktu Weryfikacja jednostki Retencja dokumentacji technicznej	Załącznik III Załączniki III-IX Załączniki IV-IX Załączniki V-IX Załączniki VI-IX Załączniki VII-IX
<i>SWEDISH NATIONAL TESTING AND RESEARCH INSTITUTE SP Box 857 S-501 15 Borås</i>	0402	Urządzenia i systemy zabezpieczające, z wyłączeniem wewnętrznych silników spalinyowych, przeznaczone do użytkowania w potencjalnie wybuchowych atmosferach	Badanie typu Zapewnienie jakości produkcji Weryfikacja produktu Zgodność z typem Zapewnienie jakości produktu Weryfikacja jednostki	Załącznik III Załącznik IV Załącznik V Załącznik VI Załącznik VII Załącznik VIII Załącznik IX

Nazwa i adres Jednostki Notyfikowanej	Numer identyfikacyjny	Odpowiedzialna za następujące produkty	Odpowiedzialna za następujące moduły	Załączniki Dyrektyw
<i>TÜV ÖSTERREICH TÜV-A Deutschstr. 10 A-1230 Wien</i>	0408	Urządzenia w grupie urządzeń II, w tym przypadku łącznie z urządzeniami, gdzie źródło zapłonu jest głównie elektryczne	Badanie typu Zgodność z typem w wyrywkową kontrolą Zapewnienie jakości produkcji Zapewnienie jakości produktu Weryfikacja produktu Weryfikacja jednostki	Załącznik III Załącznik VI Załącznik IV Załącznik VII Załącznik V Załącznik IX
<i>NEMKO AS Gaustadalleen 30 – P.O. Box 73 Blindern N-01314 Oslo</i>	0470	Urządzenia elektryczne	Badanie typu Zapewnienie jakości produkcji Weryfikacja produktu Zgodność z typem Zapewnienie jakości produktu Weryfikacja jednostki	Załącznik III Załącznik IV Załącznik V Załącznik VI Załącznik VII Załącznik IX
<i>Institut Scientifique des Services Publics (ISSeP), siège de Colfontaine 60, rue Grande B - 7340 Colfontaine</i>	0492	Urządzenia, przyrządy zabezpieczające zgodnie z opisem w artykule 1-2, autonomiczne systemy zabezpieczające i komponenty	Badanie typu Zapewnienie jakości produkcji Weryfikacja produktu Zgodność z typem Zapewnienie jakości produktu Odbiór dokumentacji technicznej Weryfikacja jednostki	Załącznik III Załącznik IV Załącznik V Załącznik VI Załącznik VII Załącznik VIII Załącznik IX
<i>SERVICE DE L-ENERGIE DE L'ETAT B.P. 10 L – 2010 Luxembourg</i>	0499	Urządzenia i systemy zabezpieczające przeznaczone do użytkowania w potencjalnie wybuchowych atmosferach	Badanie typu Zapewnienie jakości produkcji Weryfikacja produktu Zgodność z typem Zapewnienie jakości produktu Weryfikacja jednostki	Załącznik III Załącznik IV Załącznik V Załącznik VI Załącznik VII Załącznik IX
<i>SIRA CERTIFICATION SERVICE Sira Test and Certification Limited South Hill GB – BR7 5EH Chislehurst - Kent</i>	0518	Urządzenia Grup I i II, kategorii M1 i 1 Urządzenia Grup I i II, kategorii M2 i 2 Urządzenia Grup II, kategorii 3 Systemy Zabezpieczające Urządzenia Komponenty	Badanie typu Zapewnienie jakości produkcji Weryfikacja produktu Zgodność z typem Zapewnienie jakości produktu Odbiór dokumentacji technicznej Weryfikacja jednostki	Załącznik III Załącznik IV Załącznik V Załącznik VI Załącznik VII Załącznik VIII Załącznik IX

Nazwa i adres Jednostki Notyfikowanej	Numer identyfikacyjny	Odpowiedzialna za następujące produkty	Odpowiedzialna za następujące moduły	Załączniki Dyrektyw
<i>DEMKO A/S Lyskoer 8 – Postboks 514 DK – 2730 Herlev</i>	0539	Urządzenia elektryczne	Badanie typu Pełne zapewnienie jakości Weryfikacja produktu Zgodność z typem Zapewnienie jakości produktu Weryfikacja jednostki	Załącznik III Załącznik IV Załącznik V Załącznik VI Załącznik VII Załącznik IX
<i>DET NORSKE VERITAS CLASSIFICATION AS Veritasveien 1 N – 1322 Hovik</i>	0575	Urządzenia i systemy zabezpieczające przeznaczone do użytkowania w potencjalnie wybuchowych atmosferach	Badanie typu Zapewnienie jakości produkcji Weryfikacja produktu Zgodność z typem Zapewnienie jakości produktu Weryfikacja jednostki	Załącznik III Załącznik IV Załącznik V Załącznik VI Załącznik VII Załącznik IX

Nazwa i adres Jednostki Notyfikowanej	Numer identyfikacyjny	Odpowiedzialna za następujące produkty	Odpowiedzialna za następujące moduły	Załączniki Dyrektyw
FORSCHUNGSGESELLSCHAFT FÜR ANGEWANDTE SYSTEMSICHERHEIT UND ARBEITSMEDIZIN mbH FSA Dynamostraße 7-11 D – 68165 Mannheim	0588	Urządzenia w grupie urządzeń II, kategorii 1G: - Urządzenia nieelektryczne - Maszyny - Komponenty - Przyrządy zabezpieczające, kontrolujące i regulujące Autonomiczne systemy zabezpieczające (ze wskazaniem charakterystyki wybuchu) w grupie urządzeń II, kategoriach 1G, 2G i 3G: - Autonomiczne systemy zabezpieczające - Komponenty - Przyrządy zabezpieczające, kontrolujące i regulujące	Badanie typu Zapewnienie jakości produkcji Weryfikacja produktu Weryfikacja jednostki	Załącznik III Załącznik IV Załącznik V Załącznik IX
		Urządzenia w grupie urządzeń II, kategorii 2 i 3: - Urządzenia nieelektryczne - Wewnętrzne silniki spalinowe - Maszyny - Komponenty - Przyrządy zabezpieczające, kontrolujące i regulujące	Badanie typu Zapewnienie jakości produktu Odbiór dokumentacji technicznej Weryfikacja jednostki	Załącznik III Załącznik VI Załącznik VII Załącznik VIII Załącznik IX
BUNDESANSTALT FÜR MATERIALFORSCHUNG UND PRÜFUNG BAM Unter den Eichen 87 D – 12205 Berlin	0589	Urządzenia w grupie urządzeń I i II, kategorii M1 i 1: - Urządzenia nieelektryczne - Komponenty - Przyrządy zabezpieczające, kontrolujące i regulujące z ryzykiem zapłonu pochodzącym od mechanicznie wytwarzanych iskier Instalacje pomiaru gazu Autonomiczne systemy zabezpieczające (ze wskazaniem charakterystyk wybuchu) w urządzeniach grupy II, kategorii 1G, 2G i 3G: Autonomiczne systemy zabezpieczające Zawory ognioodporne Komponenty	Badanie typu Zapewnienie jakości produkcji Weryfikacja produktu Weryfikacja jednostki	Załącznik III Załącznik IV Załącznik V Załącznik IX

		<p>Urządzenia w grupie urządzeń I i II, kategorii M2 2 i 3:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Urządzenia nieelektryczne - Komponenty - Przyrządy zabezpieczające, kontrolujące i regulujące z ryzykiem zapłonu pochodzącym od mechanicznie wytwarzanych iskier <p>Instalacja pomiaru gazu</p>	<p>Badanie typu</p> <p>Zgodność z typem</p> <p>Zapewnienie jakości produktu</p> <p>Odbiór dokumentacji technicznej</p> <p>Weryfikacja jednostki</p>	<p>Załącznik III</p> <p>Załącznik VI</p> <p>Załącznik VII</p> <p>Załącznik VIII</p> <p>Załącznik IX</p>
--	--	---	---	---

Nazwa i adres Jednostki Notyfikowanej	Numer identyfikacyjny	Odpowiedzialna za następujące produkty	Odpowiedzialna za następujące moduły	Załączniki Dyrektyw
<i>ELECTRICAL EQUIPMENT CERTIFICATION SERVICE HEALTH AND SAFETY EXECUTIVE Harpur Hill GB - SKI 7 9JN Buxton - Derbyshire</i>	0600	Urządzenia w grupie urządzeń I i II, kategorii M1 i 1 Urządzenia w grupie urządzeń I i II, kategorii M2 i 2 Urządzenia w grupie urządzeń II, kategorii 3 Systemy zabezpieczające Urządzenia Komponenty	Badanie typu Zapewnienie jakości produkcji Weryfikacja produktu Zgodność z typem Zapewnienie jakości produktu Odbiór dokumentacji technicznej Weryfikacja jednostki	Załącznik III Załącznik IV Załącznik V Załącznik VI Załącznik VII Załącznik VIII Załącznik IX
<i>IBExU- INSTITUT FÜR SICHERHEITSTECHNIK GmbH Institut an der Technischen Universität - Bergakademie Freiberg IBExU Fuchsmühlenweg 7 D - 09599 Freiberg</i>	0637	Urządzenia w grupie urządzeń I i II, kategoriach M2, 2 i 3: - Urządzenia elektryczne - Urządzenia nieelektryczne - Wewnętrzne silniki spalinowe - Maszyny - Instalacje pomiaru gazu - Komponenty - Przyrządy zabezpieczające, kontrolujące i regulujące	Odbiór dokumentacji technicznej Weryfikacja jednostki Badanie typu Zgodność z typem Zapewnienie jakości produktu	Załącznik VIII Załącznik IX Załącznik III Załącznik VI Załącznik IV
		- Urządzenia elektryczne - Urządzenia nieelektryczne - Wewnętrzne silniki spalinowe - Maszyny - Instalacje pomiaru gazu - Komponenty - Przyrządy zabezpieczające, kontrolujące i regulujące	Badanie typu Zgodność z typem Odbiór dokumentacji technicznej Weryfikacja jednostki	Załącznik III Załącznik VI Załącznik VIII Załącznik IX

Nazwa i adres Jednostki Notyfikowanej	Numer identyfikacyjny	Odpowiedzialna za następujące produkty	Odpowiedzialna za następujące moduły	Załączniki Dyrektyw
		Autonomiczne systemy zabezpieczające (ze wskazaniem charakterystyki wybuchu) w grupie urządzeń II, kategorii 1G, 2G i 3G: - Urządzenia elektryczne - Urządzenia nieelektryczne - Wewnętrzne silniki spalinowe - Maszyny - Instalacje pomiaru gazu - Komponenty - Przyrządy zabezpieczające, kontrolujące i regulujące	Badanie typu Weryfikacja produktu Weryfikacja jednostki Zapewnienie jakości produkcji	Załącznik III Załącznik V Załącznik IX Załącznik IV
		Urządzenia w grupie urządzeń I i II, kategoriach M1 1, 2 i 3: - Urządzenia elektryczne - Urządzenia nieelektryczne - Wewnętrzne silniki spalinowe - Maszyny - Instalacje pomiaru gazu - Komponenty - Przyrządy zabezpieczające, kontrolujące i regulujące	Badanie typu Zapewnienie jakości produkcji Weryfikacja produktu Weryfikacja jednostki	Załącznik III Załącznik IV Załącznik V Załącznik IX

Nazwa i adres Jednostki Notyfikowanej	Numer identyfikacyjny	Odpowiedzialna za następujące produkty	Odpowiedzialna za następujące moduły	Załączniki Dyrektyw
		Autonomiczne systemy zabezpieczające Komponenty Przyrządy zabezpieczające, kontrolujące i regulujące Urządzenia w grupie urządzeń I i II, kategoriach M1 i 1: - Urządzenia elektryczne - Urządzenia nieelektryczne - Maszyny - Instalacje pomiaru gazu - Komponenty - Przyrządy zabezpieczające, kontrolujące i regulujące	Badanie typu Weryfikacja produktu Weryfikacja jednostki	Załącznik III Załącznik V Załącznik IX
<i>CESI - CENTRO ELETTROTECNICO SPERIMENTALE ITALIANO GIACENTO, MOTTA SPA CESI Via Rubattino, 54 I-20134 Milano</i>	0722	Urządzenia i systemy zabezpieczające przeznaczone do użytkowania w potencjalnie wybuchowej atmosferze	Badanie typu Zapewnienie jakości produkcji Weryfikacja produktu Zgodność z typem Zapewnienie jakości produktu Odbiór dokumentacji technicznej Weryfikacja jednostki	Załącznik III Załącznik IV Załącznik V Załącznik VI Załącznik VII Załącznik VIII Załącznik IX
<i>ZELMEX PRÜF-UND ZERTIFIZIERUNGS-STELLE Siekgraben 56 D - Braunschweig</i>	0820	Urządzenia w grupie urządzeń II, kategoriach 1G, 2G i 3G w obszarach ochrony "o", "e", "m", "i" and "g".	Weryfikacja produktu Zgodność z typem z wyrywkową kontrolą Badanie typu Weryfikacja jednostki	Załącznik IV Załącznik VI Załącznik III Załącznik IX

**LISTA NORM ZHARMONIZOWANYCH
DO MODYFIKACJI**

**Komunikacja Komisji w ramach realizacji Dyrektywy 94/9/EC Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23
mmarca 1994**

**odnośnie przybliżenia praw Krajów Członkowskich dotyczących urządzeń i systemów zabezpieczających
przeznaczonych do użytkowania w potencjalnie wybuchowych atmosferach**

Marzec 2000

(Tekst z odniesieniem do EEA)

Publikacja tytułów i odniesień norm zharmonizowanych pod dyrektywą

EN

Europejska Jednostka Normalizacyjna (*)	Odniesienie i tytuł normy	Dokument odniesienia	Odniesienie do zastępowanej normy	Data wstrzymania założenia zgodności zastępowanej normy Adnotacja 1
CEN	EN 1127-1: 1997 : Wybuchowe atmosfery – Zabezpieczenie i ochrona przed wybuchem – Część 1 : Podstawowe koncepty i metodologia		BRAC	
CENELEC	EN 50014:1997 Aparatura elektryczna dla potencjalnie wybuchowych atmosfer – Wymagania ogólne Poprawka A2:1999 do EN 50014:1997 Poprawka A1:1999 do EN 50014:1997		BRAC Poprawka 3 Poprawka 3	- - -
CENELEC	EN 50015:1998 Aparatura elektryczna dla potencjalnie wybuchowych atmosfer – Zanurzenie w oleju "o"		BRAC	-
CENELEC	EN 50017:1998 Aparatura elektryczna dla potencjalnie wybuchowych atmosfer – Wypełnienie proszkiem "q"		BRAC	-
CENELEC	EN 50021:1999 Aparatura elektryczna dla potencjalnie wybuchowych atmosfer – Typ zabezpieczenia "n"		BRAC	-
CENELEC	EN 50054:1998 Aparatura elektryczna do detekcji i pomiaru palnych gazów – Wymagania ogólne i metody badań		BRAC	-
CENELEC	EN 50055:1998 Aparatura elektryczna do detekcji i pomiaru palnych gazów – Wymagania dla urządzeń Grupy I wykazujących do 5 % (v/v) metanu w powietrzu		BRAC	-

Europejska Jednostka Normalizacyjna (*)	Odniesienie i tytuł normy	Dokument odniesienia	Odniesienie do zastępowanej normy	Data wstrzymania założenia zgodności zastępowanej normy Adnotacja 1
CENELEC	EN 50056:1998 Aparatura elektryczna do detekcji i pomiaru palnych gazów – Wymagania dla urządzeń Grupy I wykazujących do 100 % (v/v) metanu w powietrzu		BRAK	-
CENELEC	EN 50057:1998 Aparatura elektryczna do detekcji i pomiaru palnych gazów – Wymagania dla urządzeń Grupy II wykazujących do 100 % niższych ograniczeń wybuchu		BRAK	-
CENELEC	EN 50058:1998 Aparatura elektryczna do detekcji i pomiaru palnych gazów – Wymagania dla urządzeń Grupy II wykazujących do 100 % (v/v) gazu		BRAK	-
CENELEC	EN 50104:1998 Aparatura elektryczna do detekcji i pomiaru tlenu - Wymagania i metody badań		BRAK	-
CENELEC	EN 50241-1:1999 Specyfikacja dla aparatury otwartej ścieżki do detekcji palnych lub toksycznych gazów i par -- Część 1: Wymagania ogólne i metody badań		BRAK	-
CENELEC	EN 50241-2:1999 Specyfikacja dla aparatury otwartej ścieżki do detekcji palnych lub toksycznych gazów i par -- Część 2: Wymagania ogólne dla aparatury do detekcji gazów palnych		BRAK	-
CENELEC	EN 50281-1-1:1998 Aparatura elektryczna do użytkowania w obecności pyłów palnych -- Część 1-1: Aparatura elektryczna zabezpieczana przez wyłączniki – Konstrukcja i testowanie		BRAK	-
CENELEC	EN 50281-1-2:1998 Aparatura elektryczna do użytkowania w obecności pyłów palnych -- Część 1-2: Aparatura elektryczna zabezpieczana przez wyłączniki – Wybór, instalacja i obsługa Oraz errata z grudnia 1999 do EN 50281-1-2:1998		BRAK	-
CENELEC	EN 50281-2-1:1998 Aparatura elektryczna do użytkowania w obecności pyłów palnych -- Część 2-1: Metody badań – Metody określania minimalnej temperatury zapłonu pyłu		BRAK	-
CENELEC	EN 50284:1999 Specjalne wymagania dla konstrukcji, testu i znakowania elektrycznych urządzeń grupy urządzeń II, Kategorii 1 G		BRAK	-

Andotacja 1: Generalnie data wstrzymania założenia zgodności będzie datą wycofania ustaloną przez europejską jednostkę normalizacyjną, jednak uwaga użytkownika tych norm jest kierowana na fakt, iż w pewnych wyjątkowych przypadkach może być ona inna.

Adnotacja 3: W przypadku nowelizacji, standardem odniesienia jest EN CCCCC:YY, jego poprzednia nowelizacja, jeżeli taka występuje, oraz nowa, przytoczona nowelizacja. Zastępowane normy (kolumna 4) składają się z EN CCCCC:YY oraz ze swoich poprzednich nowelizacji, jeżeli takie występują, jednakże bez nowych przytoczonych nowelizacji. Od wymienionej daty zastępowane standardy zostają zawieszone umożliwiając założenie zgodności z istotnymi wymaganiami dyrektywy.

Przykład: Dla EN 50014:1997, stosuje się :

CENELEC	EN 50014:1997 Aparatura elektryczna dla użytkowania w potencjalnie wybuchowych atmosferach – Wymagania ogólne <i>[Normą odniesienia jest EN 50014:1997]</i>		NONE <i>[Nie ma zastępowanej normy]</i>	-
	Nowelizacja A1:1999 to EN 50014:1997 <i>[Normą odniesienia jest EN 50014:1997 +A1:1999 to EN 50014:1997]</i>		Adnotacja 3 <i>[Zastępowaną normą jest EN 50014:1997]</i>	-
	Nowelizacja A2:1999 to EN 50014:1997 <i>[Normą odniesienia jest EN 50014:1997 +A1:1999 to EN 50014:1997 +A2:1999 to EN 50014:1997]</i>		Adnotacja 3 <i>[Zastępowaną normą jest EN 50014:1997 +A1:1999 do EN 50014:1997]</i>	-

- Uwaga :
- Informacje dotyczące dostępności norm można uzyskać albo z europejskich organizacji normalizacyjnych lub z krajowych jednostek normalizacyjnych , których lista jest załącznikiem do Dyrektywy Rady 98/34/EEC⁶³ znowelizowanej przed Dyrektywę Rady 98/48/EC⁶⁴ .
  - Publikacja odniesień w Dzienniku Ustaw UE nie sugeruje, że normy zostaną opublikowane we wszystkich językach Wspólnoty
  - Komisja zapewnia uaktualnianie tej listy.
  - Lista ta zastępuje wszystkie poprzednie listy opublikowane w Dzienniku Ustaw Unii Europejskiej.

⁶³ Dz.U nr. L 204, 21.07.1998

⁶⁴ Dz.U. nr L 217, 05.08.1998

**Program standaryzacji stworzony przez Komisję w celu przygotowania
norm zharmonizowanych pod dyrektywą 94/9/EC odnoszących się do urządzeń nielektrycznych
(prawidłowo 1.5.00)**

Grupy Robocze TC 305 aktywnie opracowują następujące normy:

- 1 Określenie charakterystyk wybuchu chmur pyłów – Część 1: Określenie maksymalnego ciśnienia wybuchu chmur pyłów
- 2 Określenie charakterystyk wybuchu chmur pyłów – Część 2: Określenie maksymalnego stosunku wzrostu ciśnienia wybuchu chmur pyłów
- 3 Określenie charakterystyk wybuchu chmur pyłów – Część 3: Określenie minimalnej koncentracji chmur pyłów
- 4 Określenie ograniczenia koncentracji tlenu dla chmur pyłów
- 5 Określenie minimalnej energii zapłonu chmur pyłów
- 6 prEN 1839: Określenie dolnej i górnej granicy wybuchu gazów i oparów
- 7 Określenie spontanicznego zapłonu akumulacji pyłów
- 8 Określenie minimalnej temperatury zapłonu gazów i oparów
- 9 Określenie ograniczenia koncentracji tlenu dla gazów i oparów
- 10 Określenie maksymalnego ciśnienia wybuchu oraz maksymalnego stosunku wzrostu ciśnienia gazów i oparów – Część 1. Określenie maksymalnego ciśnienia wybuchu
- 11 Określenie maksymalnego ciśnienia wybuchu oraz maksymalnego stosunku wzrostu ciśnienia gazów i oparów – Część 2. Określenie maksymalnego stosunku wzrostu ciśnienia
- 12 prEN 134631: Urządzenia nielektryczne do użytkowania w potencjalnie wybuchowej atmosferze – Część 1 : Podstawowa metodologia i wymagania
- 13 Urządzenia nielektryczne do użytkowania w potencjalnie wybuchowej atmosferze – Część 2: Ochrona za pomocą obudowy ograniczającej przepływ
- 14 Urządzenia nielektryczne do użytkowania w potencjalnie wybuchowej atmosferze – Część 3: Ochrona za pomocą obudowy ogniodpornej
- 15 Urządzenia nielektryczne do użytkowania w potencjalnie wybuchowej atmosferze – Część 4: Ochrona za pomocą wbudowanego zabezpieczenia
- 16 Urządzenia nielektryczne do użytkowania w potencjalnie wybuchowej atmosferze – Część 5: Ochrona za pomocą zabezpieczenia konstrukcyjnego
- 17 Urządzenia nielektryczne do użytkowania w potencjalnie wybuchowej atmosferze – Część 6: Ochrona poprzez kontrolę źródeł zapłonu
- 18 Urządzenia nielektryczne do użytkowania w potencjalnie wybuchowej atmosferze – Część 7: Ochrona poprzez hermetyzację
- 19 Wybór urządzeń nielektrycznych do użytkowania w potencjalnie wybuchowej atmosferze
- 20 Wymagania odnośnie bezpieczeństwa dla wentylatorów z zabezpieczeniem przeciwzapalnym
- 21 Systemy tłumienia wybuchu
- 22 Urządzenia przeciwybuchowe

- 23 prEN 12874: Bariery ogniowe – Specyfikacje, wymagania dla obsługi i procedury testowania
- 24 Urządzenia odpowietrzania wybuchu
- 25 Systemy odpowietrzania wybuchu gazu
- 26 Aktywne bariery gaszenia wybuchu
- 27 Bariery wybuchu
- 28 prEN 13237-1: Warunki i definicje dla urządzeń i systemów zabezpieczających przeznaczonych do użytkowania w potencjalnie wybuchowej atmosferze
- 29 Metodologia oceny ryzyka i systemów zabezpieczających przeznaczonych do użytkowania w potencjalnie wybuchowej atmosferze
- 30 prEN 13462 : Wybuchowa atmosfera – Zapobieganie wybuchom i zabezpieczenie kopalń – podstawowe koncepty i metodologia
- 31 Bariery przeciwwybuchowe dla kopalń
- 32 Potencjalnie wybuchowe atmosfery – Zastosowanie systemów jakości

Zastosowanie dyrektywy 94/9/EC w odniesieniu do Dyrektywy Maszyn 98/37/EC:

CEN zidentyfikował 50 norm wymienionych w programie bezpieczeństwa maszyn, który obejmuje zagrożenia wybuchem. Normy te opracowywane przez kilka różnych komisji technicznych zostaną ocenione pod względem przydatności w kontekście Dyrektywy 94/9/EC.

I. Program standaryzacji stworzony przez Komisję w celu przygotowania norm zharmonizowanych pod dyrektywą 94/9/EC odnoszących się do urządzeń elektrycznych (prawidłowo 1.5.00)

Komisja TC 31 wraz z podkomisjami aktywnie opracowują następujące normy:

- 1 EN 50014 :1997 – Urządzenia elektryczne przeznaczone do użytkowania w potencjalnie wybuchowej atmosferze – Wymagania ogólne
- 2 EN 50015 :1998 - Urządzenia elektryczne przeznaczone do użytkowania w potencjalnie wybuchowej atmosferze – Zanurzenie w oleju ‘’o’’
- 3 EN 50017 :1998 - Urządzenia elektryczne przeznaczone do użytkowania w potencjalnie wybuchowej atmosferze – Napełnianie proszkiem 'q'
- 4 EN 50021: 1998 - Urządzenia elektryczne przeznaczone do użytkowania w potencjalnie wybuchowej atmosferze – Typ zabezpieczenia 'n'
- 5 EN 50054:1998 – Urządzenia elektryczne do wykrywania i pomiaru gazów palnych – Wymagania ogólne i metody testowania
- 6 EN 50055:1998 - Urządzenia elektryczne do wykrywania i pomiaru gazów palnych – Wymagania dla urządzeń Grupy I wykazujących do 5% (V/V) metanu w powietrzu
- 7 EN 50056:1998 - Urządzenia elektryczne do wykrywania i pomiaru gazów palnych – Wymagania dla urządzeń Grupy I wykazujących do 100% (V/V) metanu
- 8 EN 50057:1998 - Urządzenia elektryczne do wykrywania i pomiaru gazów palnych – Wymagania dla urządzeń Grupy II wykazujących do 100% dolnego ograniczenia wybuchu
- 9 EN 50058:1998 - Urządzenia elektryczne do wykrywania i pomiaru gazów palnych – Wymagania dla urządzeń Grupy II wykazujących do 100% V/V) gazu
- 10 EN 50104 : 1998 – Urządzenia elektryczne do wykrywania i pomiaru tlenu – Wymagania i metody testowania
- 11 EN 50241–1: 1999 – Specyfikacja dla urządzeń otwartej ścieżki do wykrywania palnych lub toksycznych gazów i oparów – Część 1: Ogólne wymagania i metody testowania
- 12 EN 50241–2: 1999 – Specyfikacja dla urządzeń otwartej ścieżki do wykrywania palnych lub toksycznych gazów i oparów – Część 2 : Wymagania dla urządzeń do wykrywania gazów palnych
- 13 EN 50281-1-1: 1998- Aparatura elektryczna przeznaczona do użytkowania w obecności pyłów palnych – Część I-1: Urządzenia elektryczne chronione przez obudowy – Konstrukcja i testowanie
- 14 EN 50281-1-2: 1998- Aparatura elektryczna przeznaczona do użytkowania w obecności pyłów palnych – Część 1-2: Urządzenia elektryczne chronione przez obudowy – Wybór, instalacja i obsługa
- 15 EN 50281-2-1: 1998- Aparatura elektryczna przeznaczona do użytkowania w obecności pyłów palnych – Część 2-1: Metody określania minimalnej temperatury zapłonu dla pyłów
- 16 EN 50284 : 1999 – Specjalne wymagania dla konstrukcji, testowania i znakowania aparatury elektrycznej urządzeń grupy II, kategorii IG
- 17 prEN 50303 : Aparatura elektryczna do zastosowań w potencjalnie wybuchowych atmosferach – urządzenia Grupy I Kategorii M1

- 18 prEN 50281-1-3 : Urządzenia przeznaczone do użytkowania w obecności pyłów palnych – Część 1-3: Klasyfikacja obszarów, w których występują lub mogą występować pyły palne
- 19 prEN 60079-10: Aparatura elektryczna do zastosowań w potencjalnie wybuchowych atmosferach – Część 10 – Klasyfikacja obszarów zagrożonych dla gazów
- 20 prEN 60079-14: Aparatura elektryczna do zastosowań w potencjalnie wybuchowych atmosferach – Część 14 – Wybór, instalacja, obsługa i naprawa aparatury elektrycznej przeznaczonej do użytkowania w obszarach zagrożonych
- 21 prEN 50018 : Aparatura elektryczna do zastosowań w potencjalnie wybuchowych atmosferach – Obudowa ognioodporna ‘d’
- 22 prEN 50020 : Aparatura elektryczna do zastosowań w potencjalnie wybuchowych atmosferach – Wbudowane zabezpieczenia ‘i’
- 23 prEN 50039 : Aparatura elektryczna do zastosowań w potencjalnie wybuchowych atmosferach – Bezpieczne układy elektryczne
- 24 prEN 50019 : Aparatura elektryczna do zastosowań w potencjalnie wybuchowych atmosferach Zwiększone bezpieczeństwo ‘e’
- 25 prEN 50033 : Lampy w osłonach dla kopalni zagrożonych zapaleniem się pyłów
- 26 prEN 50028 : Aparatura elektryczna do zastosowań w potencjalnie wybuchowych atmosferach. Zamknięcie typu ‘m’
- 27 prEN 50016 : Aparatura elektryczna do zastosowań w potencjalnie wybuchowych atmosferach – Urządzenia hermetyzacji ‘p’
- 28 prEN 500 .. : Przenośne pomieszczenia hermetyzowane bez i z wewnętrznym źródłem wyzwalania
- 29 prEN 50050 : Aparatura elektryczna do zastosowań w potencjalnie wybuchowych atmosferach – Elektrostatyczne, ręczne urządzenia do natrysku
- 30 prEN 50053-1: Wymagania dla wyboru, instalacji i użytkowania urządzeń do natrysku elektrostatycznego do materiałów palnych – Część 1: Ręczne, elektrostatyczne pistolety domalowania natryskowego z ograniczeniem energii do 0.24mJ wraz z akcesoriami dodatkowymi
- 31 prEN 50053-2: Wymagania dla wyboru, instalacji i użytkowania urządzeń do natrysku elektrostatycznego do materiałów palnych – Część 2: Ręczne, elektrostatyczne pistolety do proszku z ograniczeniem energii do 5 mJ wraz z akcesoriami dodatkowymi
- 32 prEN 50053-3: Wymagania dla wyboru, instalacji i użytkowania urządzeń do natrysku elektrostatycznego do materiałów palnych – Część 3: Ręczne, elektrostatyczne ręczne pistolety do malowania z ograniczeniem energii do 0.24 mJ lub 5 mJ wraz z akcesoriami dodatkowymi
- 33 prEN 50176: Aparatura elektryczna do zastosowań w potencjalnie wybuchowych atmosferach - Część 1: Automatyczna elektrostatyczna instalacja natryskowa dla cieczy palnych
- 34 prEN 50177: Aparatura elektryczna do zastosowań w potencjalnie wybuchowych atmosferach - Część 1: Automatyczna elektrostatyczna instalacja natryskowa dla palnych farb proszkowych
- 33 prEN 50223: Aparatura elektryczna do zastosowań w potencjalnie wybuchowych atmosferach - Automatyczna elektrostatyczna instalacja natryskowa dla materiałów palnych
- 34 prEN 50.....: Aparatura elektryczna do zastosowań w potencjalnie wybuchowych atmosferach - pistolety natryskowe – „Farby wodne”

II. EN 50014 Pierwsza Edycja

Seria EN 50014 została po raz pierwszy opublikowana w trzech oficjalnych językach, francuskim, niemieckim i angielskim w roku 1977. Po inspekcji serii kilka norm zostało znowelizowanych i wprowadzonych w życie przez aktualizację dyrektyw 79/196/EEC i 82/130/EEC przez Komisję Europejską. Te uaktualnione dyrektywy, które później zostały włączone do Prawa Krajów Członkowskich, pozwoliły na wydanie certyfikatów zgodności odnoszących się do nowelizacji.

Po wydaniu nowelizacji do dyrektyw 79/196/EEC i 82/130/EEC stało się konieczne dla instytucji badawczych Unii Europejskiej wskazanie na Certyfikatach Zgodności statusu nowelizacji dyrektywy. Litera wskazania generacji została dołączona do numeru certyfikatu, np. Ex94 C 9067.

III. EN 50014 Druga Edycja

Seria norm 1979 została zrewidowana i opublikowana od roku 2003 jako Druga Edycja En 50014 serii norm. Druga Edycja serii obejmuje wszystkie nowelizacje oryginalnych arkuszy interpretacji Pierwszej Edycji oraz zmiany wprowadzone na poziomie międzynarodowym przez IEC w Serii 79 norm. Aby zakończyć cykl publikacji pod dyrektywą 79/196/EEC i 82/130/EEC Komisja musiała opracować i znowelizować dyrektywy Starego Podejścia z uwzględnieniem serii drugiej edycji. Zostało to wprowadzone i zaakceptowane przez Komisję po zaadaptowaniu do rozwoju technicznego dyrektyw 79/196/EEC i 82/130/EEC. Po akceptacji możliwe było wydanie certyfikatów zgodności Grupy I i II na bazie Drugiej Edycji. Początkowo można było wydać tylko krajowe certyfikaty zgodności z Drugą Edycją, gdzie opublikowano określone normy.

IV. EN 50014 Trzecia Edycja

Nowe Normy drugiej edycji utworzyły podstawę dla programu pracy nad trzecią edycją, opracowaną przez CENELEC TC 31, dla nowej dyrektywy ATEX 94/9/EC. TC 31 zdecydowała, że seria Drugiej Edycji ucieleśnia obecny stan i nie było konieczne wprowadzanie żadnych poważnych zmian technicznych w celu zapewnienia zgodności z Istotnymi Wymaganiami Odnośnie Bezpieczeństwa i Higieny dyrektywy. Konieczne było wprowadzenie do trzeciej edycji kilku nie technicznych zmian. Dyrektywa zawiera wymagania techniczne, które nie są obecnie objęte normami i będą wymagały przeprowadzenia badań przed ich wcieleniem do norm trzeciej edycji.

Pytania i odpowiedzi odnośnie zastosowania dyrektywy 94/9/EC łącznie z dotyczącymi Istotnych Wymagań Odnośnie Bezpieczeństwa i Higieny

PYTANIE 1:

Zamknięte naczynie (naczynie procesu, zbiornik magazynujący itp.) zawiera ulatniający się płyn łatwopalny. Wnętrze naczynia powinno być sklasyfikowane jako strefa 0, natomiast urządzenia wewnątrz zbiornika – mieszalnik itp. – powinny podlegać zakresowi 94/9/EC. Strefa powinna również być również 1 lub 2. Teraz zakładamy, że otoczenie naczynia jest obszarem niesklasyfikowanym w rezultacie jego stalowej konstrukcji, która działa jak bariera. A więc, należy pominąć taką aparaturę jak zawory bezpieczeństwa, które mogą prowadzić do (częściowej) klasyfikacji zewnątrz naczynia.

Czy takie naczynie jako kompletne urządzenia podlega zakresowi 94/9/EC?

Przykład 1: Zakładamy że przez przewody wentylacyjne przedostają się palne mieszanki wystarczające do klasyfikacji wnętrza takich przewodów. Ścianki przewodów wentylacyjnych są skonstruowane jak bariery i izolują potencjalnie wybuchową atmosferę wewnątrz przewodu od otoczenia. Otoczenie przewodu jest więc niesklasyfikowane a przewód jest umieszczony w niesklasyfikowanym obszarze.

Przykład 2: Pompy paliwa na stacji paliw są głównie otaczane przez niesklasyfikowane obszary. Nie mniej jednak, wnętrze jest klasyfikowane w obszarze dystrybutorów. Wnętrze jest częścią całkowicie sklasyfikowanej objętości.

Przykład 3: Wieża destylacyjna destylująca ciecze palne.

Odpowiedź (patrz też rozdział 4.1.2):

Na ogólnych warunkach, aby podlegać zakresowi dyrektywy 94/9/EC, spełnione muszą być następujące warunki:

- musi być obecna potencjalnie wybuchowa atmosfera;
- atmosfera musi składać się z substancji palnych zmieszanych z powietrzem;
- atmosfera występuje w warunkach atmosferycznych;
- produkt musi posiadać własne źródło zapłonu (patrz 4.1.2 a).

Dyrektywą jest dyrektywa związana z ryzykiem, ocena ryzyka musi być przeprowadzona w odniesieniu do stopnia wyżej wymienionych warunków oraz z zapytaniem, czy mogą tworzyć one niebezpieczne ryzyko wybuchu. W połączeniu z wyżej opisanymi warunkami proszę odnieść się do Tabeli 2 na stronie 18 instrukcji zastosowania w celu sprawdzenia, czy produkt jest objęty zakresem dyrektywy.

1. Sytuacja C – nie jest objęta zakresem dyrektywy

Przykład 1:   sytuacja C, uwaga (a) możliwa

Przykład 2:   Dystrybutor benzyny może być uważany za urządzenie objęte zakresem dyrektywy 94/9/EC, zarówno, jeżeli jest zbudowany z części oznakowanych CE, jak i nie oznakowanych tym znakiem. Szeroko rozpowszechnioną opinią jest, że oznakowanie CE na całym urządzeniu jest konieczne w obu przypadkach. Podczas montażu dystrybutora producent może wykorzystywać tylko części oznakowanych znakiem CE. W takim przypadku tylko dodatkowe zagrożenia wynikające z faktu połączenia tych części powinny być ocenione pod względem oznakowania CE całego dystrybutora. W przypadku, gdy producent wykorzystuje do konstrukcji części lub całe produkty nie oznakowane CE, należy przeprowadzić ocenę całego urządzenia.

Przykład 3:   może sytuacja C, lecz do udzieleni prawidłowej informacji potrzebne byłyby dodatkowe informacje.

PYTANIE 2:

Czy urządzenia zawierające wybuchową atmosferę wewnątrz, lecz nie są otaczane przez wybuchowe atmosfery znajdują się w zakresie dyrektywy 94/9/EC?

Ponadto, są też pytania ze strony producenta i Jednostek Notyfikowanych dotyczące klasyfikacji grup urządzeń na poszczególne kategorie. Jeżeli na przykład urządzenie jest użytkowane w obszarach, w których wybuchowe atmosfery mogą, ale nie muszą wystąpić lub nawet nie występują, lecz wewnątrz urządzenia w normalnych warunkach eksploatacyjnych zawsze jest obecna wybuchowa atmosfera (np. mieszanka powietrza / pyłu w młynach, suszarniach, separatorach pyłu).

Jaka procedura oceny zgodności dla której kategorii jest używana w takich przypadkach? Czy w celu wyboru prawidłowej procedury ważny jest wzgląd na atmosferę wokół urządzenia? Niepewność w tym przypadku pochodzi od tytułu w dyrektywie „przeznaczone do użytkowania w potencjalnie wybuchowej atmosferze”.

Odpowiedź (patrz też rozdział 4.1.2):

Sytuacja C, jeżeli urządzenie ma własne źródło zapłonu

Sytuacja E, jeżeli urządzenie nie ma źródła zapłonu

Na przykład naczynie, które nie jest otaczane przez potencjalnie wybuchową atmosferę, lecz posiada potencjalnie wybuchową atmosferę wewnątrz, generalnie nie znajduje się w zakresie dyrektywy. Nie mniej jednak, wszystkie urządzenia wewnątrz naczynia posiadające własne źródło zapłonu znajdują się w zakresie dyrektywy.

PYTANIE 3:

Rozumiemy z definicji potencjalnie wybuchowej atmosfery oraz warunków atmosferycznych, że naczynie procesu, które pracuje w innych warunkach, niż atmosferyczne, nie jest objęte przez 94/9/EC. Nie mniej jednak, naczynia procesu dla reakcji chemicznych są często użytkowane przy ciśnieniu o wartości kilku atmosfer. Tak samo w zbiornikach magazynowania skroplonych gazów ciśnienie wynosi kilka atmosfer.

Odpowiedź (patrz też rozdziały 4.1.2 i 4.3):

Jeżeli produkt nie jest przeznaczony do użytkowania w warunkach atmosferycznych, wówczas nie znajduje się on w zakresie dyrektywy 94/9/EC, lecz atmosfera wybuchowa może formować się wewnątrz w warunkach atmosferycznych podczas uruchamiania, wyłączania lub w okresach serwisowania. Tworzy to część oceny ryzyka użytkownika i może prowadzić do specyfikacji urządzeń ATEX, które powinny być zamontowane w lub na naczyniu. Jest to powszechna praktyka.

PYTANIE 4:

Jeżeli urządzenie nie jest “zdolne do spowodowania wybuchu”, wówczas nie jest ono objęte dyrektywą 94/9/EC. Rozpatrzmy prosty zbiornik wykonany z blachy lub ze szkła (naczynie lub równoważne urządzenie), które zawiera lub nie zawiera wybuchowej atmosfery i jest użytkowane w sklasyfikowanym obszarze. Zbiornik nie zawiera mechanicznych ani elektrycznych urządzeń. Czy taki zbiornik podlega zakresowi dyrektywy 94/9/EC?

Przykład 1: Przewody wentylacyjne nie są sklasyfikowane wewnątrz (np. przewody świeżego powietrza), lecz zostały zainstalowane w sklasyfikowanym obszarze. Na przewodzie nie zainstalowano parownika, ani innych mechanicznych i elektrycznych urządzeń.

Przykład 2: Przewody wentylacyjne zostały sklasyfikowane wewnątrz i zainstalowane w sklasyfikowanym obszarze, lecz na przewodzie nie zainstalowano parownika, ani innych mechanicznych i elektrycznych urządzeń.

Odpowiedź (patrz też rozdział 4.1.2):

Jeżeli produkt nie posiada potencjalnego źródła zapłonu, wówczas nie jest ono objęte zakresem dyrektywy (patrz tabela na stronie 18).

Przykład 1: sytuacja G, brak źródła zapłonu

Przykład 2: sytuacja B, brak źródła zapłonu

PYTANIE 5:

Rozumiemy z dyrektywy 94/9/EC, że obecność powietrza jest wymagana, w przeciwnym wypadku dyrektywa nie ma zastosowania. Niektóre mieszanki gazów są jednak wybuchowe bez obecności powietrza. Czy konieczne jest, aby wybuchowe właściwości mieszanki bazowały na powietrzu oraz zawartości tlenu w powietrzu?

W komórkach produkcji chloru produkowany jest również wodór, jednakże jest on rozdzielany. Załóżmy, że chlor i wodór zostały zmieszane w takich komórkach (lub w inny sposób) w obecności powietrza w niewielkich ilościach. Mieszanka taka jest wciąż wybuchowa w zakresie olbrzymiej koncentracji.

Odpowiedź (patrz też rozdział 4.1.1):

Jednym z warunków objęcia zakresem dyrektywy jest skład potencjalnie wybuchowej atmosfery, który musi obejmować mieszankę z powietrzem. W związku z tym produkt znajdujący się w potencjalnie wybuchowej atmosferze bez obecności powietrza nie znajduje się w zakresie dyrektywy.

Wyłączenie z zakresu dyrektywy, ponieważ zagrożenie wybuchem wynika wyłącznie z obecności wybuchowych lub niestabilnych substancji [Art. 1(4)]

PYTANIE 6:

Artykuł 1(3): Czy niekompletne elementy urządzenia elektrycznego (oznaczenie prądu “U”) są komponentami, czy urządzeniami?

Przykład: Odporna na ciśnienie hermetyczna, wbudowana sonda musi zostać zainstalowana w obudowie zabezpieczającej przed zapłonem typu Ex-e.

Odpowiedź (patrz też rozdziały 3.10 i 4.1.2):

To zależy od przeznaczenia. Jeżeli nie posiadają one autonomicznej funkcji, mogą być uznane jako komponenty.

PYTANIE 7:

Artykuł 8(I)(b)(ii)

Czy rozdział ten stosuje się do wszystkich instrumentów i komponentów, które mogą tworzyć ryzyko zapłonu, szczególnie jako wynik ciepła wytworzonego na skutek tarcia, uderzenia lub iskier wytworzonych na skutek tarcia lub też wyładowań elektrostatycznych?

W takim przypadku procedura, pod pewnymi warunkami, musi być zastosowana do następujących komponentów:

- pasy klinowe;
- widły wózków widłowych;
- wentylatory (przynajmniej części mechaniczne);
- koła.

Odpowiedź (patrz też rozdziały 4.2.1 c):

Tak, procedura musi być zastosowana wówczas, gdy komponent jest niezbędny dla bezpiecznego działania urządzeń i systemów zabezpieczających i jest umieszczany na rynku oddzielnie, z wyraźnym zamiarem zintegrowania z takimi urządzeniami i systemem zabezpieczającym.

PYTANIE 8:

W odniesieniu do klasyfikacji wózków widłowych / wózków przemysłowych oraz innych urządzeń składających się z elektrycznych i mechanicznych komponentów, które mogą tworzyć zagrożenie zapłonu (Artykuł 8(1)(b))

Jeżeli procedura zgodności z Artykułem 8(1)(b)(ii) musiałaby być zastosowana dla takich jednostek, oznaczałoby to, że takie instrumenty mogłyby zawierać zarówno urządzenia elektryczne, jak i wewnętrzne

silniki spalinowe, do których nie miałyby zastosowania inne uciążliwe procedury zgodnie z Artykułem 8(1)(b)(ii).

Wówczas powstałyby następujące problemy:

- instrumenty (lepiej powiedzieć “jednostki”) takie, jak wózki widłowe obsługiwane w szczególnych trudnych warunkach. Jednakże procedura oceny zgodności będzie prostsza, niż dla urządzeń stacjonarnych. Doświadczenie wykazało, że sytuacja taka nie jest usprawiedliwiona, ponieważ wózki widłowe są często użytkowane w miejscach, gdzie prawdopodobieństwo występowania niebezpiecznej potencjalnie wybuchowej atmosfery jest szczególnie wysokie, na przykład podczas nalewania cieczy palnych do przenośnych zbiorników;
- procedura generuje szczególne problemy dla operatora i może tworzyć barierę dla konkurencji, ponieważ w praktyce tylko producent jest w stanie dostarczyć części zamienne oraz przeprowadzić rutynowe testy. Dotyczy to w szczególności części podlegających zużyciu, takich jak akumulatory, koła, widły wózka, silniki, przełączniki itp. Jakiegokolwiek zmiany elementów urządzenia oznaczają, że logo CE stanie się nieważne, jednostka stanie się produktem specjalnym i musi być ponownie kompletnie poddana certyfikacji przez eksperta.

Odpowiedź (patrz też rozdział 4.1.2):

Dla wyjaśnienia, na przykład, można rozważyć wózek widłowy zawierający wewnętrzny silnik spalinowy oraz pewne urządzenia elektryczne:

Wewnętrzny silnik spalinowy oraz urządzenia elektryczne muszą przejść ocenę zgodności zgodnie z Artykułem 8(1)(b)(i).

Łączone urządzenie (wózek widłowy) nie jest ani urządzeniem elektrycznym, ani wewnętrznym silnikiem spalinowym, w związku z czym ma zastosowania Artykuł 8(1)(b)(ii). Nie ma różnicy pomiędzy mobilnym i stałym urządzeniem, jeżeli chodzi o ocenę zgodności.

Drugi akapit ujawnia fundamentalne nieporozumienie: Całą dyrektywa stosuje się do umieszczania na rynku oraz oddawania do użytkowania (zgodnie z definicją w Niebieskiej Instrukcji). Obsługa i / lub naprawy nie mają wpływu na zgodność produktu w momencie jego umieszczania na rynku oraz oddawania go do eksploatacji, w związku z czym jest on niezharmonizowany i musi podlegać innym regulacjom (jeżeli występują).

PYTANIE 9:

Czy producent sporządzający deklarację zgodności UE zgodnie z dyrektywą 94/9/EC może się odnosić w tej deklaracji również do dyrektywy Niskich Napięć z punktu widzenia eliminacji zagrożeń elektrycznych ze strony urządzeń Ex?

Jeżeli nie, w jaki sposób można potwierdzić bezpieczeństwo elektryczne? Czy możliwe jest odniesienie w deklaracji zgodności ATEX do norm, które są wykorzystywane do zapewnienia bezpieczeństwa elektrycznego według LVD (EN 61010)?

Odpowiedź (patrz też rozdział 6):

Zasada stosowania innych dyrektyw, bazując na punkcie 1.2.7 Załącznika II dyrektywy ATEX 94/9/EC, nie może być rozszerzona na zagrożenie objęte dyrektywą Niskiego Napięcia 73/23/EEC. Jest to spowodowane faktem, iż Załącznik II dyrektywy 73/23/EEC wyraźnie wyłącza produkty Ex z zakresu tej dyrektywy. Sformułowanie w dyrektywie 94/9/EC nie może być nadrzędne w stosunku do ścisłych klauzul w dyrektywie 73/23/EEC. W konsekwencji deklaracja zgodności UE produktów ATEX nie może określać, że dyrektywa 73/23/EEC została zastosowana. Producent musi przestrzegać procedur Artykułu 8(4) dyrektywy 94/9/EC dotyczącej innych zagrożeń.

Aby umożliwić producentowi umieszczenie produktów ATEX na rynku Wspólnoty bez przeszkód, może on wskazać w deklaracji zgodności ATEX, że normy opublikowane w Dzienniku Ustaw Unii Europejskiej z odniesieniem do dyrektywy 73/23/EC (np. EN 61010) zostały zastosowane w celu spełnienia punktu 1.2.7 Załącznika II dyrektywy 94/9/EC w celu wyeliminowania zagrożeń elektrycznych.

PYTANIE 10:

Załącznik I, Sekcja 2b

Co to są “częste błędy funkcjonowania urządzeń lub sytuacje awaryjne, których normalnie można się spodziewać”?

Co to jest “konieczne działanie bezpieczeństwa”?

Odpowiedź (patrz też rozdziały 4.2.1 i 4.2.2):

Trudno jest przedstawić ogólną definicję “częstych błędów funkcjonowania urządzeń lub sytuacji awaryjnych, których normalnie można się spodziewać”, ponieważ zależy to przede wszystkim od szerokiego zakresu specyficznych urządzeń.

Błędy funkcjonowania lub awarie wynikające z normalnego zużycia mogą być rozumiane jako “częste błędy funkcjonowania urządzeń lub sytuacje awaryjne, których normalnie można się spodziewać”, lecz są jeszcze inne możliwości.

“Konieczne działanie bezpieczeństwa” tak samo zależy od określonych urządzeń. Jednym z generalnych podejść może być podejście następujące:

Podczas normalnej pracy zawsze występuje margines bezpieczeństwa. W warunkach “częstych błędów funkcjonowania urządzeń lub sytuacji awaryjnych, których normalnie można się spodziewać” urządzenie musi być bezpieczne bez marginesu bezpieczeństwa.

PYTANIE 11:

Załącznik II, Istotne wymagania 1.2.6 – Z historycznego punktu widzenia były dozwolone trzy poziomy “bezpiecznego otwarcia”, teraz są jedynie “specjalne mocowania”. Efekt tego wymaga rozważenia Grupy II.

Odpowiedź:

Trzy historyczne poziomy “bezpiecznego otwarcia” nie są wykluczane przez istotne wymagania 1.2.6 i nie jest intencją dyrektywy 94/9/EC wymaganie wyższego poziomu bezpieczeństwa, niż poziomu wymaganego przez trzecią edycję EN 50014 serii norm dla równoważnej strefy zagrożenia.

Poziom 1, zastosowanie “Specjalnych Narzędzi”, np. mocowania z gniazdem z łbem sześciokątnym mogą być wciąż używane zgodnie z opisem w 1.2.6.

Poziom 2, użycie zamknięć wymagających pewnych rodzajów narzędzi do otwarcia drzwi, np. prosty śrubokręt, regulowany klucz francuski lub zwykły klucz, jest dopuszczalne w punkcie 1.2.6, gdzie dodatkowym “odpowiednim działaniem zabezpieczającym” jest zastosowanie dodatkowej etykiety ostrzegającej, wymagającej od operatora „Odłączenia energii przed otwarciem”, lub też zawierającej inny tekst.

Uwaga: W celu zakwalifikowania do Poziomu 2 zamknięcie obsługiwane “kluczem” (jeżeli używane) powinno być stosowane w połączeniu z mechanizmem blokującym, automatycznie blokującym drzwi w pozycji zamkniętej, gdy są one zamknięte. Zastosowanie zamka wymagającego użycia klucza do zablokowania w pozycji zamkniętej nie jest dozwolone dla Poziomu 2, ponieważ operator może nie zamknąć kluczem drzwi i wówczas dodatkowe wymagane zabezpieczenie nie jest już gwarantowane.

Poziom 3, zastosowanie zamknięcia drzwi, które umożliwi operatorowi otwarcie drzwi pokrywy bez użycia dodatkowego narzędzia, tzn. “ręcznie”, również nie jest zabronione przez punkt 1.2.6. Nie mniej jednak, z powodu zwiększonego ryzyka osobistego oraz zagrożenia wybuchem należy zastosować dodatkowe środki, np. zastosowanie elektrycznej lub mechanicznej blokady w celu automatycznego odłączenia energii od wnętrza obudowy, jak również wyraźną obecność etykiety ostrzegawczej – takiej samej, jak opisanej w Poziomie 2 powyżej.

PYTANIE 12:

Czy jest możliwe przedstawienie dodatkowego wyjaśnienia dla Istotnych Wymagań Odnośnie Bezpieczeństwa i Higieny 1.5.5, 1.5.6 i 1.5?

Odpowiedź:

Wymagania dotyczące urządzeń z funkcją pomiarową dla ochrony przed wybuchem zostały zamieszczone w Załączniku II w celu objaśnienia, że urządzenia pomiarowe są objęte zakresem dyrektywy oraz podkreślają ich podwójną rolę związaną z bezpieczeństwem.

Urządzenia pomiarowe muszą być bezpieczne w potencjalnie wybuchowej atmosferze, a ponadto ważne jest, aby działały one prawidłowo, ponieważ wyniki pomiarów są ważne dla oceny potencjalnie wybuchowej atmosfery. Błędne pomiary mogą powodować problemy z bezpieczeństwem. Może to również dotyczyć urządzeń do pomiaru temperatury łożysk lub uzwojeń silnika.

PYTANIE 13:

Czy możliwe jest wystawienie certyfikatów agenta handlowego bez nazwy oryginalnego producenta?

Jeżeli tak, jak lokalna jednostka nadzoru realizuje linię zarządzania jakością i jaki numer należy umieścić za znakiem CE?

Odpowiedź (patrz też rozdział 3.3):

Przypadek 1:

Producent stara się o ocenę i certyfikat, jeżeli zostanie udzielony, będzie w imieniu producenta.

Deklaracja zgodności UE oraz zastosowanie oznakowania CE mogą być wykonane albo przez producenta, albo przez jego autoryzowanego przedstawiciela, lecz nie przez obu z nich. Wymagane znakowanie powinno przedstawiać nazwę producenta, natomiast numer jednostki notyfikowanej zaangażowanej w fazę produkcji producenta musi być umieszczony za znakiem CE.

Agent handlowy, który nie jest autoryzowanym przedstawicielem nie może wystawiać deklaracji zgodności UE, ani starać się o znakowanie CE.

Agent handlowy, który jest autoryzowanym przedstawicielem, jest asymilowany oraz uważany za przedłużenie działań producenta. Nazwa producenta musi być umieszczona na tabliczce znamionowej.

Przypadek 2:

Agent handlowy może ubiegać się o ocenę i – jeżeli jej wynik jest pozytywny – otrzymać certyfikat nadany w jego imieniu oraz może umieścić swoją nazwę na tabliczce znamionowej.

- pod warunkiem, że jest on w stanie przekonać jednostkę notyfikowaną, że ponosi on pełną odpowiedzialność i posiada kontrolę nad projektem sprzedawanego produktu.

Niezależnie od tego, gdzie produkt został wyprodukowany, agent handlowy może wystawić deklarację zgodności CE, umieścić znak CE oraz umieścić numer jednostki notyfikowanej zaangażowanej w zatwierdzenie fazy produkcji

- pod warunkiem, że agent handlowy jest całkowicie odpowiedzialny za produkcję.

W takim przypadku, agent handlowy jest “de facto” producentem produktu. Agent może wykazać pełną odpowiedzialność poprzez, na przykład, złożenie umowy podwykonawstwa produkcji z obecnym producentem. Agent handlowy w tym przypadku jest również odpowiedzialny za zaangażowanie jednostki notyfikowanej w celu zatwierdzenia i przeprowadzenia określonych kontroli i nadzoru systemu zarządzania jakością wykorzystywanego w produkcji, czy to w UE, czy też gdziekolwiek na świecie.

Numer, który ma zostać umieszczony za znakiem CE jest numerem jednostki notyfikowanej wyznaczonej przez agenta handlowego do oceny systemu zarządzania jakością.

Przypadek 3:

Producent A, którego system zarządzania jakością został zatwierdzony zgodnie z dyrektywą 94/9/EC przez Jednostkę Notyfikowaną x, produkuje i sprzedaje urządzenia, na które posiada certyfikat badań UE wydany w jego własnym imieniu. Agent handlowy/producent B, którego system zarządzania jakością został zatwierdzony zgodnie z dyrektywą 97/9/EC przez inną jednostkę notyfikowaną y, stara się o certyfikat UE w swoim imieniu, B, na bazie certyfikatu nadanemu uprzednio producentowi A. Po uzyskaniu tego certyfikatu produkuje on następnie produkt, wystawia własną deklarację zgodności, umieszcza znak CE z numerem identyfikacyjnym jednostki notyfikowanej y i sprzedaje urządzenie w swoim własnym imieniu.

Alternatywnie, agent handlowy B może zażyczyć sobie urządzeń produkowanych na zasadzie umowy podwykonawstwa. W tym przypadku agent handlowy musi zapewnić, aby system zapewnienia jakości używany przez podwykonawcę był zgodny z odpowiednimi wymaganiami dyrektywy 94/9/EC. Jeżeli system jakości zostanie ponownie zatwierdzony przez jednostkę notyfikowaną y, wówczas agent handlowy może wstawić swoją własną deklarację zgodności, umieścić znak CE wraz z numerem identyfikacyjnym jednostki notyfikowanej y i sprzedać produkt we własnym imieniu.

Uwaga. Mimo, że procedura wystawiania certyfikatu UE drugiego typu w imieniu drugiego producenta nie jest wyraźnie objęta dyrektywą 94/9/EC, wydaje się to uzasadnione w celu podtrzymywania ustalonych praktyk handlowych, np. produkcja lub sprzedaż na licencji.

Podczas ubiegania się o drugi certyfikat, producent B będzie zmuszony do przedstawienia odpowiedniej jednostce notyfikowanej:

- oryginalnego certyfikatu,
- deklaracji oryginalnego producenta potwierdzającej, że urządzenia, które będą produkowane pod nazwą agenta handlowego będą identyczne jak urządzenia oryginalnie certyfikowane,
- deklaracji agenta handlowego potwierdzającej, że urządzenia wprowadzane na rynek będą identyczne, jak urządzenia oryginalnie certyfikowane, oraz
- kopii umowy pomiędzy A i B.

Linia zarządzania jakością może być wówczas odtworzona aż do oryginalnej oceny typu CE.

PYTANIE 14

Systemy transporterów, jak pionowe przenośniki kubelkowe, przenoszą materiał (np. żywność lub paszę) pomiędzy stałym dozownikiem oraz stacjami dostaw. W rdzeniach pionowych przenośników kubelkowych oraz szczególnie w dolnych i górnych obszarach istnieje prawdopodobieństwo pojawienia się mieszanki pyłu i powietrza.

W jaki sposób pionowe przenośniki kubelkowe powinny być traktowane w zakresie dyrektywy 94/9/EC, szczególnie biorąc pod uwagę, że w otoczeniu pionowych przenośników kubelkowych niekoniecznie występują potencjalnie wybuchowe obszary?

Odpowiedź (patrz też rozdział 4.1.2):

Intencją dyrektywy 94/9/EC jest unikanie zapłonu potencjalnie wybuchowej atmosfery spowodowanego przez urządzenia, systemy zabezpieczające i komponenty. Zgodnie z działaniami odnośnie potencjalnych zagrożeń i ich zapobiegania produkty zostały podzielone na kategorie.

Dyrektywa 94/9/EC definiuje potencjalnie wybuchową atmosferę jako atmosferę, która może stać się wybuchowa z powodu lokalnych i operacyjnych warunków. Oznacza to, że potencjalnie wybuchowa atmosfera jest albo obecna od początku, albo zostanie wytworzona podczas procesu roboczego (np. w relacji z konwersją energii lub przetwarzaniem materiałów). W takim rozmiarze koncept stref dla obszarów operacyjnych nie ma zastosowania.

W pionowych przenośnikach kubelkowych obszar potencjalnie wybuchowy jest ograniczony do obudowy i/lub poszycia, podczas gdy mnogość potencjalnych źródeł zapłonu może stać się efektywnym powodem konstrukcji, na przykład na skutek tarcia i wyzwalania iskier lub też na skutek nieodpowiedniej temperatury.

Producent pionowych przenośników kubelkowych musi przeanalizować wszystkie potencjalne źródła zapłonu (np. pasy, czerpaki, koła pasowe, jednostki napędowe, przyrządy regulacyjne) oraz działania zapobiegawcze związane z projektem, transportowanym materiałem, prędkością transportu itp. pod kątem zamierzonego użycia urządzeń. Zgodnie z wymaganym poziomem bezpieczeństwa, w zależności od ich włączenia do obudowy oraz zakłóceń lub awarii urządzeń, które normalnie należy wziąć pod uwagę, specjalne komponenty (tworzące podwyższone zagrożenie) mogą zostać przyporządkowane do innych kategorii, niż kategoria całego elevatora.

PYTANIE 15

Jak zastosować obie Dyrektywy ATEX – te związane z projektem i produkcją tego typu urządzeń oraz związane ze zdrowiem i bezpieczeństwem pracowników potencjalnie zagrożonych wybuchową atmosferą – dla turbin gazowych.

Odpowiedź

Po 30 czerwca 2003, turbiny gazowe będą musiały być zgodne z wymaganiami obu Dyrektyw ATEX 94/9/EC i 1999/92/EC;

W normalnych okolicznościach turbina gazowa będzie posiadała gorące powierzchnie, które mogą mieć temperaturę wyższą, niż temperatura samozapłonu używanych płynów. Rozmiar, kształt, orientacja i szorstkość takich powierzchni mogą zredukować znacznie temperaturę samozapłonu, podczas gdy praca w warunkach awaryjnych może spowodować wzrost tej temperatury. Odpowiednie płyny zawierają gazowe i płynne paliwa oraz oleje smarujące;

Chociaż producent, zgodnie z przyjętymi normami, musi eliminować lub kontrolować źródła zapłonu, zazwyczaj nie jest technicznie możliwe zredukowanie temperatury tych gorących powierzchni w taki sposób, aby były one zgodne z Istotnymi Wymaganiami Odnośnie Bezpieczeństwa i Higieny Dyrektywy ATEX 94/9/EC⁶⁵;

Biorąc pod uwagę powyższe, zobowiązania producenta i użytkownika takich urządzeń muszą zostać wzięte pod uwagę.

Turbiny gazowe same w sobie nie są normalnie umieszczane na rynku jako pojedyncze jednostki funkcjonalne, lecz są one generalnie włączane do innego sprzętu przez profesjonalnych pracowników zanim jeszcze będą mogły działać i będą one działać zgodnie ze swoim przeznaczeniem tylko wówczas, gdy zostaną prawidłowo zainstalowane.

Pewna ilość alternatyw, takich jak wentylacja rozcieńczająca, odciążenie wybuchu, tłumienie wybuchu są dostępne do wyboru jako podstawa bezpieczeństwa. Wentylacja rozcieńczająca jest normalną i preferowaną podstawą dla zapewnienia bezpieczeństwa przy zagrożeniach wybuchu paliw gazowych. Turbina gazowa sama w sobie nie może być zaliczana do urządzeń grupy II. Wybrana podstawa bezpieczeństwa będzie wymagała usprawiedliwienia poprzez ocenę ryzyka przez użytkownika końcowego pod dyrektywą ATEX 1999/92/EC. Podstawa bezpieczeństwa dla paliw płynnych oraz związanych zagrożeń wybuchem mgieł powinna być usprawiedliwiona poprzez ocenę ryzyka w taki sam sposób.

Oczywiste jest, że odpowiedzialność za zgodność z wszystkimi związanymi wymaganiami Dyrektywy ATEX 94/9/EC oraz za oznakowanie CE potwierdzające zgodność normalnie spoczywa w gestii ostatecznego montażysty. W konsekwencji odpowiedzialność spoczywa na końcowym dostawcy który ma zapewnić, żeby instalator i końcowy użytkownik mieli zapewniony odpowiedni poziom informacji, co ma z kolei zapewnić w pierwszej kolejności bezpieczną instalację urządzeń, oraz – w relacji do końcowego użytkownika – ich bezpieczne użytkowanie i obsługę. Równocześnie informacja ta musi zapewniać, aby podstawa bezpieczeństwa była dostępna dla wcielenia jej w ocenę ryzyka przez użytkownika końcowego zgodnie z dyrektywą ATEX 1999/92/EC⁶⁶.

Zainteresowane strony powinny zapoznać się z Rozdziałem 3.7.1, który dostarcza kolejnych informacji odnośnie podziału odpowiedzialności.

EN 60079-10 mówi:

"Najważniejszym czynnikiem jest fakt, aby stopień lub ilość wentylacji bezpośrednio odnosiły się do typów źródła wyzwolenia oraz odpowiadającym ich wskaźników wyzwolenia...tak więc optymalne warunki wentylacji w obszarze niebezpiecznym mogą zostać osiągnięte, a czym większa ilość wentylacji pod względem możliwych wskaźników wyzwolenia, tym mniejszy będzie rozmiar stref (obszarów niebezpiecznych), w niektórych przypadkach redukując go do pomijalnego rozmiaru (obszary nie zagrożone)."

Z tego wynika, że wentylacja rozcieńczająca jest preferowaną opcją dla turbin gazowych, ponieważ zapewnia ona możliwość zagwarantowania nie wybuchowej atmosfery, eliminując bezpośrednie zagrożenia dla personelu, oraz jeżeli jest to wykonalne, gwarantując zgodność z rozdziałem 2.1 Załącznika II Dyrektywy ATEX

³ Załącznik II, Istotne Wymaganie Odnośnie Bezpieczeństwa i Higieny Dyrektywy II, 1.3.1 „Potencjalne źródła zapłonu takie jak..., wysoka temperatura powierzchni, ...nie mogą wystąpić”

⁴ Końcowy dostawca może być to producent turbiny, lub firma pośrednicząca, która dostarcza spakowane turbiny.

1999/92/EC⁶⁷. Może ona zapobiec tworzeniu się wybuchowej atmosfery zgodnie z zasadą zintegrowanego bezpieczeństwa wybuchowego, jak podano w rozdziale 1.0.1 Załącznika II do Dyrektywy ATEX 94/9/EC. Jest to osiągane poprzez redukcję rozmiarów atmosfery palnej, która podczas zapłonu mogłaby spowodować wybuch. Aby wentylacja rozcieńczająca zapewniała pomijalne ryzyko wybuchowej atmosfery przez cały czas, system wentylacji powinien charakteryzować się następującymi cechami: 100% gotowość wentylatora; lub nieprzerwane zasilanie wentylatorów; blokady gwarantujące, aby turbiny gazowe nie mogły się uruchomić bez odpowiedniej wentylacji, plus sprawdzona automatyczna izolacja zasilania paliwem, jeżeli system wentylacji ulegnie awarii. Ponieważ istnieje potencjał powstania w pobliżu turbiny palnej, ale nie wybuchowej objętości mieszanki gaz/powietrze, należy zwrócić odpowiednią uwagę na zminimalizowanie ryzyka zapłonu. Może to wymagać zastosowania urządzeń grupy II w całej instalacji, jako środek dodatkowej redukcji ryzyka zapłonu.

PYTANIE 16

W jaki sposób stosować Dyrektywy 94/9/EC (1a)⁶⁸ oraz 98/91/EC w odniesieniu do pojazdów przeznaczonych do transportu materiałów niebezpiecznych na drodze.

Odpowiedź

W Rozdziale 6 wyjaśniono, że wymagania obu Dyrektyw w pewnych zamierzonych środowiskach pracy mogą mieć zastosowanie.

Kryteria zastosowania Dyrektywy 94/9/EC wymagają, aby pojazd:

Był zdefiniowany jako urządzenie, system zabezpieczający lub przyrząd zabezpieczający zgodnie z Artykułem 1(2) Dyrektywy;

Posiadał własne, potencjalne źródło zapłonu;

Był przeznaczony do użytkowania w potencjalnie wybuchowej atmosferze⁶⁹.

Aby określić, w jakich zamierzonych warunkach obie Dyrektywy będą stosowane, należy wziąć pod uwagę wyłączenie zawarte w Artykule 1(4) Dyrektywy 94/9/EC.

Wyłączenie wyraźnie określa, że “środki transportu” za wyjątkiem tych “przeznaczonych do użytkowania w potencjalnie wybuchowej atmosferze nie mogą być wyłączone”.

Definicja “środków transportu” jest opisywana szerzej w Artykule 2 Dyrektywy 98/91/EC oraz, w szerszym zakresie, jest ona interpretowana jako mająca zastosowanie na drogach publicznych oraz w przestrzeniach, w których przeprowadzane są operacje ładowania i rozładowania.

Pojazd w zakresie Dyrektywy 98/91/EC może również być objęty Dyrektywą ATEX 94/9/EC.

Jeżeli taki pojazd jest przeznaczony do użytkowania w potencjalnie wybuchowej atmosferze, wówczas zastosowanie mają obie Dyrektywy. Jednakże nie dotyczy to sytuacji, w których takie środowiska mogą wystąpić jedynie jako wynik operacji ładowania i rozładowania, zgodnie z opisem w 98/91/EC. Takim przykładem jest cysterna do tankowania przewożąca benzynę, gdzie miejsce załadunku/rozładunku nie jest uważane za posiadające wybuchową atmosferę, ze względu na jego lokalizację w odniesieniu do stanowisk magazynowania. Jak już opisano powyżej, jeżeli otoczenie taki stan się potencjalnie wybuchowe ze względu na operację ładowania i rozładowania, należy zastosować tylko wymagania Dyrektywy 98/91/EC.

Poza tym, ocena zgodności oraz wymagania techniczne 94/55/EC zdefiniowane później przez 98/91/EC mogą nie być całkowicie zgodne z tymi, które są wymagane dla zgodności z Dyrektywą 94/9/EC.

---

⁵ Jakiegokolwiek ujścia lub wyzwolenia, zamierzone lub nie, gazów palnych, oparów, mgieł lub pyłów palnych, które mogą powodować zagrożenie wybuchem, muszą być odpowiednio skierowane lub usunięte w bezpieczne miejsce, lub też, jeżeli nie jest to praktykowane, muszą zostać powstrzymane za pomocą innych metod.

⁶ W odniesieniu do Istotnych Wymagań w Załączniku B do Dyrektywy 94/55/EC.

⁷ Jeżeli nie jest to urządzenie zabezpieczające zgodnie z definicją w Artykule 1(2) Dyrektywy 94/9/EC.

PYTANIE 17

W jaki sposób postępować z zapasami itp. umieszczonymi na rynku podczas okresu przejściowego na Dyrektywę ATEX 94/9/EC.

Odpowiedzi

Kilka Krajów Członkowskich doszło do wniosku, że dodatkowe instrukcje mogą być wymagane dla części zamiennych przechowywanych w magazynach, które zostały zakupione w okresie przejściowym, a które są przeznaczone do użytkowania po zakończeniu tego okresu.

Przeanalizowane zostaną następujące interpretacje.

Komisja Europejska wydała instrukcję ("Niebieska Instrukcja") odnośnie interpretacji Dyrektyw nowego podejścia, jedną z których jest Dyrektywa ATEX. Może być to pomocne w interpretacji Dyrektywy ATEX, chociaż ostateczna interpretacja należy do sądu, ostatecznie do Europejskiego Sądu Sprawiedliwości. Niebieska Instrukcja tworzyła podstawę dla poniższych odpowiedzi.

P1 – Co należy rozumieć przez "Gotowy do Użycia", który t termin zastosowano w Niebieskiej Instrukcji? Niebieska Instrukcja mówi, że pewne produkty, które mogą zostać oddane do użytkowania po zakończeniu okresu przejściowego, jeżeli w tym czasie są one gotowe do użytkowania, są umieszczane na rynku. Jednakże większość części zamiennych będzie wymagało pewnych czynności związanych z ich zamontowaniem. (patrz Niebieska Instrukcja, p.20)

Każda część zamienna musi być rozważona w swoich własnych okolicznościach i trudno jest generalizować poza kontekstem. Jednakże dla części zamiennych, które nie są urządzeniami, systemami zabezpieczającymi ani przyrządami w rozumieniu Artykułu 1 Dyrektywy ATEX, odpowiedź została udzielona w Rozdziale 7. Części zamienne, które nie są urządzeniami, systemami zabezpieczającymi, komponentami ani przyrządami, zgodnie z definicją w Dyrektywie ATEX, nie podlegają Dyrektywie ATEX. Tak więc w Dyrektywie ATEX nie ma przeciwwskazań dla umieszczenia ich na rynku w dowolnym momencie po zakończeniu okresu przejściowego. Części zamienne, które są urządzeniami, systemami zabezpieczającymi, komponentami lub przyrządami zgodnie z Artykułem 1 Dyrektywy ATEX będą musiały być zgodne z Dyrektywą ATEX, gdy zostaną umieszczone na rynku po zakończeniu okresu przejściowego.

Ogólnie rzecz biorąc, naprawiane produkty, które są objęte zakresem Dyrektywy ATEX, nie muszą być poddane ocenie dotyczącej wymagań Dyrektywy ATEX po naprawie, ponieważ naprawa nie powoduje istotnej modyfikacji produktu.

Pomimo tego, że każdy przypadek musi być oceniany z osobna, w ogólnym rozumieniu "Gotowy do użycia" oznacza zdolność do wcielenia lub zainstalowania bez zmiany charakterystyk funkcjonowania lub bezpieczeństwa, które zostały oryginalnie ustalone przez producenta.

P2 – Czy występują jakieś złagodzenia dotyczące użytkowania bezpiecznych, lecz niezgodnych części zamiennych, które mogą być przechowywane przez użytkownika końcowego w celu ich zastosowania podczas przewidywanej żywotności urządzenia / zespołu?

Ogólnie rzecz biorąc, urządzenia, systemy zabezpieczające, komponenty i przyrządy zabezpieczające zdefiniowane w Artykule 1 Dyrektywy ATEX, które są częściami zamiennymi i które są przechowywane przez użytkownika końcowego, prawdopodobnie zostały już umieszczone na rynku.

Jeżeli wyżej wymienione części zamienne zostały umieszczone na rynku przed zakończeniem okresu przejściowego i jeżeli były one gotowe do użytkowania w tym czasie, wówczas zgodnie z Niebieską Instrukcją mogą one być po raz pierwszy użyte po zakończeniu okresu przejściowego. To, czy produkt jest gotowy do użytkowania, musi być ocenione metodą "przypadek po przypadku", natomiast jakiegokolwiek późniejsze zmiany przeprowadzone na produkcie spowodują konieczność rozważenia, czy był on gotowy do użytkowania w momencie umieszczenia go na rynku.

Jednakże mogą występować części zamienne, które będą podlegały zakresowi Dyrektywy ATEX, które mogą być przechowywane przez użytkownika końcowego i które nie zostały jeszcze umieszczone na rynku. Jest to przypadek urządzeń, systemów zabezpieczających lub urządzeń, które zostały wyprodukowane przez użytkownika dla jego własnych potrzeb. W takich okolicznościach część zamienna będzie musiała być zgodna z wymaganiami Dyrektywy ATEX, gdy po raz pierwszy zostanie oddana do użytkowania.

P3 – Czy montaż części zamiennych może umożliwić swobodę zapewnienia ogólnej ciągłej integralności systemu poprzez użycie niezgodnych części podlegających tylko wymaganiom zapewnienia satysfakcjonującej ocenie ryzyka pod odpowiednią Dyrektywą “Użytkowania”?

Konsekwencje zamontowania każdej części zamiennych muszą być oceniane indywidualnie. Jednakże ogólnie rzecz biorąc, urządzenia, systemy zabezpieczające, komponenty lub przyrządy, zgodnie z definicją w Dyrektywie ATEX, które są przeznaczone do zintegrowania z instalacją, zostaną na pewno umieszczone na rynku i/lub oddane do użytkowania, a w konsekwencji będą musiały wówczas być zgodne z wymaganiami Dyrektywy ATEX.

P4 – Czy po zakończeniu okresu przejściowego producenci będą mogli sprzedawać niezgodne zapasy magazynowe właścicielom odpowiednich instalacji, które nie są objęte zakresem Dyrektywy ATEX? Oznaczałoby to, że instalacje te podlegałyby jedynie odpowiedniej Dyrektywie “Użytkowania” (92/91/EEC, 92/104/EC lub 1999/92/EC), wymagającej tylko ogólnej oceny ryzyka?

Patrz odpowiedź na P3 powyżej. Jeżeli stany magazynowe reprezentują urządzenia, systemy zabezpieczające, komponenty lub przyrządy zdefiniowane w Dyrektywie ATEX, muszą one odpowiadać wymaganiom Dyrektywy ATEX, gdy są umieszczane na rynku.

Odnosnie drugiego pytania, instalacje nie są objęte Dyrektywą ATEX, lecz są objęte odpowiednią Dyrektywą “Użytkowania”.

P5 – Dystrybutorzy są to te osoby w łańcuchu dystrybucji, które nie są ani producentami, ani końcowymi użytkownikami. Pod koniec czerwca 2003 mogli oni posiadać magazyn, który został “umieszczony na rynku”, jednak który nie znajduje się w rękach użytkowników końcowych. Urządzenia te mogą spełniać krajowe przepisy bezpieczeństwa i higieny mające zastosowanie w danym momencie.

Okoliczności każdego elementu magazynu muszą być sprawdzone indywidualnie.

Nie mniej jednak, taki magazyn został już umieszczony na rynku przed zakończeniem okresu przejściowego i będzie zgodny w tym czasie z odpowiednimi krajowymi przepisami bezpieczeństwa i higieny, jednakże taki magazyn nie musi być w tym czasie zgodny z wymaganiami Dyrektywy ATEX. Odnosnie umieszczenia na rynku, można by rozważyć następujące podejście:

Dla części zamiennych patrz A2;

W innych przypadkach (tzn. takich, w których charakterystyki bezpieczeństwa zostały zmienione poprzez naturę instalacji) obowiązek zgodności z wymaganiami Dyrektywy ATEX jest nie do uniknięcia.

P6 – Kto będzie odpowiedzialny za cel oceny pozostałego magazynu pod względem wymagań Dyrektywy ATEX po 1 lipca 2003, dystrybutor czy użytkownik końcowy?

Okoliczności każdej sytuacji będą musiały zostać ocenione indywidualnie.

Jednakże, zgodnie z ogólnymi zasadami Nowego Podejścia, producent będzie odpowiedzialny za ocenę zgodności (z pomocą jednostki notyfikowanej, jeżeli będzie to konieczne). Dalsze informacje zostały zamieszczone w Rozdziale 3 Niebieskiej Instrukcji. Odpowiedzialności producenta lub jego autoryzowanego przedstawiciela związane z oceną zgodności produktów zostały opisane w Załącznikach do dyrektywy ATEX.

P7 – Produkty wytworzone do “Własnego Użytku” podlegają Dyrektywie ATEX, lecz czy będą one musiały być oznakowane znakiem CE oraz czy będą musiały posiadać podpisany DOC, oprócz technicznych kartotek konstrukcyjnych?

Ogólnie rzecz biorąc, pomimo że każdy przypadek musi zostać sprawdzony indywidualnie, producenci produkujący dla własnego użytku oddadzą urządzenia, systemy zabezpieczające lub przyrządy do użytkowania i będą one podlegały tym wymaganiom Dyrektywy ATEX, którym podlegają wszyscy inni producenci.

PYTANIE 18

W jaki sposób wstrzymanie dokumentacji ma być rozumiane dla Załączników Zapewnienia Jakości ATEX?

Odpowiedź

Zgodnie z Załącznikiem IV, paragrafem 5 Dyrektywy ATEX 94/9/EC, producent lub jego autoryzowany przedstawiciel lub też importer) powinien w okresie 10 lat od daty wyprodukowania ostatniej sztuki urządzenia być zdolny do udostępnienia odpowiednim władzom:

- dokumentacji systemu jakości
- uaktualniania systemu jakości
- raportów z audytów i certyfikatów jednostki notyfikowanej

Większe organizacje posiadają certyfikowany system zarządzania jakością zgodny z normą ISO 9000. Dla tych producentów trudne jest przechowywać wszystkie dokumenty jakościowe oraz wszystkie zmiany systemu jakości przez tak długi okres czasu. Opinia Komisji ATEX jest taka, że wymagania Załącznika IV, paragraf 5 Dyrektywy ATEX 94/9/EC są spełnione, gdy producent przechowuje do dyspozycji władz krajowych przynajmniej aktualną dokumentację systemu zarządzania jakością + następujące dokumenty, które muszą być przechowywane przez okres 10 lat od daty wyprodukowania ostatniej sztuki urządzenia:

- raporty z audytów i certyfikaty jednostki certyfikującej ISO 900. Będą to jeden lub dwa raporty z audytu rocznie zawierające aktualny stan w systemie jakości wraz ze zmianami;
- raporty z audytów i powiadomienia z jednostki notyfikowanej, która wydała Notyfikację Zapewnienia Jakości Produkcji.

Powyższe rozważania określają, że dokumentacja ta powinna zawsze w wystarczający sposób umożliwiać władzom nadzorującym stwierdzenie, iż odpowiednie procedury oceny zgodności zostały zastosowane w satysfakcjonujący sposób i że odpowiednie zobowiązania Dyrektywy ATEX 94/9/EC zostały spełnione.

PYTANIE 19

Jakie informacje muszą być zawarte w Deklaracji Zgodności UE z punktu widzenia Jednostek Notyfikowanych zaangażowanych w procedurę oceny zgodności?

Odpowiedź

W Załączniku 10 B do Dyrektywy ATEX wyjaśniono, że Deklaracja musi zawierać nazwę, numer identyfikacyjny i adres jednostki notyfikowanej oraz numer certyfikatu badania typu UE. Nazwa i adres Jednostki Notyfikowanej zaangażowanej w fazę produkcji nie jest obowiązkowym wymogiem.

PYTANIE 20

Dyrektywa ATEX 94/9/EC zawiera następujące wyłączenia:

"- urządzenia przeznaczone do użytkowania w środowisku domowym i niekomercyjnym, w którym potencjalnie wybuchowa atmosfera może powstać rzadko i tylko w wyniku przypadkowego wycieku paliwa gazowego;"

Czy to bezwarunkowo oznacza, że urządzenia, w których nie występuje wyciek gazu są włączone w zakres Dyrektywy ATEX 94/9/EC?

Odpowiedź

Generalną zasadą jest, że takie typy urządzeń są wyłączone z Dyrektywy, ponieważ nie są one przeznaczone do użytkowania w potencjalnie wybuchowej atmosferze.

PYTANIE 21

Czy komory malowania natryskowego są objęte zakresem Dyrektywy ATEX 94/9/EC?

Odpowiedź

Produkty te są zamkniętymi obszarami, gdzie operator może pracować wewnątrz lub na zewnątrz nich i mogą one zostać określone jako „proste pudełko”. „Pudełko” bez źródła zapłonu i nie przeznaczone do użytkowania w potencjalnie wybuchowej atmosferze nie podlega zakresowi Dyrektywy ATEX 94/9/EC.

W warunkach operacyjnych wytwarzana jest potencjalnie wybuchowa atmosfera, otwory i systemy regeneracji są normalnie umieszczane w strefach. Urządzenia, systemy zabezpieczające i komponenty przeznaczone do użytkowania w tych strefach potencjalnie wybuchowej atmosfery, łącznie z przyrządami bezpieczeństwa i kontroli na zewnątrz, lecz przyczyniające się do ich bezpiecznego działania, znajdują się w zakresie Dyrektywy ATEX 94/9/EC.

Podsumowując, komory malowania natryskowego jako integralna całość nie podlegają zakresowi Dyrektywy ATEX 94/9/EC i nie mogą jako takie być oznaczane specjalnym znakiem ochrony przeciwybuchowej oraz innymi znakami wyszczególnionymi w Załączniku II, Istotne Wymagania Odnośnie Bezpieczeństwa i Higieny Dyrektywy.

PYTANIE 22

Czy plastikowe pojemniki i zbiorniki są objęte zakresem Dyrektywy ATEX 94/9/EC?

Odpowiedź

Jako ogólna zasada obowiązuje, że tego typu produkty nie podlegają zakresowi Dyrektywy ATEX 94/9/EC.

Jednakże uważa się, że mogą one podlegać definicji „komponentu” zgodnie z definicją w Artykule 1 Dyrektywy ATEX:

“(c) 'Komponenty' oznaczają jednostkę istotną dla bezpiecznego funkcjonowania urządzeń i systemów zabezpieczających, jednak bez funkcji autonomicznej.”

PYTANIE 23

Jak należy rozpatrywać pompy paliwa według Dyrektywy ATEX 94/9/EC

Odpowiedź

Kategoryzacja urządzeń leżała zawsze w wyłącznej odpowiedzialności producenta, punkt widzenia większości Członków Komisji ATEX jest taki, że w normalnych okolicznościach pompy paliwa mogą zostać sklasyfikowane do Kategorii 2.

Na bazie tego, oraz faktu, że podzespół jest wystarczająco skomplikowany i zawiera silnik elektryczny, większość Członków uważa, że interwencja Jednostki Notyfikowanej w odniesieniu do całego podzespołu była wymagana wraz z procedurami oceny zgodności opisanymi w Dyrektywie ATEX 94/9/EC.

PYTANIE 24

Czy kombinacja pompy/silnik elektryczny przeznaczonych do użytkowania w potencjalnie wybuchowej atmosferze będzie sklasyfikowana jako urządzenia elektryczne w znaczeniu Artykułu 8 (1)(b)(i)?

Odpowiedź

Należy rozumieć podstawową różnicę pomiędzy następującymi przypadkami:

1. Dla celów Dyrektywy 94/9/EC, pompa i silnik elektryczny tworzą „urządzenie związane z bezpieczeństwem”, tzn. pompa i silnik elektryczny nie mogą być rozpatrywane oddzielnie dla celów oceny ryzyka wybuchu. W takim przypadku, jednostka jako całość musi być rozpatrywana jako jednostka urządzenia elektrycznego.

Przykład: pompy silnikowe z rurą szczelinową.

2. Pompa oraz silnik elektryczny mogą tworzyć część tej samej jednostki funkcjonalnej, lecz nie tworzą one „jednostki związanej z bezpieczeństwem” do celów zabezpieczenia przeciwwybuchowego, tzn. nie powstają nowe zagrożenia wybuchem w rezultacie ich połączenia. W związku z tym nie tworzą one pozycji urządzenia, które jako integralna całość podlegałyby Dyrektywie 94/9/EC, lecz raczej kombinację „indywidualnych pozycji urządzenia” w rozumieniu zabezpieczenia przeciwwybuchowego. W takim przypadku, pompa i silnik elektryczny muszą być rozważane oddzielnie w rozumieniu zastosowania Dyrektywy.

Patrz rozdziały 3.7.1 i 3.7.3.

PRZYDATNE ADRESY
(prawidłowo **.9.99)**European Commission**

Directorate-General Enterprise
Directorate G : Conformity and standardisation, new approach, industries under new approach
Mechanical and electrical engineering (including telecom terminal equipment)
Rue de la Loi 200/ Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/ Brussel
www.cc.cec:8082/comm/dg03/directs/dg3d/d1/eleng/index.htm
Tel: + 32 2 296 5446
Fax: + 32 2 296 6273
Email: Atex@cec.eu.int

CEN

European Committee for Standardization
Rue de Stassart, 36
B - 1050 BRUSSELS
<http://www.cenorm.be>
Tel: +32.2.550 08 11
Fax: +32.2.550 08 19

CENELEC

European Committee for Electrotechnical Standardization
Rue de Stassart, 35
B- 1050 BRUSSELS
<http://www.cenelec.be>
Tel: +32.2.519 6871
Fax: +32.2.519 6919

IEC

International Electrotechnical Commission
rue de Varembe, 3
P.O. Box 131
CH - 1211 Geneva 20
<http://www.iec.ch>
Tel: +41 22 919 02 11
Fax: +41 22 919 03 00

ISO

International Organisation for Standardization
rue de Varembe, 1
CH - 1211 Geneva 20
<http://www.iso.ch>
Tel: +41.22.749 01 11
Fax: +41.22.733 34 30

Krajowi Członkowie CENELEC

Austria

Österreichisches Elektrotechnisches Komitee
(ÖEK)
Österreichischen Verband für Elektrotechnik
(ÖVE)
Eschenbachgasse 9
A - 1010 Vienna
<http://www.ove.at>
Tel: + 43 1 587 63 73
Fax: + 43 1 586 74 08
E-mail: ove@ove.at

Belgia

Comité Electrotechnique Belge (CEB)
Belgisch Elektrotechnisch Comité (BEC)
avenue Fr. Van Kalken 9
B - 1070 Bruxelles
<http://www.bec-ceb.be>
Tel: + 32 2 556 01 10
Fax: + 32 2 556 01 20
E-mail: centraloffice@bec-ceb.be

Republika Czeska

Czech Standards Institute(CSNI)
Biskupsky dvůr 5
CZ - 110 02 Praha 1
<http://www.csni.cz>
Tel: + 420 2 21 80 21 00
Fax: + 420 2 21 80 23 11
E-mail: csni@login.cz

Dania

Dansk Standard (DS) Electrotechnical Sector
Kollegievej 6
DK - 2920 Charlottenlund
<http://www.ds.dk>
Tel: + 45 39 96 61 01
Fax: + 45 39 96 61 02
Fax: + 45 39 96 61 03 (Certification dept.)
E-mail: standard@ds.dk

Finlandia

Finnish Electrotechnical Standards
Association (SESKO)
Särkiniementie 3
P.O. Box 134
SF - 00211 Helsinki
<http://www.sesko.fi>
Tel: + 358 9 696 391
Fax: + 358 9 677 059
E-mail: finc@sesko.fi

Francia

Union Technique de l'Electricité (UTE)
33, Av. Général Leclerc - BP 23
F - 92262 Fontenay-aux-Roses Cedex
<http://www.ute-fr.com>
Tel: + 33 1 40 93 62 00
Fax: + 33 1 40 93 44 08
E-mail: ute@ute.asso.fr

Niemcy

Deutsche Elektrotechnische Kommission im DIN
und VDE (DKE)
Stresemannallee 15
D - 60 596 Frankfurt am Main
<http://www.dke.de>
Tel: + 49 69 63 080
Fax: + 49 69 63 12 925
E-mail: dke.zbt@t-online.d

Grecja

Hellenic Organization for Standardization
(ELOT)
Acharnon Street 313; GR - 111 45 Athens
<http://www.elot.gr>
Tel: + 30 1 212 01 00
Fax: + 30 1 228 30 34
E-mail: elotinfo@elot.gr

Islandia

The Icelandic Council for Standardization
(STRI)
Holtagarðar
IS - 104 Reykjavik
<http://www.stri.is>
Tel: + 354 520 71 50
Fax: + 354 520 71 71
E-mail: stri@stri.is

Irlandia

Electro-Technical Council of Ireland (ETCI)
Unit 43
Parkwest Business Park
IRL - Dublin 12
<http://www.etcie.ie>
Tel: + 353 1 623 99 01
Fax: + 353 1 623 99 03
E-mail: administrator@etcie.ie

Wlochy

Comitato Elettrotecnico Italiano (CEI)
Viale Monza 259
I - 20126 Milano
<http://www.ceiuni.it>
Tel: + 39 02 25 77 31
Fax: + 39 02 25 77 32 10
E-mail: cei@ceiuni.it

Luxembourg

Service de l'Energie de l'Etat (SEE)
B.P. 10
L - 2010 Luxembourg
<http://www.etat.lu/SEE>
Tel: + 352 46 97 461
Fax: + 352 46 97 46 - 39
E-mail: see.normalisation@eg.etat.lu

Holandia

Nederlands Elektrotechnisch Comité (NEC)
Kalfjeslaan 2
Postbus 5059
NL - 2600 GB Delft
<http://www.nni.nl>
Tel: + 31 15 269 03 90
Fax: + 31 15 269 01 90
E-mail: corry.duburck@nni.nl

Norwegia

Norsk Elektroteknisk Komite (NEK)
Harbitzalléen 2A
Postboks 280 Skoyen
N - 0212 Oslo
<http://www.nek.no>
Tel: + 47 22 52 69 50
Fax: + 47 22 52 69 61
E-mail: nek@nek.no

Portugalia

Instituto Português da Qualidade (IPQ)
Rua Antório Cão 2
P - 2829-513 Caparica
<http://www.ipq.pt>
Tel: + 351 1 294 81 00
Fax: + 351 1 294 81 81
E-mail: ipq@mail.ipq.pt

Hiszpania

Asociación Española de Normalización y
Certificación (AENOR)
C/ Génova 6 E - 28004 Madrid
<http://www.aenor.es>
Tel: + 34 91 432 60 00 - 432 60 23 (Info)
Fax: + 34 91 310 45 96 - 310 36 95 (Standt
Dept); E-mail: norm.clciec@enor.es

Szwecja

Svenska Elektriska Kommissionen (SEK)
Kistagången 19- Box 1284
S - 164 28 Kista Stockholm
<http://www.sekom.se>
Tel: + 46 84 44 14 00
Fax: + 46 84 44 14 30
E-mail: snc@sekom.se

Szwajcaria

Swiss Electrotechnical Committee (CES)
Luppenstraße 1
CH - 8320 Fehraltorf
<http://www.sev.ch>
Tel: + 41 1 956 11 11
Fax: + 41 1 956 11 22
E-mail: sev@sev.ch

Wielka Brytania

British Standards
Institution (BSI)
389 Chiswick High Road
GB - London W4 4AL
<http://www.bsi.org.uk>
Tel: + 44 181 996 90 00
Fax: + 44 181 996 74 60
E-mail: info@bsi.org.uk

Krajowi Członkowie CEN

Austria

Österreichisches Normungsinstitut (ON)
Postfach 130
Heinestraße 38
A-1021 Wien
<http://www.on-norm.at>
Tel: + 43 1 213 00
Fax: + 43 1 213 00 650
E-mail: infostelle@on-norm.at

Belgia

Institut Belge de Normalisation/Belgisch Instituut
voor Normalisatie (IBN/BIN)
Avenue de la Brabançonne 29
Brabançonnellaan 29
B - 1000 Bruxelles - Brussel
<http://www.ibn.be>
Tel: + 32 2 738 01 11
Fax: + 32 2 733 42 64
E-mail: info@ibn.be

Republika Czeska

Czech Standards Institute (CSNI)
Biskupsky dvůr 5
CZ-113 47 Praha 1
<http://www.csni.cz>
Tel: + 420 2 218 02 173
Fax: + 420 2 232 43 73
E-mail: info@csni.cz

Dania

Dansk Standard (DS)
Kollegievej 6
DK-2920 Charlottenlund
<http://www.ds.dk>
Tel: + 45 39 96 61 01
Fax: + 45 39 96 61 02
E-mail: dansk.standard@ds.dk

Finlandia

Suomen Standardisoimisliitto r.y. (SFS)
PO Box 116
FIN-00241 Helsinki
<http://www.sfs.fi>
Tel: + 358 9 149 93 31
Fax: + 358 9 146 49 25
E-mail: info@sfs.fi

Francia

Association Française de Normalisation (AFNOR)
Tour Europe
F-92049 Paris la Défense
<http://www.afnor.fr>
Tel: + 33 1 42 91 55 55
Fax: + 33 1 42 91 56 56

Niemcy

Deutsches Institut für Normung e.V. (DIN)
Postfach
D-10772 Berlin
<http://www.din.de>
Tel: + 49 30 26 01 0
Fax: + 49 30 26 01 12 31
E-mail: postmaster@din.de

Grecja

Hellenic Organization for Standardization (ELOT)
313, Acharnon Street
GR-11145 Athens
<http://www.elot.gr>
Tel: + 30 1 21 20 100
Fax: + 30 1 22 86 219
E-mail: info@elot.gr

Islandia

Icelandic Council for Standardization (STRÍ)
Holtagörðum
IS-104 Reykjavík
<http://www.stri.is>
Tel: + 354 52 07 150
Fax: + 354 52 07 171
E-mail: stri@stri.is

Irlandia

National Standards Authority of Ireland (NSAI)
Glasnevin
IRL-Dublin 9
<http://www.nsai.ie>
Tel: + 353 1 807 38 00
Fax: + 353 1 807 38 38
E-mail: nsai@nsai.ie

Wlochy

Ente Nazionale Italiano di Unificazione (UNI)
Via Battistotti Sassi, 11b
I-20133 Milano MI
<http://www.unicei.it>
Tel: + 39 02 70 02 41
Fax: + 39 02 70 10 61 06
E-mail: uni@uni.unicei.it

Luxemburg

Service de l'Energie de l'Etat (SEE)
Département Normalisation
B.P. 10
L-2010 Luxembourg
<http://www.etat.lu/see>
Tel. +352 46 97 46 1
Fax + 352 46 97 46 39
E-mail : see.normalisation@eg.etat.lu

Holandia

Nederlands Normalisatie-instituut (NNI)
Postbus 5059
Kalfjeslaan 2
NL-2600 GB Delft
<http://www.nni.nl>
Tel: + 31 15 269 03 90
Fax: + 31 15 269 01 90
E-mail: info@nni.nl

Norwegia

Norges Standardiseringsforbund (NSF)
PO Box 353 Skoyen
N-0212 Oslo
<http://www.standard.no/nsf>
Tel: + 47 22 04 92 00
Fax: + 47 22 04 92 11
E-mail: info@standard.no

Portugalia

Instituto Português da Qualidade (IPQ)
Rua António Gião, 2
P-2829-513 Caparica
<http://www.ipq.pt>
Tel: + 351 1 294 81 00
Fax: + 351 1 294 82 22
E-mail: ipq@mail.ipq.pt

Hiszpania

Asociación Espanola de Normalización y
Certificación (AENOR)
Génova, 6
E-28004 Madrid
<http://www.aenor.es>
Tel: + 34 91 432 60 00
Fax: + 34 91 310 40 32
E-mail: info@aeon.es

Szwecja

Standardiseringsen i Sverige (SIS)
Box 6455
S-113 81 Stockholm
<http://www.sis.se>
Tel: + 46 8 610 30 00
Fax: + 46 8 30 77 57
E-mail: info@sis.se

Szwajcaria

Schweizerische Normen-Vereinigung (SNV)
Mühlebachstraße 54
CH-8008 Zurich
<http://www.snv.ch>
Tel: + 41 1 254 54 54
Fax: + 41 1 254 54 75
E-mail: info@snv.ch

Wielka Brytania

British Standards Institution (BSI)
389 Chiswick High Road
GB-London W4 4AL
<http://www.bsi.org.uk>
Tel: + 44 181 996 90 00
Fax: + 44 181 996 74 00
E-mail: info@bsi.org.uk

Inne kontakty

AIE

Międzynarodowe Zrzeszenie Kontrahentów
Elektrycznych
Rue Hamelin 5
F - 75116 PARIS
Tel: +33 1 44 05 84 20
Fax: +33 144 05 84 05

CAPIEL

Koordinator Komitetu dla Wspólnego Rynku
Zrzeszenie
Producentów Przemysłowej Elektrycznej
Aparatury Rozdzielczej i Sterowniczej
ZVEI - FV6
Postfach 701261
D - 60591 FRANKFURT/MAIN
Tel: +49 69 630 22 98
Fax: +49 69 630 23 86

CEA

Comité Européen des Assurances
Rue de la Chaussée d'Antin 3 bis
F-75009 Paris
Tel: +33 1 44 83 11 73
Fax: +33 1 44 83 11 85

CECAPI

Europejski Komitet Producentów Instalacji i
Urządzeń Elektrycznych
C/o ANIE
Via Gattamelata 34
IT - 20149 MILANO
Tel: +39 023 26 42 41
Fax: +39 023 26 42 12

CECED

Europejski Komitet Producentów Elektrycznych
Urządzeń Domowych
Diamant building - 5 th floor
Bld August Reyers 80
B - 1030 BRUSSELS
Tel: +32 2 706 82 91
Fax: +32 2 706 82 89

CECIMO

Europejski Komitet dla Współpracy Przemysłów
Narzędzi Maszynowych
Avenue Louise 66
B - 1050 BRUSSELS
Tel: +32 2 502 70 90
Fax: +32 2 502 60 82

CELMA

Committee of EEC Luminaires Manufacturers Association
Rue des drapiers 21
B-1050 Brussels
Tel: +32 2 510 25 47
Fax: +32 2 510 25 61

COTREL

Komitet Zrzeszenia Europejskich Producentów
Transformatorów
C/o ANIE
Via Gattamelata 34
I - 20149 Milano
Tel: +39 023 2642 49
Fax: +39 023 2642 89

EACEM

Europejskie Zrzeszenie Producentów Elektroniki Użytkowej
Avenue Louise 140 B 6
B - 1050 BRUSSELS
Tel: +32 2 644 04 66 - 644 26 81
Fax: +32 2 640 44 09

ECCA

Europejskie Zrzeszenie Kominikacji Kablowej
Van Kalkenlaan 9a
B - 1070 BRUSSELS
Tel: +32 2 521 17 63
Fax: +32 2 521 79 76

ECMA

Europejskie Zrzeszenie Producentów Komputerów
Rue du Rhône 114
CH - 1204 GENEVA
Tel: +41 22 849 60 00
Fax: +41 22 849 60 01

EDMA

Europejskie Zrzeszenie Producentów Diagnostyki
Place St. Lambert 14
B - 1200 BRUSSELS
Tel: +32 2 772 22 25
Fax: +32 2 772 23 29

EECA

Europejskie Zrzeszenie Producentów
Podzespołów Elektronicznych
Avenue Louise 140 - Boîte 6
B - 1050 BRUSSELS
Tel: +32 2 646 56 95
Fax: +32 2 644 40 88

EPIA

Europejskie Zrzeszenie Przemysłu n Photovoltaic
Av. Charles Quint 124 - Bte 14
B - 1080 BRUSSELS
Tel: +32 2 465 91 62
Fax: +32 2 468 24 30

ESONE

Komitet Studiów Europejskich Odnośnie Norm
Elektronicznych
c/o ECP Division
CERN
CH - 1211 GENEVA 23
Tel: +41 22 767 39 63
Fax: +41 22 767 71 55

EUROBAT

Federacja Europejskich Prioducentów Akumulatorów
c/o ATAG Ernst & Young Ltd
Belpstrasse 23
PO Box 5032
CH - 3001 BERNE
Tel: +41 31 382 22 22
Fax: +41 31 382 03 11

EUROPACABLE

Europejska Konfederacja Stowarzyszeń Producentów
Izolowanych Przewodów i Kabli
c/o CABLEBEL asbl
Diamant Bulding 5th Floor
Bld August Reyers 80
B - 1030 BRUSSELS
Tel: +32 2 702 61 25
Fax: +32 2 702 62 27

ORGALIME

Mr. Philippe Portalier
Diamant Building, 5th floor
Bld August Reyers, 80
B-1030 BRUSSELS
Tel. : + 32 2 706 82 35
Fax : + 32 2 706 82 50